

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئابدۇلھەمىد جۇدە سەھىپار

پەيغەمبەر مۇئەززىن

بىلال
رضي الله عنه

ئىمان ۋە مۇھەببەتكە تولغان بىر ھېكايە

تىكاسماكان ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى

ئابدۇلھەمىد جۇدە سەھھار
پەيغەمبەر مۇئەزرىنى **بىلال**
ئىمان ۋە مۇھەببەتكە تولغان بىر ھېكايە

تەرجىمە قىلغۇچى: مۇنەۋۋەر نىياز ئۇيغۇرى

مۇھەررىرى: ئابدۇلجېلىل تۇران

1 - نەشرى
2018 - يىلى ئىيۇن

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلدى
تۈركىيە - ئىستانبۇل

﴿﴾ مۇنداقچە ﴿﴾

003 قۇل
017 ھۆر ۋە قۇل
026 ئەھدە... ئەھدە... ئاللاھ بىر... ئاللاھ بىر
049 بايلار ۋە كەمبەغەللەر
068 تەلپۈنۈش
073 ئاللاھۇ ئەكبەر... ئاللاھۇ ئەكبەر...
077 ئۈمەييە بىلەن ئەبۇ جەھلىنىڭ ئاقىۋىتى
088 خەزىنچى بىلال
100 مەككىگە سەپەر
106 لا ئىلاھە ئىللاھ
113 بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆيلىنىشى
119 ئاللاھنىڭ ئەلچىسى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام
127 پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇئەزرىنى
131 جىھاد ئىشتىياقى
135 پەزىلەت مۇسابىقىسى
143 جىھادقا تەييارلىنىش
150 قۇللۇق
158 ئاغرىنىش
168 ۋىسالغا يېتىش

قۇل

كېچە، جىمجىت، پۈتۈنلەي جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرمەكتە ئىدى. قاراڭغۇلۇق ئۆزىنىڭ قارا پەردىسىنى يايغان بولۇپ، ھەر نەرسىنىڭ ئۈستىنى قاراڭغۇلۇق قاپلىغان ئىدى. مەككە ئەھلى كىشىنى بىئارام قىلىدىغان، قورقۇنچلۇق چۈشلىرىمۇ بۇزالمىدىغان شېرىن ئۇيقۇ قوينىغا غەرق بولغانىدى. ئۇلارنىڭ پۈتۈن ھاياتى ئويۇن - تاماشا، كۆڭۈل ئېچىش، ھاراق - شاراپ، ئاياللار، مۇزىكا ۋە ناخشا - قوشاقلار بىلەن ھەپلىشىشتىن ئىبارەت ئىدى. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە دۇنيا ھايات كەچۈرۈش ۋە ياشاشتىنلا ئىبارەت ئىدى. ئۇلارنىڭ نە بىر دۇنيالىقتىن، نە بىر ئاخىرەتتىن، نە بىر ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشتىن، نە بىر مەھشەردىكى يىغىلىش ۋە ھېسابتىن خەۋىرى بولسۇن دەيسىز. ئۇلار ئۇيقىدىن ئويغانغان ھامان لەززەت ھېس قىلغان نەرسىلىرىنىڭ لەززىتىنى سۈرۈش ئۈچۈن ۋە كۆڭلى خالىغاننى قىلىش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىشەتتى. كېچە كېلىپ تۆشەكلىرىگە كەلگەندە بولسا ھېرىپ - چارچاشتىن ھالى قالمىغان ھايۋانلاردەك كۆزلىرىنى يۇمۇپ ئېغىر ئۇيقۇغا غەرق بولۇشەتتى.

كېچە ئاخىرلىشىپ، خورازلارنىڭ چىلاشلىرى جىمجىتلىقنى بۇزۇپ، كۈننىڭ كۆتۈرۈلۈشكە باشلىغانلىقىدىن خەۋەر بېرىشكە باشلىدى. قۇياشمۇ ئۇيقۇسىدىن ئويغاندى. ئۆز ئوربىتىسىغا يەرلەشكەن ھامان دەسلەپكى نۇرلىرىنى ئاجىز ۋە سولغۇن بىر شەكىلدە يەر يۈزىگە قارىتىپ يولغا سالدى. بۇ قۇياش نۇرى

ئىنسانلارنى تاتلىق بىر شەكىلدە ئويغىتىشقا، شۇ كۈنلۈك ھاياتنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن ئورۇنلىرىدىن تۇرغۇزۇشقا ۋە ھايات كېمىسىدىكى ساياھىتىنى تەكرار باشلاشقا چاقىرىش ئۈچۈن ئۆيلەرنىڭ، باغچىلارنىڭ ئارىسىدا ئاستا - ئاستا جىلۋە قىلىشقا باشلىدى.

مەككىدە ھايات ئاستا - ئاستا جانلىنىشقا باشلىدى. كىشىلەر ئېلىم - سېتىم ئىشلىرىنى قىلىش سەۋەبى بىلەن بىمالال ۋە تىنچ، ئۇنىڭدىن - بۇنىڭدىن سۆزلەشكەن ھالدا ھەر تەرەپكە قاراپ تارقىلىشقا باشلىدى. كۈنلەرنىڭ ئۆزلىرىدىن يوشۇرۇپ كېلىۋاتقان چوڭ ئۆزگىرىشلەرنى، يەنى دۇنيانىڭ ھېچقانداق بىر يېرىدە ئوخشىشى كۆرۈلمىگەن ناھايىتى چوڭ بىر كۈرەشكە مۇبارەك مەككىنىڭ شاھىت بولىدىغانلىقىنى ئەقىللىرى ھېچ قوبۇل قىلالمايتتى. بۇ كۈرەش ھەق بىلەن باتلىنىڭ، ھىدايەت بىلەن ئازغۇنلۇقنىڭ كۈرىشى بولۇپ، بەزى ئىنسانلارنىڭ مەرتىۋىسىنى يۇقىرى كۈتەرسە، بەزىلىرىنى يەرنىڭ قەرىگچە پاتۇرىدىغان بىر كۈرەش ... ناۋادا ئۇلارنىڭ كۆزلىرى يېقىن كەلگۈسىنىڭ پەردىسىنى قايرىپ تاشلىيالىغاندا بۇنداق شەكىلدىكى جىمجىت يۈرۈشلىرىنىڭ ئورنىنى ئەلۋەتتە پەرياد ۋە پىغان ئۇرۇشلار قاپلاپ كەتكەن بولاتتى.

ئۈمەيىيە ئىبنى خەلەق ئارقىسىدا چاچلىرى قويۇق، يۈز شەكلى كىچىكرەك، ئورۇق قارا تەنلىك بىر قۇلى بىلەن قەدەملىرىنى چوڭ - چوڭ ئېلىپ تېز كېلىۋاتاتتى. كەئبىگە يېتىپ كېلىشى بىلەن قەدەم ئېلىشىنى كىچىكلىتىپ ئاستا - ئاستا مېڭىشقا باشلىدى ۋە قۇلىغا قاراپ مۇنداق دېدى:

ئى بلال! مەن سېنىڭ خۇددى ئۆتكەن يىلىدىكىدەكلا نەتىجە قازىنىشىڭنى ئۈمىد قىلىمەن. سېنىڭ كارۋانلىرىمىزغا يېتەكچىلىك

قىلىشىڭىزنىڭ ئۇتۇقلىرىڭىز، قەبىلىلىرىمىزنىڭ ماللىرىنى سېنىڭ باشچىلىقىڭىزنىڭ سودا ئۈمىكىگە تاپشۇرۇلۇشىغا سەۋەب بولغان ئىدى. بلال... ئەگەر سەن ئۇتۇق قازانمىغان بولساڭ ئىدىڭ... بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ سۆزىنىڭ ئاخىرلىشىشىغا پۇرسەت بەرمەستىن: - بۇنىڭدىن خاتىرجەم بولۇڭ خوجايىن، دېدى.

ئەتە قۇرەيشنىڭ كارۋىنى يولغا چىقماقچى، ئى بلال! بىزنىڭ تىجارەت گۇرۇپپىمىزنى كارۋاندىن قېلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن تەييار ھالەتكە كەلتۈرۈشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. - تەييار بولىدۇ، خوجايىن.

- ئوغلۇم ئەلى، بۇ سەپەرگە چىقالمىغىدەك، بۇ گۇرۇپپىغا پەقەت سەنلا مەسئۇل بولسەن.

ئۇلار ئاستا قەدەملىرى بىلەن كەببە تەرەپكە قاراپ يۈرۈشنى داۋام قىلدى. ئۈمەييە ئىبنى خەلىق قۇرەيش كاتتىۋاشلىرىنىڭ ئۇ يەردە توپلىشىپ سۆزلىشىپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. ئۇ قولى تەرەپكە بۇرۇلدى ۋە ئۇنىڭغا (ئۇ كىشىلەرنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ) مۇنداق دېدى:

- بلال! قۇربانلىقلىرىمىزنى ھۈبەلگە تەقدىم قىلىپ، سەپىرىمىز ھەققىدە ئۇنىڭ كۆرسەتمىسىنى ئېلىش ئىشىنى تۈگەتكىنىڭىزگە قەدەر مەن سېنى بۇ يەردە ساقلايمەن.

ئۈمەييە ئۇ كىشىلەر تەرەپكە قاراپ يۈرۈپ كەتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا چوڭ بۇتلاردىن بىرى بولغان ھۈبەل تەرەپكە قاراپ يول ئالدى. ھۈبەل بولسا قوللىرى ئالتۇندىن،

بەدىنى قىزىل ھېقىق تېشىدىن ئىنسان شەكلىدە قىلىپ ياسالغان بىر بۇت ئىدى. ئۇنىڭ ئالدىدا ئىچىگە پال سالىدىغان ئوقلار سېلىنغان يەتتە دانە قەدەھ بار ئىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇتنىڭ ئالدىغا يېتىپ كېلىۋېتىپ بۇتنىڭ ئالدىدا بىر ئادەم بىلەن قۇچىقىدا بوۋىقىنى كۈتۈرۈۋالغان بىر ئايالىنى، ھۈبەلگە قاراشقا مەسئۇل بولغان كاھىننىڭ پال ئوقلىرى بىلەن ئۇرۇۋاتقانلىقىنى ۋە ناھايىتىمۇ كۆپ كىشىلەرنىڭ بۇ مەنزىرىنى تاماشا قىلىپ تۇرۇشقانلىقىنى كۆردى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارنىڭ ئاتىسىنىڭ زادى كىم ئىكەنلىكىدىن شۈبھىلىنىلگەن بوۋاقتىڭ ئەھۋالىنى بىلىش ئۈچۈن ھۈبەلگە ئىلتىجا قىلىشۋاتقانلىقىنى چۈشەندى. شۇنىڭ بىلەن ئۇمۇ ئاشۇ بىر توپ كىشىلەر بىلەن بىرلىكتە ئىشنىڭ نەتىجىسىنى كۆرۈش ئۈچۈن ساقلاشقا باشلىدى. پال ئوقلىرى ئۇرۇلدى. كىشىلەر نەپەسلىرىنى ئىچىگە يۇتقان ھالدا ئىشنىڭ نەتىجىسىنى كۆرۈش ئۈچۈن بوپىنلىرىنى ئالدىغا سوزۇشۋاتتى. ھېلىقى ئايال بىلەن ئەر كىشىنىڭ يۈزىنى ئەندىشە قاپلىغان ئىدى. ئايالدىكى روھىي بېسىم ۋە تىنتىنلىق تېخىمۇ بەكرەك ئاشكارا بىلىنىپ تۇراتتى. قورقۇش ۋە دەھشەتلىك بىر ئىزتىراپ ئىچىدە تەڭرىسىنىڭ قانداق ھۆكۈمىدە بولىدىغانلىقىنى كۈتۈۋاتاتتى.

ئاخىرىدا، ئىچىدە بولۇش مەنىسىدە كەلگەن «سەرىھ» يېزىقى يېزىلغان ئوق چىقتى. بۇنىڭ بىلەن ئۇ ئايالنىڭ يۈزىدىكى بارلىق غەم - ئەندىشلەر يوقىلىپ ئۇنىڭ ئورنىنى سۆيۈنۈش ۋە بەختىيارلىق ئىپادىلىرى قاپلىدى. ئۇ بوۋىقىنى باغرىغا مەھكەم باستى. ئاندىن ئېرىگە نارازىلىق ۋە ئەيىبلەش نەزىرى بىلەن شۇنداق بىر قارىدىكى ھېچقانداق بىر سۆز قىلمىغاندىمۇ بۇ

قاراش ئۇنىڭ دېمەكچى بولغانلىرىدىن ئۆتە تەسىر قىلغىدەك قاتتىق ئىدى. ئەمما ئۇ بۇنى ئاز كۆرگەندەك:

— كۆردۈڭمۇ؟ ئىلاھ بۇ ھەقتە كەسكىن بىر ھۆكۈمنى چىقاردى، دېدى.

ئۇ يەردىكى كىشىلەر توپى تارقىلىپ كېتىپ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزى يالغۇزلا قالدى. ئۇ كاھىنغا ھۆرمەت بىلدۈرگەن تەرىزدە يېقىنلاشتى - دە، كېكەچلىگەن ھالدا:

— ياردىمىنى بىزدىن ئايماسلىقىنى، بىزنى ھىمايە قىلىپ مۇھاپىزەت قىلىشنى ۋە بۇ قېتىمقى سەپىرىمىزنى بىزگە بەرىكەت ئېلىپ كېلىدىغان بىر سەپەر قىلىپ بېرىشنى تىلىگەن ھالدا بۇ ئاددىي قۇربانلىقلىرىمىزنى ئۇلۇغ ئىلاھىمىز ھۈبەلگە تەقدىم قىلىمىز، دېدى.

كاھىن ئىلاھقا سۇنۇلغان بۇ ھەدىيەلەرنى ئالدى، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ تىلىگەنلىرىگە ئىشارەت بېرىشى ئۈچۈن پال ئوقلىرىنى ئېلىپ ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشقا باشلىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ئۇلۇغ ئىلاھ ھۈبەلنىڭ جاۋابىنى سەۋرىسىزلىك بىلەن كۈتمەكتە ئىدى. ئاخىرىدا سەپەرگە چىقماستىن كۆرسىتىدىغان ئوق چىقتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۆڭلىنى ئېغىر بىر غەم چۇلغۇۋالدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى قاراڭغۇلىشىپ كەتتى. ئۇ:

— بىز سەپىرىمىز ئۈچۈن پۈتۈن تەييارلىقلارنى قىلىپ بولغاندىن كېيىن سەپەرگە چىقماستىن ئىشارەت قىلىۋاتامدۇ؟ ... دېگەن سۆزلەرنى ئېغىزىدىن پىچىرىلغان ھالدا چىقاردى.

كاھىن، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەددىدىن ئارتۇق بىئارام بولۇۋاتقانلىقىنى سېزىپ مۇنداق دېدى:

– ئۇنىڭغا باشقا بىر قۇربانلىق بەر، بەلكىم سىلەرگە ئىچ ئاغرىتىپ سەپەرگە چىقىشىڭلارغا رازى بولۇپ قالار.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇنداق قىلىشتىن بىرەر نەتىجە چىقىش - چىقماستىن ئويلاپمۇ ئولتۇرماستىن كاھىننىڭ دېگىنىدەك قىلدى. ئوقۇلار قايتىدىن ئايلاندۇرۇلدى ۋە ئۈستىدە سەپەرگە رازىلىق بەرگەنلىكىنى ئىپادىلەيدىغان «سافر» خېتى يېزىلغان ئوق چىقتى. ئەمما بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىلاھنىڭ رازى بولغانلىقىغا كۆڭلى تولۇق ئەمىن بولۇشى ئۈچۈن كاھىندىن يەنە بىر قېتىم سىناپ بېقىشنى ئۆتۈندى. كاھىن يەنە بىر قېتىم سىناپ كۆردى. ھۇبەل سەل بۇرۇنقىدەكلا ئۇنىڭ سەپەرگە چىقسا بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدىغان ئىشارەتنى بەرگەن بولۇپ چىقتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۆڭلى خۇددى قىلىچ قېنىغا يانغىنىدەك ئارامغا چۈشكەندى. ئۇ سۆيۈنۈش ئىچىدە ئۈمەييەنىڭ يېنىغا قايتتى.

مەككە خەلقى ئىگە بولغان نەرسىلەرنىڭ ئەڭ ئەرزىيدىغانلىرىنى، ياخشى كۆرگەن نەرسىلەرنىڭ ئەڭ قىممەتلىرىنى، ماللىرىنى ۋە يۈرەك پارلىرىنى شامغا ئېلىپ ماڭىدىغان سودا ئۆمىكىنى ئۆزىتىش ئۈچۈن چىقىشقاندى. خوشلىشىدىغان ۋاقىتمۇ يېتىپ كەلدى. كارۋاننىڭ قوزغىلىشىغا يول بېرىلىپ، كارۋان يولغا چىقتى. تۆگىلەر ئۈچى كۆرۈنمىگەندەك ئۇزۇن سەپ شەكلىدە يولغا ئاتلاندى. مۇھاپىزەتچىلەر خۇددى قېنىدىن سىيرىلىپ چۈشكەن تۈز قىلىچلاردەك ئارغماقلىرى ئۈستىگە جايلىشىپ بولۇپ، ئۆزلىرى مەسئۇل بولغان خىزمەتلىرىدىن خەۋەر ئېلىش ئۈچۈن كارۋان ئەتراپىدا ئايلىنىشقا باشلىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ «بەنى جۇمۇھ» ئۆمىكىنىڭ بېشىدا يەر ئالغان ئىدى. كارۋان ئاستا -

ئاستا يىراقلىشىشقا ۋە ئۇزاتقۇچىلارنىڭ كۆزلىرىدىن بارغانسېرى يۈتۈشكە باشلىدى. ئاخىرىدا ئۇپۇقتا كۆزلىرىدىن غايىپ بولۇپ، ئاخىرىسى پەرق ئەتكۈسىز بىر پەردە بىلەن يۈرگەندى.

كارۋان بەزىدە تۈپىلىكلەردىن ئارتىلىپ ئۆتسە بەزىدە ئويمانلىقلاردىن يامشىپ چىقىپ دېگەندەك يوللىرىنى داۋام قىلىۋاتاتتى. كېچە بىلەن كۈندۈز بىر - بىرىنى قوغلاشسا، ئاي بىلەن قۇياش ئاسماندا ئورۇنلىرىنى بىر - بىرىگە بىكارلاپ بېرىشەتتى. نىھايەت، شامنىڭ قەسىر تامللىرى يىراقتىن كۆزگە تاشلانغىلى باشلىدى. ھېرىپ - چارچاش ئىنسانلارنى ۋە تۈگىلەرنى جېنىدىن جاق تويغۇرغانىدى. تۈگىلەرنىڭ قەدەملىرى ئاستىلاشقان بولسا ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ئىنسانلارنىڭ باشلىرى ساڭگىلاپ كېتىشكەندى.

بۇ ئەھۋاللارنى كۆرگەن بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارنى جانلاندىرۇش مەقسىتىدە يۇقىرى ئاۋازدا ناخشا باشلىۋەتتى. ئۇنىڭ يېقىملىق، سۈزۈك خۇش ئاۋازى ئەتراپنى چاڭ كەلتۈرۈپ كارۋاندىكىلەرنىڭ قۇلاقلىرىدا چېلىندى. بۇ ئاۋاز ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرىنى كۆتۈرۈپ يۈرەك رېتىملىرىنى تېزلاشتۇرۇۋەتتى ۋە كەيپىياتنى جانلاندىرۇۋەتتى. بۇ خۇش ئاۋازلىق ناخشا ئۇلارنى مەپتۇن قىلىۋالغانىدى. ئۇلار ھارغىنلىقلىرىنى ئۇنتۇپ ئۇلاغلىرى ئۈستىدە تەۋرەنگىنىچە يولنى داۋام قىلىشقا ۋە ناخشىغا جۈر بولۇشقا باشلىدى. كارۋان سېپى قايتىدىن جانلىنىپ، تۈگىلەرمۇ تېز - تېز قەدەم ئېلىشقا باشلىغان ئىدى. كارۋان شۇ شەكىلدە يۈرۈپ كۈن ئولتۇرۇش بىلەن شامغا يېتىپ بارغان بولدى.

كېچە كېلىپ قاراڭغۇ پەردىسىنى ئەتراپقا يايىدى. قۇرەيش سودىگەرلىرىدىن ئالدىنقى قاتاردا سانالغان كىشىلەر پاراڭلاشماق

ئۈچۈن بىر يەرگە يىغىلىشتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقىنىدا ئۇلار ئۇنى ئۆزلىرى بىلەن بىرگە ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلىپ ئولتۇرغۇزىۋالدى. ئۇ كىشىلەر ئىچىدىن ئەبۇ بەكرى ئىبنى ئەبۇ قۇھافە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قاراپ:

— ئى بلال! ئاۋازىڭ نېمىدېگەن ياڭراق، نېمىدېگەن يېقىملىق سېنىڭ، بىرگە يول ئازابىنى ئۇنۇتتۇردى ۋە مۇساپىمىزنى قىسقارتتى، دېدى.

بۇ يەردىكىلەر تاكى كېچىنىڭ ئۈچتىن بىرىگىچە پاراڭلىشىپ ئولتۇرۇپ ئاندىن ئۇخلاش ئۈچۈن تارقىلىشتى.

كۈنلەر بىر - بىرىنى قوغلاشقىنىچە ئۆتۈۋەردى. قۇرەيشنىڭ تىجارىتى مەنپەئەتلىك بولغانىدى. بۇ جەرياندا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كۆپ قېتىم ئۇچراشتى. بۇ ئۇچرىشىشلار ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا دوستلۇق ۋە مۇھەببەتنىڭ ئۇرۇغلىرىنى بىخاندۇرۇپ ئۆلگۈرگەن ئىدى. كارۋان مەككىگە قايتىش ئۈچۈن تەييارلانغان كۈنى بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەبۇ بەكرىنىڭ بىر تەرەپكە قاراپ تېز قەدەم بىلەن كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرگىنىچە بېرىپ ئۇنىڭغا يېتىشىۋالدى ۋە:

— قەيەرگە ماڭدىڭ؟ دەپ سورىدى، ئەبۇ بەكرى:

— ئاۋۇ يەردىكى راھىپنىڭ يېنىغا، دېدى.

— ئۇنىڭ قېشىغا نېمىشقا بارماقچىسەن؟

— كۆرگەن بىر چۈشۈمنىڭ تەبىرىنى سوراش ئۈچۈن. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قالماقچى بولۇپ تۇرغاندا

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا قاراپ:

— مەن بىلەن بىرگە كەلمەسەن؟ دېدى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ماقۇل بولۇپ، ئۇنىڭ بىلەن ماناستىرغا باردى. كىرىشكە رۇخسەت ئالغاندىن كېيىن ئۇ ئىككىسى ئىچكىرىگە كىردى. راھىب كۆزلىرىنى يەرگە تىككىنچە، بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ئاڭلىغانلىرىدىن تەسىر ئالغان بىر چۈشنى كۆرگەن قىياپەتتە تۇرغىنىدا ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كۆرگەن چۈشنى راھىپقا بايان قىلىپ بېرىشكە باشلىدى. ئەبۇ بەكرىنىڭ بايانى تۈگە - تۈگمەستىن راھىب بېشىنى كۆتۈردى ۋە ئۇنىڭدىن سوراشقا باشلىدى:

— نەدىن كەلدىڭ؟

— مەككىدىن.

— قايسى قەبىلىدىن؟

— قۇرەيش قەبىلىسىدىن.

— كەسپىڭ نېمە؟

— سودىگەر.

— ئەگەر ئاللاھ كۆرگەن چۈشلىرىڭنى روياپقا چىقارسا سېنىڭ قەۋمىڭدىن بىر نەبى (پەيغەمبەر) ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ئۇ ھايات چىغىدا سەن ئۇنىڭ ۋەزىرى، ۋاپاتىدىن كېيىن ئۇنىڭ خەلىپىسى بولسەن، دېدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سورىدى:

— نەبى دېگەن نېمە؟

— ئاللاھ تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن بىر ئەلچى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆز - ئۆزىگە پىچىرلىغاندەك:

— ئاللاھ تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن ئەلچى؟ دېدى. راھىب:

— شۇنداق، ئاللاھ ئۇنى ئىنسانلارغا بىر رەھبەر، بىر يول كۆرسەتكۈچى قىلىپ ئەۋەتىدۇ، دېدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:
— ئۇنى ھۈبەل، لات، ئۇززا ئەۋەتمەمدۇ ياكى ئۇسافە، نائىلە ۋەياكى كەئبىدىكى باشقا نۇرغۇن ئىلاھلاردىن باشقا بىرى ئەۋەتمەمدۇ؟ راھىب:

— ئاسمان - زېمىننىڭ ياراتقۇچىسى ئاللاھ ئەۋەتىدۇ، بۇ پەيغەمبەر ئىنسانلارنى يالغۇز، ھېچ ئوخشىشى ۋە شېرىكى بولمىغان ئاللاھقا ئىبادەت قىلىشقا، ئۇرۇق - تۇغقانلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشقا، بۇتلارنى چېقىشقا بۇيرۇيدۇ. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قورققان ھالدا سورىدى.

— بۇتلارنى چېقىشقا بۇيرۇمدۇ؟ راھىب:

— شۇنداق، ھەممىسىنىڭ چېقىلىشىنى بۇيرۇيدۇ.

شام سەپىرى ئاخىرلىشىپ كارۋان مەككىگە قايتىپ كەلگەنىدى. ئەرلەر ئۆيلىرىگە قايتماستىن ۋە ئۆز ئاياللىرىغىمۇ يېقىن يولماسستىن ئۇدۇل كەئبىگە قاراپ يول ئالدى ۋە كەئبىنى تاۋاپ قېلىشقا باشلىدى. سەپەر جەريانىدا نۇرغۇن پايدا ئالغان ۋە چۆنتەكلىرىنى لىق تولدۇرۇپ قايتىشقان بۇ كىشىلەر كەئبە ئەتراپىدىكى بۇتلارغا يۈزلەندى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ ئۇلار بىلەن كەئبىنى تاۋاپ قىلىپ شۈكۈرلىرىنى بىلدۈرگۈچىلەر قاتارىدا كېتىۋاتاتتى. ئەمما ئۆزىمۇ چۈشەنمىگەن يېرى شۇ بولدىكى ئۇنىڭ كەئبىنى ھەر بىر ئايلىنىپ تاۋاپ قىلغاندا قەلبىدە پەيدا بولغان ھۇزۇرنى بۇتلارنىڭ ئالدىدا ھەر قېتىم تۇرغىنىدا ھېس قىلالمايۋاتاتتى. ئۇ شۈكۈرلىرىنى بۇتلار ئالدىدا كېكەچلىگەن ھالدا بىلدۈرۈشكە باشلىدى. ئەلۋەتتە ئېنىق ئىدىكى بۇ بىر چىن دىلىدىن چىقمىغان رەھمەت - تەشەككۈر ئىدى. ئۇ بۇندىن

بۇرۇن بۇتلارنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ سۆز قىلغاندىكىدەك سەمىمىي ۋە چوڭقۇر بىر تۇيغۇغا چۆمگەن سۆزلەرنىڭ ۋە تىلەكلەرنىڭ بولمىغانلىقىنى ھېس قىلىپ يەتتى. ئۆزىنى - ئۆزىگە ناتۇنۇشتەك ھېس قىلدى. ئۇ بۇرۇنقى تۇيغۇ ۋە سۈكۈناتقا ئېرىشمەكچى بولدى. ئەمما ئۇنداق قىلالمايۋاتاتتى. دىققىتىنى يىغالمىدى. ئۇ ئۆز ئۆزىدىن: «نېمە ئۈچۈن بۇتلارغا قۇللۇق بىلدۈرگەن، نېمە ئۈچۈن ئۇلارغا بويۇن ئېگىپ، ئۇلارغا ئۇلۇغلۇق ۋە مۇھەببەت كۆرسىتىشنى لايىق كۆرۈپ يۈرگەن بولغىدىم» دەپ سوراشقا باشلىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ نېمە قىلىشى كېرەكلىگىنى بىلەلمەي قېلىۋاتاتتى. ئۇ ئۆز ئۆزىگە سوئال قويۇشنى داۋاملاشتۇردى: «ئۇ بۇ بۇتلارنىڭ قايسى بىر ئۇلۇغلۇقىنى كۆرگەن بولغىدى؟ ... ئۇلارنىڭ كۈچىدىن ئۆزىگە قانچىلىك بىر پايدا يەتكەن بولغىدى؟ ... شۇنداق، ئۇلاردىن ھېچنېمە كۆرمىگەن، ھېچ بىر ياخشىلىققا ئېرىشىپ باقمىغان ئىدى. ئۇنداققا نېمىدەپ ئۇلارغا ئىبادەت قىلىپ كەلگەن بولغىدى؟ ئۇ بۇ بۇتلارغا ئىبادەت قىلىپ كېلىۋاتاتتى. چۈنكى، ئۇ قەۋمنىڭ ئۇلارغا ئىبادەت قىلىدىغانلىقىنى كۆرۈپ چوڭ بولغانىدى. قەۋمى ئۇ بۇتلارنى ياخشى كۆرگەنلىكى ئۈچۈن ياخشى كۆرگەن، بۇتلارغا ھۆرمەت كۆرسەتكەن بىر قەۋم ئىچىدە چوڭ بولغانلىقى ئۈچۈن ھۆرمەت كۆرسىتىشكە ئادەتلەنگەنىدى. ئويلاپ دەل شۇ يەرگە كەلگەندە ئۇ ئۆزىنىڭ ھەبەشلەرنىڭ نەسلىدىن ئىكەنلىكى ئېسىگە كەلدى. ئاتىسى بىلەن ئانىسى ھەبەشىستاندىن مەككىگە ئېلىپ كېلىنىپ سېتىلغان بولۇپ، ئۇ بۇ يەردە تۇغۇلۇپ بۇ بۇتلاردىن باشقا ئىلاھلارنى بىلمەي چوڭ بولغانىدى. ناۋادا ھەبەشىستاندا تۇغۇلغان بولسا ئىدى، باشقا ئىلاھلارنىمۇ تونىغان، ئۇلارغا قۇللۇق قىلغان، ئۇلارنى ياخشى كۆرگەن، ئۇلارغا بويىسۇنغان، ھۆكۈمى بويىچە ئىش قىلغانمۇ

بولاتتى. ئۇنىڭ خىياللىرى بىر - بىرىگە ئۇلۇشۇپ كېتىۋەردى، ئەقلى قالايماقانلىشىپ ئويلانغانلىرى بىلەن قىلىۋاتقان ئىشلىرى ئارىسىدا بىر سۈركۈلۈش يۈز بەرگەن ۋە ئىشەنچى تەۋرىنىشكە باشلىغان ئىدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بەنى جۇمۇھ مەھەللىسىگە قاراپ يول ئالدى. ئۇمەييە ئىبنى خەلەپ بىلەن قەبىلىسىدىكىلەر بار يەرگە بېرىپ تۇردى. شامدىن پايدا ئېلىپ قايتقانلىقى ۋە سەپەردە قولغا كەلتۈرگەن نۇتۇقلىرى ئۈچۈن بىرەر ياخشى ئىپادە، بىرەر تەشەككۈرگە ئېرىشىپ قېلىش ئۈمىدىدە ئۆرە تۇرغىنىچە تۇرۇۋەردى. ئەمما ئۇلار بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ شامدىن ئېلىپ كەلگەن ماللىرى بىلەن ئاۋارە ئىدى. ئۇلارنىڭ ئېغىزلىرىدىن سەپەر داۋامىدا تارتقان جاپالارنى ئۇنتۇلدۇرغۇدەك ۋەياكى سەرپ قىلغان ئەجرىگە چۈشلۈك مۇكاپات بولغۇدەك بىرەر ئېغىز سۆز چىقماي دېمەيتتى. ئۇنىڭ ئىچىنى ئاچچىق بىر ھەسرەت كۆيدۈرۈپ ئۆتتى. بېشىنى ساڭگىلاقتىنچە ئېغىر قەدەملەر بىلەن بۇ يەردىن ئايرىلدى. ئۆز ھالى ھەققىدە ئويلىنىۋېلىشى ئۈچۈن كۆزلەردىن يىراق بولغان بىر يەرگە كېلىپ توختىدى. ئۇ قۇللۇق ھاياتىنى ياشاشنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە تەس ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر ھېس قىلىپ يەتمەكتە ئىدى.

ناۋادا ئۇ ھۆر ئادەملەردىن بولغىنىدا خوجايىنىنىڭ خاھىشى بويىچە ئەمەس، بەلكى ئۆز خاھىشى بويىچە ئىش كۆرگەن، قىسقا بىر مۇددەت تۇرۇش ئۈچۈن ئىجازەت بېرىلگەن يەرلەرگە ئەمەس، بەلكى ئۆزى خالىغان يەرلەرگە كەتكەن بولاتتى، دېگەنلىرىنى كۆڭلىدىن كەچۈردى. بۇ خىياللار بىلەن ئۇ ئۆزىنى بىر كۆڭۈلسىزلىك كەيپىياتى ئىچىگە سۆرەپ كىردى.

ئۇنىڭ خىياللىرى بەختسىزلىكىنى ئۇنىڭغا تېخىمۇ چوڭايتىپ كۆرسەتمەكتە ئىدى. ئۇ ئۆز كېلەچىكىنى قاراڭغۇ كېچىدىنمۇ بەكرەك قاراڭغۇدەك ھېس قىلىشقا باشلىدى. ئۇ ئۈمىدسىزلىكىنى تېترەڭگۈ ئاۋازدا مۇنۇ سۆزلەر بىلەن بايان قىلىشقا باشلىدى: «قۇل بولۇپ ياشاپ، قۇل بولۇپ ئۆلۈش پىشانەمگە يېزىلغان ئوخشايدۇ. مەن ئۇلارنىڭ كۆزلىرى بىلەن كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ قۇلقى بىلەن ئاڭلاپ، ئۇلارنىڭ ئېغزلىرى بىلەن سۆز قىلىپ پەقەت ئۇلارنىڭ بۇتلىرىغىلا باش ئۇرماقتىمەن.»

ئۇ بۇ خىياللار بىلەن تۇرغاندا ھاياتنىڭ ياخشى تەرەپلىرىگىمۇ نەزەر سېلىشقا ئۈندىگەن تۇيغۇلار ئۇنىڭغا شىۋىرلاپ: بۇ روھىي ئازاب، بۇ ئۈمىدسىزلىنىش نەدىن كەلدى ساڭا ئى نانكور قۇل؟! ... خوجايىنىڭنىڭ سېنى باشقا قۇللاردىن ئەۋزەل كۆرگىنى، ئۆزى يېگەننى يېگۈزۈپ، ئۆزى كىيگەننى كىيگۈزگىنى يەتمىدىمۇ؟ ... يېقىن دوستلىرى ئارىسىغا سېنى قېتىپ مۈلۈكلىرىدە ۋە تىجارەت ئىشلىرىدا ساڭا ئىشەنمىدىمۇ؟ قەبىلىنىڭ ياشلىرى سېنى ياخشى كۆرۈپ ساڭا بولغان ياخشى كۆرۈش تۇيغۇسىنى ساڭا قىلمىدىمۇ؟ ھەم سېنى ھۆرمەتكە لايىق بلال قىلمىدىمۇ؟ ئى بلال! بۇنچىلىك قەدىرلىنىپ تۇرۇپ يەنە ساڭا نېمە كەم؟ بلال سەل پەسكويغا چۈشۈپ ھالغا شۈكۈر ئېيتماقچى بولۇۋىدى ئىچىدىكى بىر پىغان ئۇنىڭغا ۋارقىراشقا باشلىدى: «ئى كالۋا قۇل! ئۆزەڭنىڭ خىياللىرىڭغا ئىشىنىپ ئۆزەڭ بىلەن ئۈمەيىيە ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنى بىرلا سۆزدىن ئىبارەت پەرقنى كۆرمىگەندەك ۋە ئۆزەڭنى قۇلى يوق خوجايىن ئورنىغا قويغىدەك ھالغا كەلدىڭمۇ؟ ... خىيالپەرەس! ... ئاسارە ئەتىقە لوڭقۇلىرى ماختىلىش ئۈچۈنلا قوللارغا ئېلىنىدۇ. دەز چىقماي ساق تۇرغان مۇددىتىگىچىلا

قەدىرلىنىدۇ ۋە مۇئەييەن قىممىتى بىلەن ئەتىۋارلىنىدۇ. ئۇ خىل نەرسىلەر قىممەتلىك ۋە چىرايلىق تۇرغان مۇددەتكىچە مۇھاپىزەت قىلىنىدۇ. سۇنغان ھامان ئاددىي بىر نەرسىگە ئايلىنىدۇ - دە، ئەسلىدىن كۆتۈرۈلىدۇ. سېنى خوجايىنىڭغا يېقىنلاشتۇرغان، دوستلار ئارىسىدا ئولتۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت قىلغان نەرسە پەقەتلا سېنىڭ خوش ئاۋازىڭدۇر، خالاس. بۇ ئاۋازىڭ يوقالغاندا سەن ئۆزەڭنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە بىچارە بولۇپ قالدىغانلىقىنى بىلمەسەن؟ قېرىغىنىڭچە سېنى كۆتىدىغىنى پەقەتلا بىر بەختسىزلىكتۇر. شۇنداق قىلىپ بىر بۇلۇڭغا تاشلىنىپ قالسىەن ۋە باشقا قوللارنىڭ تەقدىرىدىن ھېچبىر پەرقىڭ بولمايدۇ. سەن ئۈچۈن يېڭى كىيىم ۋە ياخشى تاماقلارغا ئېرىشىش بىر چۈشكە ئايلىنىپ قالىدۇ. ياشلىقنىڭ قولىدىن كېتىدۇ، تىجارەت، سودا - سېتىق ئىشلىرىغا بېرىپ - كېلەلمەيسەن، سېنىڭ ئورنىڭغا كۈچ - قۇۋۋىتى بار ياشلار كېتىدۇ...» بىلال خۇددى ھەممە نەرسە تۈگەشكەندەك بىر تۇيغۇدا بېشىنى ئەگدى ۋە ئېغىر ئۇھسىندى. ئۇنىڭ تەگسىز خىياللىرى ئۇنى روھىي ئازاب ۋە بەختسىزلىككە تولغان بىر قاراڭغۇ دۇنيا قوينىدا ئايلىاندۇرۇشقا باشلىدى. بۇ ئەسنادا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان ياشلارنىڭ ۋاراڭ - چۈرۈڭلىرى ئۇنى خىيال دۇنياسىدىن قايتۇرۇپ كەلدى. ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇلارنىڭ ئۆز ئەتراپىغا ئولاشقان ھالدا تۇرۇشقانلىقىنى كۆردى. ياشلار بىر ئېغىزدىن:

بىزگە ناخشا ئېيتىپ بەرگىن، ئى بىلال! يېقىملىق ئاۋازىڭ بىلەن بىزنى خوش قىل، كۆڭلىمىزنى ئاچ! بىزنى ئۇزاق ۋاقىت تاشلاپ كېتىپ يېقىملىق ئاۋازىڭدىن بىزنى مەھرۇم قىلغان ئىدىڭ. ناخشا ئېيتىپ بەر، بىلال بىزگە ناخشا ئېيتىپ بەر!...

ياق، بلال ياق دېيەلمەيدۇ، ئۆزۈر تىلىيەلمەيدۇ، رەتمۇ قىلالمايدۇ. بىر قۇل قاچانمۇ ئۆزۈر تىلىيەلگەن ۋە ياكى «شۇ تاپتا ئۇنىڭغا رايىم يوق» دەپ باشقىلارنىڭ تەلپىنى رەت قىلالغان؟! باشقىلارنىڭ قويغان تەلەپلىرى گەرچە ئۇنىڭغا ئېغىر كېلىدىغان تەقدىردىمۇ خوجايىنلارنىڭ چاقىرىقىغا: «لەببەي، خوجايىن» دېمەكتىن باشقا چارە يوق ئىدى. ئۆزىگە تەسەللى بېرىدىغان، ھەسرەتلىرىنىڭ ۋە بېشىغا كەلگەنلەرنىڭ بىر قىسمىنى بولسىمۇ يەڭگىلەتكىدەك بىرىگە موھتاج بولغان تەقدىردىمۇ بۇ كىشىلەرنى خوش قىلماق، مەستخۇش قىلماق ئۈچۈن يەنىلا ناخشا ئېيتىشقا مەجبۇر ئىدى.

بلال ناخشا ئېيتىشقا باشلىدى. ناخشا ئەمەس دىلىدىكى ھەسرەتلىرىنى ئۇلارغا بايان قىلىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ ھەسرەتلىرى باشقىلار ئۈچۈن ھېس - تۇيغۇلىرىنى جانلاندىرىدىغان تەسىرلىك نەغمىلەردىن ئىبارەت بولۇپ چۈشىنىلدى. ئۇ ھەسرەتلىك نەغمىلىرىنى ياڭرىتىشنى داۋام قىلاتتى. ئۇلارنى پەقەتلا ئۇ نەغمىلەردىن مەستخۇش بولۇپ ئولتۇرۇپ قالغان ھالدا تاشلاپ كېتەلدى.

ھۆر ۋە قۇل

بىر كۈنى كېچە ۋاقتى. ھەممە ئادەم قاتتىق ئۇيقۇغا كەتكەنىدى. بەنى تەيم قەبىلىسىدىن بىرىنىڭ ئۆيىنىڭ ئىشىكى ئېچىلىپ ئىشىكتىن يۈزلىرى ئورۇق، بوي - تۇرقى ۋىجىكرەك، پاچاقلىرى ئىنچىكرەك كەلگەن، چاپىنىنىڭ ئالدى تەرىپى بىلەن بېلىنى ئۆتۈشتۈرۈپ چىرمۇالغان بىر ئادەم چىقتى ۋە ئىشىكىنى ئاستا ياپتى. ئاي نۇرى تەرلەپ كەتكەن ئاق يۈزىنى يورۇتتى. ئۇنىڭ مەڭزىلىرى ئازراق تومپىيىپ چىققان، كۆزلىرى چوڭقۇرراق

ئىدى. ئۇ كىشى خۇددى قورققانداك ئېھتىيات بىلەن ئەتراپقا دىققەت قىلغاچ ئىلگىرىلەيتتى. ئۇنىڭ ھە دەپ ئارقا - ئالدىغا قارىشىدىن ئەندىشە قىلىۋاتقانلىقى بىلىنىپ تۇراتتى. ئۇ ئاخىرىدا بەنى جۇمۇھ مەھەللىسىگە يېتىپ كەلدى. ئۇ، بۇ يەردىن ئۈمەييە ئىبنى خەلفەنىڭ ئۆيىگە باردى. قۇللارنىڭ ئۆيىگە تۇتاشقان بىر دېرىزىگە بارغىچە ئۆي ئەتراپىنى بىر قۇر ئايلىنىپ چىقتى ۋە ئەتراپتىن خاتىرجەم بولغان ھالدا دېرىزىگە يېقىنلىشىپ پەس ئاۋازدا:

«بىلال... بىلال...» دەپ چاقىردى.

بۇ چاغدا بەدىنىگە ئۇلاشقان بىر تىترەكنى ھېس قىلدى. ھېچ ئويلىمىغان بۇ كېچە سائەتلىرىدە بولۇپمۇ شۈبھىلەرنى تېخىمۇ ئاشۇرىدىغان بۇ ۋاقىتلىرىدا بىرەرسى تويۇقسىز كېلىپ قالسا ئۇنىڭغا نېمىمۇ دېگۈلۈك؟ ... قانداق قىلىش كېرەكلىكى ھەققىدە ئۇنىڭ كاللىسىغا ھېچنېمە كەلمەيۋاتاتتى. ئۇ كەينىگە قايتىپ كەتمەكچى بولدى ۋە مەخپىي سىرنى بىلالغا يەتكۈزۈش ئىستىكى ئەندىشىلىرىدىنمۇ كۈچلۈك ئىدى. ئۇ قايتىپ كېتىشتىن بۇرۇن يەنە بىر چاقىرىپ كۆرمەكچى بولۇپ ئاۋازىنى بىر ئاز كۆتۈرۈپ:

«بىلال... بىلال...» دەپ چاقىردى.

ئۇ ئەندىشە ئىچىدە ساقلانغاندا بىر ئىشىكنىڭ غىچىرلاپ ئېچىلغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇ ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئىشىك تەرەپكە قاراپ ماڭدى ۋە بىلالنىڭ ئاۋاز چىقارغۇچىنى ئىزدەپ ئۇياق - بۇياققا قاراۋاتقانلىقىنى كۆردى ۋە ئۇنى: «بىلال» دەپ چاقىردى. بىلال قاراڭغۇلۇقتا ئۆرە تۇرغان سايىنى نىشانلاپ

ماڭدى. يۈزىنى يېقىن ئېلىپ كېلىشى بىلەن قارشىدىكى ئادەمنى توندى ۋە:

— كىم؟ ... ئەبۇ بەكرى، سەن ... سەن بۇ سائەتتە بۇ يەرگە قانداق كېلىپ قالدىڭ؟

— مۇھىم بىر خەۋەر.

— كېچىدە بۇنچىلىك قىيىنلىق يۈرگۈچە ئۇ ئىشنى ئەتىگە قالدۇرساڭ بولماسمىدى؟

— ياق بلال، سەن خوجاينىڭنىڭ كۆزى ۋە قۇلقى، سەن خوجاينىڭنىڭ ئالدىدا تۇرغاندا بۇ خەۋەرنى ساڭا يەتكۈزەتتىم، ئەسلىدىمۇ سېنى خوجاينىڭغا چىقىشتۇرۇپ قويغىدەك بىرەر كىشىنىڭ قۇلىغىغا يېتىپ قېلىشىنىمۇ خالىمايمەن.

— بۇ مۇھىم خەۋەر نېمە ئىدى؟

— بۇ ئۈممەتنىڭ بەيغەمبىرى ئوتتۇرىغا چىقتى ...

— بۇ ئۈممەتنىڭ بەيغەمبىرىمۇ؟

— شۇنداق، بلال.

— كىم ئۇ؟

— ئابدۇللاھنىڭ ئوغلى مۇھەممەد.

— بۇنى سەن قانداق بىلدىڭ؟

مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ئۆزىنىڭ بەيغەمبەر بولغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، ئاللاھقا ئىشىنىشكە يوشۇرۇن تۈردە چاقىرىۋاتىدۇ، دېگەن پىچىرلاشلارنى ئاڭلىدىم، ئاندىن ئۇنىڭ ئۆيىگە باردىم ۋە ئۇنىڭغا: ئى قاسىمنىڭ ئاتىسى! سېنىڭ

ھەققىگە ئاڭلىغانلىرىم نېمە ئىش؟ دېدىم. ئۇ: «ئى ئەبۇ بەكرى! مېنىڭ ھەققىمە قانداق سۆزلەرنى ئاڭلىدىڭ؟» دېدى. مەن: ئاڭلىشىمچە بىر ئىلاھقا ئىشىنىشكە چاقىرىۋېتىپسەن، شۇنداق پەرەز قىلىمەنكى، سەن ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىسەن، دېدىم. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئى ئەبۇ بەكرى! ئۇلۇغ ۋە جەللىل بولغان رەببىم مېنى ئاگاھلاندۇرغۇچى ۋە خۇش بىشارەت بەرگۈچى قىلدى. ماڭا ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىنى بەردى ۋە مېنى بارلىق ئىنسانلارغا پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى» دېدى. مەن ئۇنىڭغا: ئاللاھقا قەسەمكى! ھازىرغا قەدەر سەندىن ھېچبىر يالغانچىلىق كۆرمىدىم، ئەلۋەتتە سەن پەيغەمبەرلىككە ئەڭ لايىق بىرىسەن، ئامانەتكە رىئايە قىلسەن، ئۇرۇق - تۇغقانلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالسىن، كىشىلەرگە ياخشى مۇئامىلە قىلسەن، قولۇڭنى ماڭا ئۇزات، مەن ساڭا بەيئەت قىلىمەن، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولنى ماڭا ئۇزاتتى. مەن ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدىم.

— ئۇنى تەستىقلىدىڭمۇ؟

— شۇنداق، بلال.

— بۇنىڭ كەينىدىن بىرەر مەرتىبە ياكى مال تەلپىيى چىقىمىسۇن يەنە.

— ياق بلال، مەن ئابدۇللاھنىڭ ئوغلى مۇھەممەدنى ياخشى تونۇيمەن، شۇبھىسىزكى ئۇ بۇنىڭ ئارقىسىدىن مەرتىبە ياكى مال تەلپى قىلمايدۇ، خەدىچەنىڭ مال - دۇنياسى ئۇنىڭغا نەچچە ئەسىر موھتاجلىق ھېس قىلدۇرمايدۇ، مۇھەممەدنىڭ قۇرەيش ئىچىدىكى نەسەبى بولسا ئەڭ يۇقىرى ئورۇندىدۇر.

— ئۇ نېمىگە دەۋەت قىلىۋاتىدۇ؟

بۇ ئاڭلىماس، سۆزلىمەس تاشلارغا ئىبادەت قىلىشتىن ۋاز كېچىش ۋە شۇنداقلا بىپايان چۆللەرنىڭ، چاقنىغان يۇلتۇزلارنىڭ، نۇر چاچقان قۇياشنىڭ، بۇ باغلار، ھاۋا ۋە ئورمانلارنىڭ ياراتقۇچىسىغا قۇللۇق قىلىشقا چاقىرىدۇ، ئۇنىڭ چاقىرىقى قۇل بىلەن خوجايىن ئارىسىدا پەقەت ئاللاھنىڭ دەرگاھىدىكى ئىمان ۋە ئەمەل پەرقىدىن باشقا ھېچقانداق پەرق قالدۇرماي، قۇل بىلەن ئۇنى ياراتقان پەرۋەردىگارى ئارىسىدا بىۋاسىتە بىر يول ئاچىدۇ. بىر قۇل ھېچبىر توسالغۇسىز رەببى كۆرسەتكەن يولدا مېڭىش ئىختىيارلىقىغا ئېرىشىدۇ. مەرھەمەت قىلىشىغا، دوستلۇققا، ياخشىلىققا ۋە ئاللاھتىن ھەققى بىلەن قورقۇشقا چاقىرىدۇ. قىز بالىلارنى تىرىك كۆمۈشتىن، ئۇرۇق - تۇغقانلارغا ياخشىلىق قىلماي تاشلاپ قويۇشتىن نەپرەتلىنىدۇ. ئى بىلال! ئۇنىڭ چاقىرىقى دۇنيانىڭ ھۇزۇرى ۋە ئاخىرەت بەختىنى قولغا كەلتۈرۈش چاقىرىقىدۇر.

بىلال خيالغا چۆمگەن ھالدا بېشىنى پەس قىلىپ تۇرغاندا ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ يۈزىگە دىققەت بىلەن زەن سېلىپ قاراشقا باشلىدى. ئۇ قىلغان سۆزلىرىنىڭ بىلالغا قانچىلىك تەسىر قىلغانلىقىنى بىلمەكچى بولغاندەك قىلاتتى. ئارىدا بىردەملىك جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈردى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەر ئىككىسىگىلا ھۆكۈمدار بولۇۋالغان بۇ جىمجىتلىقنى ئالدى بىلەن بۇزۇپ:

— سېنىڭ پىكىرىڭ قانداق؟ بىلال دېدى.

— راستىنى ئېيتقاندا نېمە دېيىشىمنى بىلمەيۋاتىمەن، ئى

ئەبۇ بەكرى!

— نېمە دېيىشىڭنى بىلەلمەيۋاتامسەن؟ ئۆزەڭگە كەل بىلال، مەن سېنى تېخى بۇ دىننىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشىدىن مېنىڭ سۆيۈنگىنىمدىن بەكرەك سۆيۈنۈپ كېتەر دەپ پەرەز قىلغان ئىدىم، ياخشىراق ئويلان بىلال! بۇ دىن بىلەن سەن مېنىڭ سۆيۈنۈشىمدىن بەكرەك بەختلىك بولسەن، بۇ دىن خوجايىنىڭلار بىلەن سىلەرنى باراۋەر ئورۇنغا قويدۇ، ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا سىلەرنى ئۇلار بىلەن باراۋەر ئورۇنغا قويدۇ. كېيىن... كېيىن... يەنە نېمە دېيىشىمنى بىلەلمەيۋاتمەن، دەيسەنغۇ؟ بىلال، ئەقلىڭ قوبۇل قىلالمايۋاتقان قۇرەيشنىڭ دىنى نەدە؟ بۇ توغرا ۋە دۇرۇست بولغان دىن نەدە؟ ... ھېچبىر ھەرىكەت قىلالمايدىغان ۋە تۈرلۈك - تۈرلۈك ئىسىملار بىلەن چاقىرىلغان قۇرەيشنىڭ بۇتلىرى نەدە؟ ئۆزىگە قۇللۇق قىلىشى ئۈچۈن مۇھەممەد دەۋەت قىلغان ئۇلۇغ ئاللاھ نەدە؟ ... بۇتلار بولسا ئاڭلىمايدىغان، سۆزلىيەلمەيدىغان، ھېسسىياتسىز تاشلاردىن ئىبارەت. شانى - شەۋكىتى ئۇلۇغ ئاللاھ بولسا ھەمىشە ھاياتتۇر، ئۇلۇغلارنىڭ ئۇلۇغىدۇر. ئەزەلى ۋە ئەبەدىي بىر غالىپ زاتتۇر. ئۇنىڭ ئۈستۈنلۈكىنىڭ چېكى يوقتۇر. ئۇ ئۆلتۈرەلەيدۇ ۋە تىرىلدۈرەلەيدۇ. ئۇ ھەر نەرسىگە قادىردۇر.

— ئى ئەبۇ بەكرى! مەن قۇرەيشنىڭ دىنى بىلەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئېلىپ كەلگەن دىن ئوتتۇرىسىدا سېلىشتۇرۇش ئېلىپ بېرىۋاتقىنىم يوق، مەنمۇ شامدىن قايتقاندىن بېرى بارلىق بۇتلارنىڭ كۈچىدىن شۈبھىلىنىشكە باشلىغان ئىدىم، چۈنكى سەنمۇ بىلىسەن، ئىنساننىڭ نەپسى ئىشىنىپ كەلگەن نەرسىسىنى تاشلىشى ياكى قىسقا بىر ۋاقىت ئىچىدىلا يېڭى بىر دىنغا كىرىشى بىر ئاز تەسكە توختايدىكەن. بۇ يېڭى دىن ئەڭ

ئۈستۈن ۋە ئەڭ توغرا بىر دىن بولغان تەقدىردىمۇ...

— بەلكى بۇ سۆز ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ چۈشلىرىنى بۇزۇپ قويۇشتىن قورققان قۇرەيشلەر تەرىپىدىن سۆزلەنسە ھەيران قالمايتتىم. سېنىڭ ئاغزىڭدىن چىقىشى غەلىتە بىر ئىش بولدى. قۇرەيشنىڭ بۇتلىرى سېنىڭ ئاتاڭنىڭ بۇتلىرى ئەمەسقۇ؟ ئۇلاردىن شۈبھىلەنمىسەڭ ئۇلارنى چىقىشتىن نېمىشقا قورقۇسەن؟

— ھەممىنى چاقامسەن؟

— بۇنىڭغا ئىككىلىنىش كېتەمدۇ؟ بولدىلا بلال، ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقىغا، مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە شاھادەت ئېيتىمەن، دېگەن.

بلال مەلۇم بىر مۇددەتكىچە سۈكۈتكە چۆمدى، ئاندىن تىترەك بىر ئاۋازدا:

— شۇنداق! ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقىغا، مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە شاھادەت ئېيتىمەن، دېدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەنۇن ۋە خۇشال بولغان تەرىزدە بلالغا:

— ئەتە ئاخشام سېنى ئۆيۈمدە ساقلايمەن، بەيئەت قىلىشىڭ ئۈچۈن سېنىڭ بىلەن بىرلىكتە مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئۆيىگە بارىمىز، دېدى.

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ قايتتى. بلال سايسىنىڭ قاراڭغۇدا يوق بولۇشىغىچە ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ تۇردى، ئاندىن دىلىغا يېڭى دىننىڭ روھىنى

تولدۇرغان ھالدا ئۆيگە قايتىپ كىرىپ كەتتى. ئۇ، شۇ تاپتا بۇ دىننىڭ سەۋەبىدىن زۇلۇمغا ئۇچرايدىغانلىقىنى ۋە ئۆزىنى ئىمتىھان قىلىنىدىغانلارنىڭ ئۇستازى، سەۋر قىلغۇچىلارنىڭ ئۆلگىسى قىلىنىشقا سەۋەب بولىدىغان قورقۇنچلۇق، ئاجايىپ قاتتىق بىر ئىمتىھانغا دۇچ كېلىدىغانلىقىنى ھېچ بىلمەيتتى، ئەلۋەتتە.

بىلال مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى. يېڭى دىن ئۇنىڭدا يېڭىچە تەسىرلەرنى پەيدا قىلىۋاتاتتى ۋە ئۇنى ئۆزگەرتىۋەتتى... بەزى چاغلاردا ھېچكىمگە كۆرۈنمەستىن كېچىنىڭ قاراڭغۇلۇقىدىن پايدىلىنىپ مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ يېنىغا بېرىپ كېلەتتى.

مانا مۇشۇنداق قىلىپ ئۇ يېڭى دىننىڭ پىرىنسىپلىرىنى ئۆگىنىشكە، ئەخلاقى بىلەن زىننەتلىنىشكە، ئۇنىڭ پۈتمەس - تۈگىمەس بۇلىقىدىن قانغۇچە ئىچىشكە باشلىغان ئىدى. مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ جەسۇر روھى ئۇنىڭغا تەسىر قىلغان، ئۇنى خار ۋە تۆۋەن كۆرۈلىدىغان بىر قۇل بولۇشتىن پۈتۈنلەي ھۆر ئىنسان بولۇش يولىغا ئېلىپ چىققان ئىدى. ئەمدى بولسا ئۇنىڭ ئالدىدا ئەمەلىيەشتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشىدىغان، بۇ يولدا قەد كۆتۈرۈپ ماڭالايدىغان بىر نىشان بار بولغانىدى. ھېچقانداق بىر زورلۇق ئۇنى باش ئەگدۈرەلمەيتتى، ھېچقانداق بىر تەھدىت ئۇنى بۇ يولدىن قايتۇرالمىتتى.

بىلال مەككىدە ھايات جانلىنىشتىن ۋە كىشىلەر ئۆيلىرىدىن چىقماستىن بۇرۇن مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئۆيىدىن ئايرىلدى. خوخاينىنىڭ ئۆيىگە قايتىشتىن بۇرۇن تاۋاپ قىلىش ئۈچۈن كەئبىگە قاراپ ماڭدى. كەئبىنىڭ ئىچىگە

كېرىپ بۇ يەردە ھېچكىمنىڭ يوقلۇقىنى كۆردى. ئۇ بۇتلارغا سەپسىلىپ قارىغاچ ئۇلارغا قارىتا كاللىسىدىكى سوئاللارنى سورىغاچ ئۇلار ئارىسىدا ئايلىنىشقا باشلىدى. بۇندىن بۇرۇن بۇ ئاڭلىماس، سۆزلىمەس بۇتلارغا قانداقمۇ ئىبادەت قىلغان بولغىدى؟... بۇ بۇتلارنىڭ ئۆزىدە بىر ياخشىلىق بولمىغان يەردە ئۇلاردىن ياخشىلىق كەلسۇن دەپ ئۇلارغا قانداقمۇ يېقىنلىق قىلغان بولغىدى؟... بۇتلار خۇشاللىق ۋە غەزەپنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيدىغان ھالدا ئۇلارنىڭ رازىلىقىنى ئېلىشتىن قانداقمۇ سۆيۈنگەن ۋە غەزەپلىنىشلىرىدىن قانداقمۇ كۆڭلى يېرىم بولغان بولغىدى؟... ئۇلارنىڭ ئىنسانلار تەرىپىدىن ياسالغانلىقىنى ۋە ياكى بىرەر تىلەكنى ئىجابەت قىلىشقا قادىر ئەمەسلىكىنى قانداقمۇ بىلمىگەن بولغىتى؟... ئۇ ئاخىرىدا ئۆز ئۆزىگە مۇنداق دېيىشكە باشلىدى:

— بۇ بۇتلارغا يالۋۇرغان چاغلىرىمدا كۆزلىرىمدىن ياشلار تۆكۈلگەن ئەمەسمىدى؟ ئۇلارنىڭ ئالدىدا تۇرغاندا يىغلىغان ئەمەسمىدىم؟ مەن نېمىدىگەن ئەخمەق - ھە! خىياللارنى سېھىرلەپ ھەقىقەت شەكلىدە كۆرسىتىلگەن بىر ئالدامچى تۇزاق!... بۇ خۇددى كىچىك چۈجىگە كەڭ بىر كىيىم كىيىدۈرۈپ ئۇنى تۈگە قىلىپ كۆرسەتمەكچى بولغانلىق، تاشقا چىرايلىق كىيىملەرنى كىيىدۈرۈپ ئۇنى ھەر ئىشقا قادىر بولغان ئىلاھلار ھالىغا ئېلىپ كېلىشمەكچى بولغانلىق ئەمەسمۇ؟ نەقەدەر ئالدىغۇچى بىر ۋەھىمە بۇ؟! كىشىلەر بۇ قىلمىشلىرى بىلەن تېخى ئۆزلىرىنى توغرا يولدا مېڭىۋاتىمىز، دەپ ھېسابلىشىدۇ ۋە بۇنىڭ سىراتىل مۇستەقىم ئىكەنلىكىگە قايىل بولۇشىدۇ... ئازغۇنلۇقنىڭ قېلىن پەردىسى بىلەن چۈمكەپ قويۇپ يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇقنىڭ، ھىدايەت

بىلەن ئازغۇنلۇقنىڭ ئارىسىدىكى پەرقنى يوققا چىقارماقچى بولغان بۇ چوڭ ئالدامچىلىققا قارىمادىغان!...

ئۇ بۇلارنى ئويلىغاچ ھۈپەل ئىسىملىك بۇتنىڭ ئالدىغا باردى. ئۇنىڭغا ياخشى زەن سېلىپ قارىغاندىن كېيىن:

— سەن بىچارە بۇت، قولىڭ سۇنۇپ كەتكەن كۈنى نەدە ئىدىڭ؟ نېمىشقا قولىڭنىڭ سۇنۇق پېتى قېلىشىغا رازى بولدۇڭ؟ سۇنغان قولىڭنىڭ ئورنىغا كىشىلەرنىڭ ساڭا ئالتۇندىن قول قىلىپ بېرىشىنى، يەنە بىر قولىڭنىڭ شۇ ھالەتتە قېلىشىنى سېنىڭ ئۇلۇغلۇق سۈپىتىڭ قانداقمۇ قوبۇل قىلالىدى؟ ئەسلىدە بىرمۇ قولى بولمىغان ئىككى قوللۇق ئى ئىلاھ! مەن سېنىڭ يۈزۈڭگە ئۇرغۇنىمدا ۋە بىر ئۇرۇشتا يەرگە چۈشۈرگىنىمدە ۋە ياكى يۈزۈڭگە تۈكۈرگىنىمدە، سەن مېنى قانداق قىلالايسەن؟

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ يۈزىگە تۈكۈردى ۋە: ئېنىقكى سەن، سېنىڭ بىلەن ئۆتكۈزگەن ھاياتىمغا لايىق بىرى ئەمەسسەن، بىچارە!... قولىڭنى بوينۇڭغا ئېسىپ قويدىغان كۈن كېلىدۇ ۋە ئۇنىڭ ئورنىغا ساڭا قول ياساپ بېرىدىغان بىرىنىمۇ تاپالمايسەن، دېدى. ۋە ئۆزىنى نازارەت قىلىپ تۇرغان، بۇتلارغا قىلغانلىرىغا يوشۇرۇن دىققەت قىلىۋاتقان بىر ئادەمنىڭ بارلىقىدىن خەۋەرسىز ئۇ يەردىن ئايرىلدى.

ئەھەد... ئەھەد... ئاللاھ بىر... ئاللاھ بىر

ئۈمەييە ئىبنى خەلەپ ئۆيىدىن چىقتى. ئۇنىڭ يۈز ئىپا- دىسىگە قارىغاندا ناھايىتىمۇ پەرىشانلىقى بىلىنىپ تۇراتتى. ئۇ

ئەبۇ جەھل، ئەبۇ لەھەب ۋە قۇرەيشنىڭ كاتتىۋاشلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۆزلىرىنى ۋە ئاتا - بوۋىلىرىنى ئەقىلسىزلىق بىلەن ئەيىپلىگەن ئابدۇللاھنىڭ ئوغلى مۇھەممەد ھەققىدە ئۇلار بىلەن سۆزلىشىش ئۈچۈن «دارۇننەدۋە» دەپ ئاتالغان مەجلىس زالىغا قاراپ ماڭدى. بەلكىم ئۇلار بىرلىكتە بارغانسېرى چوڭىيىپ، خەتەرلىك سىگناللىرىنى بېرىۋاتقان بۇ دەۋانى يوق قىلغىدەك بىرەر يول تېپىشىمۇ مۇمكىن ئىدى.

بۇ يېڭى دىن ئۈمەييەنى ئەندىشىگە سالغانىدى. مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم بۇ كىشىلەرنىڭ ئۆزىگە بىرەر يامانلىق قىلىپ قويۇشىدىن ياكى بىر زەرەر بېرىپ قېلىشىدىن ئەنسىرىمىگەن ھالدا ئۇلارنى ئۆز ھۇزۇرىغا مېھمانغا چاقىرىپ ئۇلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلغىنىدىن كېيىن، ئۇ خۇددى تىكەننىڭ ئۈستىگە ياتقۇزۇلغاندەك ھالغا كەلگەن ئىدى. مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ خۇددى بۇمۇ ئاز كەلگەندەك سافا تېغىغا چىقىپ قۇرەيش قەۋمىنى ئوچۇقتىن - ئوچۇق يېڭى دىنغا دەۋەت قىلىشى ئۈمەييەنىڭ ئەندىشىسىنى نەچچە ھەسسە ئاشۇرغانىدى. مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ھېچكىمگە پەرۋا قىلمايتتى، ئالدىنقى مېھماندارچىلىقتىكى كىشىلەردىن كەلگەن ئېتىراز ۋە قارشىلىقلار ئۇنىڭ ئىرادىسىنى قىلچىمۇ بوشاشتۇرالمىغانىدى. كىشىلەرنىڭ مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ دىنغا ياخشى نەزەردە قاراۋاتقانلىقى ۋە ئۇ دەۋەت قىلىۋاتقان دىنغا كىرىۋاتقانلىقى ئۈمەييەنىڭ ئەندىشىسىنى تېخىمۇ ئاشۇرماقتا ئىدى. ئۈمەييە بۇ خىياللار بىلەن كېتىۋاتقاندا ئۇ دوستى ئابدۇرەھمان ئىبى ئەۋفىنى كۆردى. ئۇ:

— ئى ئامىرنىڭ قولى!... ئى ئامىرنىڭ قولى!... دەپ چاقىردى.

ئابدۇرەھمان ئىبنى ئەۋق ئۆمەييەنىڭ قۇلاقنى پاك قىلغىدەك ئاۋازنى ئاڭلاپ تۇرۇپمۇ جاۋاب بەرمەي ئالدىغا قاراپ مېڭىۋەردى. ئۆمەييە ئۇنىڭدىنمۇ قاتتىقراق ئاۋازدا چاقىردى. ئابدۇرەھمان ئۇنىڭغا پەرۋا قىلمايۋاتاتتى. ئۆمەييە ئاخىرى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرگىنىچە بېرىپ ئۇنىڭغا يېتىشىۋالغاندىن كېيىن:

— مۇھەممەد ئارىمىزنى ئاچتى. سەنمۇ ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ دىنىنى تاشلاپ ئۇ دەۋەت قىلغان دىنغا كىردىڭمۇ نېمە؟ مەن سېنى ئامىرنىڭ قولى دەپ چاقىرسام ئاڭلىماسقا سېلىۋاتىسەنغۇ، سەن ئاتاڭنىڭ ساڭا قويغان بۇ ئىسمىنى تاشلىدىڭمۇ؟ دېدى.

— بىلىپ قويغىنكى، مەن مۇسۇلمان بولغان ھامان ئابدۇ-راھمان ئىسمىنى ئالدىم.

— مەن «رەھمان» دېگەن بىر نەرسىنى تونۇمايمەن، سەن بىلەن ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا مەن سېنى چاقىرىدىغانغا بىر ئىسىم قوي، سېنى بۇرۇنقى ئىسمىڭ بىلەن چاقىرسام جاۋاب بەرمىگىدەكسەن. مېنى دېسەڭ مەن بىلمەيدىغان بىر ئىسىم بىلەن سېنى چاقىرالمايمەن، دېدى.

— ئى ئەلنىڭ ئاتىسى! سەن ئۆزەڭ خالىغان بىر ئىسىم بىلەن چاقىرىۋەر.

— مۇشۇنداق بولسۇن.

ئۇ ئىككىسى ئۇنىڭدىن - بۇنىڭدىن سۆزلەشكەچ يولىنى داۋام قىلدى. ئۆمەييە ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ دىنىنى تاشلىغانلىقى ئۈچۈن ئابدۇرەھماننى ئەيىپلەيتتى. ئابدۇرەھمان بولسا ئۇنى بۇ يېڭى دىنغا دەۋەت قىلاتتى. ھەر بىرى قارشى تەرەپنى قايىل قىلىش ئۈچۈن تىرىشاتتى - يۇ، ئەمما نەتىجە قازىنالمىۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ

ئارىسىدىكى تالاش - تارتىش بارغانسېرى چوڭىيىشقا باشلىدى. ئاخىرىدا ئۇلار دارۋنەدوۋەگىمۇ كېلىپ قالدى. ئۈمەييە ئۇنىڭدىن ئىزىن سوراپ ئۇ يەرگە كىرىپ كەتتى.

قۇرەيشنىڭ چوڭلىرىنىڭ ۋە كاتتىۋاشلارنىڭ بۇ يىغىنى تېخى ئاخىرلاشمىغان ئىدى. ئۈمەييە ۋە ئەبۇ جەھل مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگە تىل - ھاقارەت قىلىشقا ۋە ئۇنى مەسخىرە قىلىشقا باشلىغان ئىدى. كىشىلەرنى ئۇنىڭغا دۈشمەن قىلدۇرۇش ۋە ئۇنىڭغا قارىتا ئۆچ - ئاداۋەتلىرىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن پۈتۈن كۈچىنى سەرپ قىلىپ ئۇنىڭ ئېلىپ كېلىدىغان خەتەرلىرىدىن ئۇزۇندىن ئۇزۇنغا توختالدى. ئەمەلىيەتتە بۇ ئىككىسىنىڭ بۇنچىلىك كۈچەپ ھۇجۇم قىلىشىنىڭ ۋە مەسخىرە قىلىشىنىڭ ھېچ زۆرۈرىيىتىمۇ يوق ئىدى. چۈنكى بۇ يەردىكىلەرنىڭ ھېچبىرى مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنى قوبۇل قىلىش نىيىتىدە ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ دەۋاسىغا نەپرەت بىلەن قارىشاتتى. ئۇلار شۇنى ئېنىق بىلىشەتتىكى، ئۇنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى ئۆزلىرىنىڭ يوق بولۇشى، ئۇنىڭ يۇقىرىغا كۆتۈرۈلۈشى بولسا ئۆزلىرىنىڭ چۆكۈشىدىن دېرەك بېرەتتى. ئۇنىڭ غەلبە قىلىشى بولسا ئۆزلىرىنىڭ شەرەپلىرىدىن ئايرىلغىنى، ھوقۇق - كۈچلىرىنىڭ قوللىرىدىن ئېلىنغىنى دېگەنلىك ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى سەلتەنەتلىرىنىڭ يىقىلىشىغا، ئۆز ئورۇنلىرىدىن ئايرىلىپ قېلىشىغا ئېلىپ بارىدىغان بۇ قورقۇنچ ۋە خەتەرنى ئويلاشماقتا ئىدى.

ئۇ كىشىلەر دەل بىر - بىرلىرى بىلەن بۇ ھەقتە پىكىر ئالماشتۇرۇۋاتقان، ئۈمەييە مۇسۇلمانلارنى مەسخىرە قىلىش ھەققىدە ئۇلارغا تەشۋىق ۋە تەۋسىيە ھەمدە قاتتىق تەدبىر ئېلىش ھەققىدە

ئەقىل ئۆگىتىۋاتقان بىر چاغدا بىر كىشى كېلىپ ئۈمەييەنىڭ يېنىغا يېقىنلاشتى ۋە ئۇنىڭغا يوشۇرۇنچە بىر نەرسىلەرنى دېدى. ئۈمەييەنىڭ يۈزى بىردىنلا تاترىپ كەتتى ۋە غەزەپ - نەپرەتكە تولغان كۆزلىرى بىلەن ئۇ ئادەمگە قاراپ:

— راست دەۋاتامسەن؟ دېدى.

— ھەقىقەتەن راست.

— ئۇنىڭ مۇھەممەد سەلاللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ يېنىغا بېرىپ - كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردۈڭمۇ؟

— نەچچە قېتىم كۆردۈم.

— ۋاھ - ۋاھ! بۇنى ھەرگىز ئويلىمىغانكەنەن.

— بۇ ئۇنچىۋالا ئەمەس، مەن ئۇنىڭدىنمۇ قورقۇنچلۇق نەرسىلەرگە شاھىت بولدۇم.

— ئۇ نېمە قىلدى؟

— كۆزلىرىم كۆرگەننى ئاغزىمدىن چىقىرىشقا پېتىنالمىۋاتمەن. ئۇ ئىشلارنى ھېچكىم كۆرمىگەن بولسا ئىدى.

— نېمىنى كۆرگەنلىكىڭنى دېمەمسەن؟

— كۆرگىنىم... ئۇنىڭ ئۇلۇغ بۇتىمىز ھۈبەلگە تۈكۈرگەنلىكىنى كۆردۈم.

— ئۈمەييە غەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى ۋە:

— ئۇ شۇنداق قىلدىمۇ؟ دېدى.

— شۇنداق.

— ۋاي ئاسى قۇل، ۋاي.

ئۈمەييەنىڭ يۈرىكى ئىنتىقام ۋە غەزەپ ئوتى بىلەن قازان قاينىغاندەك بولدى. ئۆزىنىڭ ئاچچىقىنى بىسۋېلىشى ئۈچۈن تىرىشىپ باقتى. ھازىرلا كېتىش كېرەك. غەزەپ قاچىسىنى ئۇنىڭ ئۈستىگە تۆكۈش، ھېچكىم تارتىمىغان بىر ئازابنى ئۇنىڭغا تارتقۇزۇش كېرەك. ئەبۇ جەھل ئۇنىڭ بۇ ھالىنى ھېس قىلغان ۋە ئۇنىڭ بەكمۇ غەزەپلەنگەنلىكىنى، قەلبىنىڭ نەپرەت بىلەن تولغانلىقىنى ئۇنىڭ يۈزلىرىدىن بىلگەن ئىدى. ئۇ:

— خەيرلىك بولسۇن، ئەلنىڭ ئاتىسى، نېمە بولدى؟ دېدى.

— نېمە خەيرلىك بولسۇن قېرىندىشىم.

— نېمە ئىش بولۇپتۇ.

— قۇلۇم بلال.

— نېمە بولۇپتۇ ئۇنىڭغا؟

— لات ۋە ئۇزاغا قارشى چىقىپ مۇھەممەدنىڭ دىنىغا كىرىپتۇ.

— بۇ نۆۋەت ئەبۇ جەھلنىڭ چىرايى دەھشەت بىر تۈستە تاتىرىپ كەتتى. ئۇ كۆزلىرىنى بىردەم يەرگە تىكىپ تۇرغاندىن كېيىن بېشىنى كۆتۈرۈپ:

— بۇنداق ۋەزىيەتكە قاچانغىچە چىداپ تۇرىمىز، بۇ ئەڭ چوڭ پىتنە ئەمەسمۇ؟ دەپ ۋارقىردى. ئۈمەييە:

— ئەگەر ئاڭلىغانلىرىم توغرا بولسا ئۇ قۇلۇمنىڭ بېشىغا كەلگەنلىرىگە ۋاي دېگۈلۈك دېۋىدى، ئەبۇ جەھل:

— ئەكسىچە بىزنىڭ بېشىمىزغا كەلگەنلەرگە ۋاي دېسەك

بولدۇ. ناۋادا بىز يەنە مۇھەممەدنى ئۆز ھالىغا قويۇپ بەرسەك، ئۇ، ئۆيەر - بۇيەردە دەۋاسىنى ئېلىپ بارىدۇ. ئاجىزلارنى ۋە قۇللارنى ئەتراپىغا توپلايدۇ. ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ ئىلاھلىرىنى ئىنكار قىلغان ئاسىيلارنى ئەتراپىغا توپلىسا شۇ چاغدا بىزنىڭ بېشىمىزغا كېلىدىغانلارغا ۋاي دېسەك بولىدۇ. بىزنىڭ غەبلەتلىرىمىز سەۋەبىدىن ئۇنىڭ دەۋىتى تېزلا تارقىلىۋاتىدۇ. ئەمما ھەممە نەرسە تاماملىنىپ، مەقسەتلىرىگە يېتىپ بولغىنى يوق. مۇھەممەدنىڭ تەرەپدارلىرىغا توختىماس بىر زەربە ۋە ئۇرۇش ئوتى ئېچىشىمىز كېرەك بولۇۋاتىدۇ. ئۇلارغا ئەمدى ئىچ ئاغرىتىشقا، يۇمشاق كۆڭۈللۈك قىلىشقا بولمايدۇ. ئى ئۇمەييە! ئاشۇ پەس قۇلۇڭنىڭ قېشىغا بار ۋە ئۇنى ئەدەپلە. ئاشۇ ئەرزىمەس نەپسى - خاھىشلىرىنىڭ ئۇلارنى دىندىن چىقىشقا سەۋەب بولغانلىقى ئۈچۈن ئاشۇ پەس كىشىلەرگە ئىبرەت قىلىپ ئۇنى قاتتىق بىر قىيىن - قىستاققا ئال. ماڭ ئۇمەييە، ماڭ. بۇ ھەقتە يۇمشاق مۇئامىلە قىلىش ۋە ئىچ ئاغرىتىش دېگەننى قەلبىڭدىن چىقىرىپ تاشلا! بۇ ئىنكارچىلار مەرھەمەت ۋە شەپقەت دېگەنگە لايىق نەرسىلەر ئەمەس. ماڭ ئۇمەييە، ماڭ! ئۆزىڭگە كەلسەم بۇ دەۋەتنى يىلتىزىدىن قۇرۇتمىغىچە ماڭا ھەرگىز ئاراملىق يوق. مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ ھاقارەت ۋە قارشى چىقىشلىرىغا مەجبۇر قالغان ئىلاھلىرىمىزنىڭ ھەقىقىي ھەيۋىتىنى ۋە ئېتىۋارلىرىنى ئىلاھلىرىمىزغا قايتۇرۇپ كەلمىگىچىلىك ماڭا دىل ئارامى يوق، ئۇيۇق يوق. ئى مۇھەممەد ساڭا ئوچۇق جەڭ ئېلان قىلىۋاتىمەن. سېنىڭ تۇغقىنىم بولۇپ قالغانلىقىڭ ئۈچۈن ساڭا يۈز - خاتىرە قىلىپ ئۆلتۈرمايمەن. سەن مەن تەرەپتىن ھىمايە قىلىنمايسەن ۋە شەپقەت كۆرسىتىلمەيسەن. بۇنىڭ ئەكسىچە دىلىم ساڭا قاتتىق تاشتىنمۇ بەتتەر قاتتىق بولىدۇ. ساڭا چوقۇم ماڭ

بىر تۈرلۈك ئازابلارنى تارتقۇزىمەن. سەن ئاتا بىلەن ئوغلىنىڭ، قېرىنداش بىلەن قېرىنداشنىڭ ئارىسىنى بۇزدۇڭ. بېشىمىزغا شۇنداق بىر بالالارنى كەلتۈردۈڭكى، بۇندىن بۇرۇن ھېچكىم ئۆز قەۋمىگە بۇنداق بىر مۇسەبەت ئېلىپ كەلمىگەن ئىدى.

ئۈمەيىيە مەجلىس ئورنىدا بۇنىڭدىن ئارتۇق تۇرۇشقا تاقەت قىلالىمىدى. ئەبۇ جەھلىنىڭ ئاۋازى ھازىرقىدەك ئۇنىڭ قولىدا چىقىراپ تۇرغىنىچە ئۇ ئۆيىگە بوران كەبى يېتىپ كەلدى. ئۇ ئالدى بىلەن بىلالنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىشنى قارار قىلدى ۋە ئىشىك ئالدىغا كېلىپ ئىچكىرىدىن چىقىۋاتقان ئاۋازغا جىمجىت قۇلاق سالدى. بىلالنىڭ يېقىملىق خۇش ئاۋاز بىلەن بىر نەرسىلەرنى مەدھىيەلەۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى. ئېغىزىدىن چىقىۋاتقانلار تولىمۇ يېقىملىق ۋە تەسىرلىك ئىدى. ئۇ قۇلىقىنى تېخىمۇ بەكرەك يېقىن تۇتۇپ ئاڭلىدى. ئۇ بۇندىن بۇرۇن بۇنىڭغا ئوخشاش بىر سۆزنى ھېچ ئاڭلاپ باقمىغان ئىدى. ئاڭلىغانلىرى شېئىر ئەمەس ئىدى. نەسىرمۇ ئەمەس ئىدى. ئۇ ئۆز ئۆزىگە: قۇللارنى سېھىرلىۋالغان نەرسە بۇلار بولسا كېرەك. شۇبھىسىزكى بۇ مۇھەممەدنىڭ قۇرئانىدۇر. ئىش ئاشكارا، ھەممە نەرسە ئېنىق بولغان ئىدى. بىلال لات ۋە ئۇزۇننى تاشلاپ ئۇنىڭ دەۋىتىگە ئەگەشكەنمىش... شۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆكسىدىكى يانار تاغ پارتلىغان ئىدى. ئۇ پۈتۈن كۈچى بىلەن ئىشىككە ئۇرۇلۇپ ئۆيىگە بوران كەبى كىرىپ كەلدى. بىلال شۇ ھامان ئۆزىنى خوجايىنىنىڭ ئالدىدا كۆردى. ئۇنى كۆردى ۋە ئۇنىڭ بۇ ئىشىغا ھەيران قالدى. خوجايىنىنىڭ چىرايىدىكى غەزەپ ئىپادىلىرىنى كۆرگەندە بولسا ئىشىنىڭ ئاشكارا بولغانلىقىنى چۈشەندى. بولىدىغان ئىش بولغان ئىدى. ئۇ ھېچبىر ھۇدۇقماستىن تۇرغان يېرىدە تۇرۇۋەردى. ناھايىتى

سالماق ۋە ئېغىر بېسىقلىق بىلەن بېشىغا كېلىشى ئېنىق بولۇپ بولغان بالانى ساقلاشقا باشلىدى.

— نېمە ئوقۇۋاتقانتىڭ؟

— ئاللاھنىڭ سۆزلىرىنى.

— قايسى ئاللاھ ئۇ؟ ئاللاھ قاچان گەپ قىلىپتۇ؟

— ئۇ، بەندىسىگە كىتابىنى ۋە ھېكىمىتىنى نازىل قىلدى.

— بولدى قىل، جۆيلىمە.

— شۇبھىسىزكى ئۇ ھەقتۇر، مېنىڭمۇ رەببىمدۇر.

— سېنىڭ شۇ رەببىڭ كىم؟

— مېنىڭ رەببىم ئاسمانلارنىڭ، يەرلەرنىڭ ۋە ھەر ئىككىسى

ئارىسىدىكىلەرنىڭ رەببىدۇر. ئۇنى پۈتۈن نۇقسانلاردىن پاك دەپ مەدھىيەلەيمەن.

— بولدى قىل ھۇ ئېپلاس قۇل، بولمىسا شۇ تاپنىڭ ئۆزىدە

ئىشىڭنى بىر تەرەپ قىلىۋىتىمەن.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا ھېچ پەرۋا قىلماستىن سۆزىنى

داۋام قىلدى:

— ئۇ، ھەممە نەرسىنى ياراتقان ۋە ھەر نەرسىگە كۈچى

يەتكەن ئاللاھتۇر.

— دىننى تاشلىغان مۇرتەت! ئىلاھلىرىمىزغا قارشى چىقىپ

سېھىرگە تۇنۇلغان بىر ئادەمگە ئەگىشەمسەن؟

— ياق، مەن كاپىر بولمىدىم. ئەكسىچە ئاللاھ مېنى توپ -

توغرا يولغا باشلىدى.

ئەمدى ئۈمەييەنىڭ سەۋرى تاشقاندى. بۇنىڭدىن ئارتۇق چىداشقا تاقىتى قالمايدى. ئۇ بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قاتتىق بىر كاچات سالغاچ ۋارقىردى:

— قاچاندىن باشلاپ قۇللار ئۆز ھەۋەسلىرىگە ئەگىشىپ خوجايىنلىرىنىڭ بۇتلىرىنىڭ سىرتىدا ئۆزلىرىگە ئىلاھ تاللىۋالدىغان بولۇپ كەتتى؟ سەن مېنىڭ قۇلۇمسەن، مېنىڭ مېلىمسەن، مەن ساڭا خالىغىنىمنى قىلالايمەن. سەنمۇ مېنىڭ خاھىشىم بويىچە ئىش كۆرسەن. مېنىڭ ئىشەنگىنىمگە ئىشىنىشكە، قوبۇل ئەتكەن دىنىمدا مېڭىشقا مەجبۇرسەن.

— ئۆزىڭىزنى بىسۋىلىڭ خوجايىن! مەن سىزنىڭ قۇلىڭىز ئىكەنلىكىمنى ئېنىق بىلىمەن. مەن سىزنىڭ مېلىڭىز ھېسابلىنىمەن. سىزىمۇ مېنىڭ ئۈستىمدە خالىغىنىڭىزنى قىلالايسىز. مەنمۇ سىزنىڭ خاھىشلىرىڭىزغا ماسلىشىشقا مەجبۇرمەن. ئەمما خوجايىن سىز پەقەتلا مېنىڭ بەدىنىمگە، ۋۇجۇدۇمغا ئىگە بولالايسىز ۋە خالىغىنىڭىزنى قىلالايسىز. ئەقلىمگە، پىكىرىمگە ۋە قەلبىمدە يوشۇرغانلىرىمغا نىسبەتەن... بۇلار ماڭا تەۋە نەرسىلەردۇر. سىزلا ئەمەس مەيلى كىم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۇنىڭغا ھېچكىم ئىگە بولالمايدۇ. ئۇنىڭغا ھۆكۈمرانلىق قىلالمايدۇ. سىزنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتىڭىز ئەڭ يۇقىرى چەككە يەتكەن تەقدىردىمۇ ھېچقانداق بىر كۈچ مېنى ئىشەنمىگەن بىر نەرسىگە ئىشەندۈرۈشكە، ئىتائەت قىلمايدىغان بىر نەرسىگە ئىتائەت قىلىپ بويۇن ئېگىشكە مەجبۇر قىلالمايدۇ. كۈچ - قۇدرىتى ئەڭ ئاخىرقى چەككە يەتكەن ھەرقانداق بىر نەرسە مەن ئىشەنگەن نەرسىدىن مېنى ئارقىغا قايتۇرالمايدۇ. ئىلاھ مېنى ئۆزى بىلەن ئۇچراشتۇرىدىغان دىننى تاشلاتقۇزۇشقا ھەرگىز بويۇن ئەگدۈرەلمەيدۇ. بىكار ئاۋارە بولماڭ

ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ ئەمەس، بەلكى ساڭا ئالاھىدە خىزمەت قىلىشىم، دوست ۋە ئۇرۇق - تۇغقانلىرىڭنى خوش قىلىشىم ئۈچۈن قىلدىڭ. مېنى دوستلىرىڭنىڭ ئارىسىغا قىتىشىڭمۇ يەنىلا شۇ سەۋەبلەردىن ئىدى. بۈگۈن مەن سىلەرنىڭ قىممەت باھالىق كىيىملىرىڭلارغا، ياخشى تاماقلارنىڭلارغا قىلچە ئەھمىيەت بەرمەيمەن. ئى خوجايىن، بۇ پانىي دۇنيادا بىر كۈن ئاچ، بىر كۈن توق قالسام بۇ مۇھىم ئەمەس. بىردىنبىر تىلەيدىغىنىم؛ كەڭلىكى ئاسمان - زېمىنچە كېلىدىغان جەننەتنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ مەندىن مەنمۇن بولۇشىدىن ئىبارەتتۇر.

— بۇلارنى ساڭا مۇھەممەد ئۆگەتتىمۇ؟ قاچانغىچە بەرداشلىق بېرەلەيسەنكىن كۆرۈمىز تېخى.

— روھىم ئۇنى ياراتقۇچىسىغا ئۇچراشقانغا قەدەر.

— كۆرۈمىز... كۆرۈمىز...

ئۆمەييە يىرتقۇچ ھايۋاندىك شىددەت بىلەن ئىشىككە قاراپ يۈگۈردى ئازاب ۋە ئاداۋەت ئۇنىڭ يۈزلىرىگە تېپىپ چىققان ئىدى. ئۇ خىزمەتچىلىرىگە قاراپ ۋارقىرىدى. ئۇلار دەرھال يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ ئۇنىڭ بۇيرۇقلىرىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئالدىدا تىزىلىپ تۇرۇشتى. ئۆمەييە ئۇلارغا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

— شۇ كاپىرنىڭ كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ، كونا كىيىملىرىنى كىيىدۈرۈڭلار ۋە ھەددىنى بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن ئۇنى باغلاڭلار! دەپ ۋارقىرىدى.

خىزمەتچىلەر خوجايىنلىرىنىڭ بۇيرۇقلىرىنى ئورۇنداش ئۈچۈن

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قاراپ ماڭدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ئۈمەييەگە بۇرۇلۇپ ناھايىتى تەمكىن ۋە ئېغىر بېسىق بىر قىياپەت، كەسكىن بىر ئاۋازدا مۇنداق دېدى:

— ئالدىرما... مانا سېنىڭ ماڭا بەرگەن قىممەت پۇللۇق كىيىملىرىڭ. مېنىڭ ئۇلارغا ئېھتىياجىم يوق.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كىيىملەرنى سېلىپ ئۇنىڭ ئورنىغا ئۆزىگە بېرىلگەن كونا كىيىملەرنى كىيدى ۋە قوللىرىنى ئۇلارنىڭ باغلىشى ئۈچۈن جۈپلەپ سۈنۈپ بەردى. ئۇلار ئۇنىڭ قوللىرىنى باغلىدى. ئۇ تەڭداشسىز بىر سۈكۈت ئىچىدە بېشىغا كېلىش ئېھتىمالى بولغان يامانلىقلارنى ۋە ئۆزىگە قىلىنىدىغان قىيىن - قىستاقلىرىنى ساقلاشقا باشلىدى.

ئۈمەييە بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىكى سوغۇققانلىقىنى، سۈكۈناتىنى ۋە قورقۇمسىزلىقىنى كۆرگەنسىمۇ غەزەپ - نەپرەتنى تېخىمۇ ئېشىپ بېرىۋاتاتتى. ئۇنىڭ چىشلىرى باشقىلار ئاڭلىغۇدەك دەرىجىدە غۇچۇرلايتتى. ئۇ غەزەپلىك بىر تۇرقى بىلەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا يېقىنلاشتى. خورما قوۋزىقىدىن قىلىنغان بىر ئارغامچىنى بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بويىغا ئۆتكۈزدى. ئاندىن ئىچىگە پاتمايۋاتقان ئۆچ - ئاداۋەت بىلەن ئۇنىڭغا قارىدى. بۇ قاراش بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن باشقىسىغا بولغان بولسا قورقۇشتىن يۈرىكى يېرىلغانمۇ بولاتتى. ئەمما بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ ئۇدۇلىدا مەتمۇ قىلماي تۇرۇۋەردى.

— قىيناشلىرىم قورقۇنچىلۇق بولىدۇ. بۇنى بىلىپ قالسىن، بلال! دېدى ۋە ئونى ئاغرىتقىدەك كۈچ بىلەن ئارغامچىنى سىلكىپ تارتتى. ئەمما بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھېچ ئاۋاز

چىقارمىدى. ئالدىدا ئۈمەييە، ئارقىسىدا بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولغان شەكىلدە مېڭىشقا باشلىدى. ئۈمەييە قەبىلىنىڭ بالىلىرىنى چاقىردى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئۇلارغا تاپشۇرۇپ بەردى. لات ۋە ئۇززاغا قارشى چىققان دىندىن چىققۇچى ئىنكارچىلارغا ئىبرەت بولۇشى ئۈچۈن بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى مەككىنىڭ كوچىلىرىدا ئايلاندۇرۇشنى ئۇلارغا تاپلىدى.

باللار بۇ يېڭى ئويۇنچۇقنىڭ ئارغامچىسىنى قولىدا تۇتۇشقىنىچە چاقىرىشىپ - چاقىرىشىپ مەككە كوچىلىرىدا ئايلاندۇرۇشقا باشلىدى. كىشىلەر ئۇلاردىن نېمە ئىش بولغانلىقىنى سورۇشاتتى، جاۋاب بولسا بىرلا ئىدى. ئۇ بولسىمۇ ئۇ بۇتلارنى ئىنكار قىلغان، ئۇززانى تونمىغان، قەۋمنىڭ دىنىنى تاشلىغان ئىدى. ئۇنىڭغا ئېغىزغا ئالغۇسىز تىل - ھاقارەتلەر ياغاتتى. ئەڭ تۆۋەن سۈپەتلەر بىلەن سۈپەتلىشەتتى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ئۆزىنىڭ جىمجىتلىقىنى، قەتئىيلىكىنى ساقلاپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ، كىشىلەرگە پەرۋا قىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن ئۇلارغا ھەتتا قاراپ قويايمۇ دېمەيتتى. ئۇ يولۇققان بۇ ئەھۋاللار ئۇنىڭغا ھېچبىر ئىشتەك بىلىنمەيتتى. ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ماڭغانلار كەئبىگە يېقىنلاشقىنىچە قىيا - چىيالار تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا:

ئەھەد... ئەھەد... ئاللاھ بىر... ئاللاھ بىر... دېيىشنى داۋاملاشتۇردى.

باللار چاقىرىشىپ چاقىراشسا، چوڭلار ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىشاتتى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ئۆزىنىڭ شوئارىنى تەكرارلايتتى: «ئەھەد... ئەھەد... ئاللاھ بىر... ئاللاھ بىر...» ئاخىردا كېچىمۇ بولدى. باللارمۇ خېلىلا ھارغان ئىدى. بىلال

رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئۆيىگە ئېلىپ باردى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا بۇرۇنقىدىنمۇ بەك مۇستەھكەم ۋە قەتئىي ئىدى. ھەر خىل قىيناشلارغا بەرداشلىق بېرىش ئىرادىسى تېخىمۇ كۈچەيگەن ئىدى. ھەق يولغا كىرىپ ئىماننىڭ تەمىنى تېتىغاندىن كېيىن ھەرقانداق ئىش ئۇنىڭ ئۈچۈن مۇھىم ئەمەس ئىدى. قىيناش ۋە ھاقارەتلەرنىڭ ھەر تۈرلىكىنى كۆرسەتكەن، ناھايىتىمۇ بەك تەس بولغان بۇ قاپاھەتلىك كۈننىڭ ئاخىرىدا ئۇنىڭ خوجايىنىغا ئۇنى ئېلىپ كېلىشكەنلىكىنى خەۋەر قىلىشتى. ئۈمەييە بۇ كۈن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بېشىغا كەلگەن بالالارنىڭ، دۇچ كەلگەن ئەزىيەتلەرنىڭ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئەقلىنى بېشىغا كەلتۈرگىنىگە ئىشەنگەن ھالدا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تەرەپكە يۈزلەندى. ئەمما بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا يېتىپ بارغىنىدا بولسا ئۇ ئورنىدىن قىمىرمۇ قىلمىغان، ھەتتا ئۇنىڭغا پەرۋامۇ قىلمىغان ھالدا تۇراتتى. ئۈمەييە ئۇنىڭ بۇ تۇرقىنى كۆرمەسلىككە سېلىپ يۇمشاق بىر تەلەپپۇزدا:

— ھە... بلال! مېنىڭچە ئەقلىڭ بېشىڭغا كەلدىغۇ دەيمەن، دېدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

ئەھەد... ئەھەد... دېگەننى ئۇنىڭ سۆزىگە جاۋاب ئورنىدا قايتۇردى.

— بولدى ئەمدى، بلال! مېنى بۇنىڭدىنمۇ بەكرەك ئاچچىغلاندۇرما، بولمىسا مەن بۇنىڭدىنمۇ قاتتىق قىينايمەن سېنى بىكار.

— ئەھەد... ئەھەد...

— ماڭا قارا! ئۆزەڭنىڭ پۇرسىتىڭنى قاچۇرۇشقا مېنى زورلىما،

جېنىڭنىڭ مېنىڭ قولۇمدا ئىكەنلىكىنى بىل. ماڭا نىسبەتەن سېنىڭ جېنىڭ خورمىنىڭ ئۇرۇقچىلىكىمۇ قىممەتكە ئىگە ئەمەس.

— ئەھەد... ئەھەد... ئۆمەييە:

— لات ۋە ئۇززا بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سېنى ئۆلتۈرمەن. ئۆمەييە بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۈستىگە تاشلاندى. ئىككى قولى بىلەن گېلىنى بوغۇپ بىر مۇددەت سىققاندىن كېيىن تۇيۇقسىزلا قويۇپ بەردى ۋە:

ياق، ياق، ئەگەر سېنى ئۆلتۈرسەم قىيىناشتىن قۇتۇلدۇرغان بولۇپ قالدىكەنمەن. ياق... ياق... بۇ راھەتنى ساڭا راۋا كۆرمەيمەن، دېدى ۋە ئۇنى قاتتىق بىر ئىتتەردى، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يەرگە يۇمۇلاپ چۈشتى. ئۆمەييە ئىشككە قاراپ ماڭغاندا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يەنە:

ئەھەد... ئەھەد... ئاللاھ بىر، ئاللاھ بىر... ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى! ناۋادا سىلەرنى رەنجىتىدىغان بۇنىڭدىن باشقا بىر سۆزنى بىلگىنىمدە ئۇنى سۆزلىگەن بولاتتىم، دېدى.

كۈنلەر بىر - بىرىنى قوغلاپ ئۆتۈۋاتاتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا سېلىنغان زۇلۇملارمۇ بارغانسېرى قاتتىقلىشىپ بېرىۋاتاتتى. ئەمما ئۇ قارارىدىن ھېچ ۋاز كەچمىگەن، تاقابىل تۇرۇش كۈچى ئاجىزلىمىغان، ھېچقانداق بىر قىيىن - قىستاق ئۇنى يولدىن قايتۇرالمىغان ئىدى. ئۆمەييەمۇ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن كۈتكىنىگە ئېرىشەلمەيۋاتاتتى. ئەبۇ جەھل بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قىيىناش توغرىسىدا ئۆمەييەنى قوللاپ كېلىۋاتقان بولسىمۇ ئۆمۇ مەغلۇبىيەتكە دۇچ كېلىۋاتاتتى. كۈنلەر ئۆتكەنسېرى ئۇلارنىڭ غەزىپى تاشماقتا ئىدى. بىر كۈنى ئۇلار ئۆزلىرىنى ھاقارەتلىگەن

ۋە ھەر ئىككىسىنى بىر تىيىنگە يارىماس قىلىۋەتكەن بۇ قۇلى قانداق قىلىش توغرىسىدا مەسلىھەتلىشىش ئۈچۈن بىر يەرگە كەلدى. ئۇمەييە ئەبۇ جەھلگە:

ئۇنىڭغا ھەر تۈرلۈك قىيىنچىلىقلارنى قىلىپ بولدۇق، ھېچ تەۋرەنمىدى. يولدىن قايتىمىغىنىنى ئاز دەپ بىزنى خوش قىلغۇدەك بىرەر ئېغىز گەپنىمۇ ئېغىزىدىن چىقارمىدى. ئۇنى ئۆلتۈرۈپ ئۇنىڭدىن ۋە ئىشەنگەن دىندىن بىراقلا قۇتۇلماي باشقا چارىمىزمۇ قالمايدى، دېدى. ئەبۇ جەھل:

— ئۇنى قانداقمۇ ئۆلتۈرمەكچى بولسەن؟ ئى ئۇمەييە بىلمەمسەن؟ ئۇنى ئۆلتۈرۈشىمىز بىزنىڭ ئاجىزلىقىمىز ۋە قابىلىيەتسىزلىكىمىزنى بىلدۈرمەمدۇ؟

— ئۇنداقتا قانداق قىلىمىز؟ ئۇنىڭغا چىدىغۇچىلىگىم قالمايدى.

— ئۇنى قىيىنچىلىق داۋاملاشتۇرىمىز.

— قاچانغىچە؟...

— مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ ئىلاھىنى ئىنكار قىلغىچە.

— ئى ئەبۇ جەھل! مەن شۇنداق ھېس قىلىۋاتىمەنكى، بىز بىر قۇرۇق خىيالغا باغلىنىپ يۈرۈۋاتىمىز. مەن بۇ قارا خوتۇننىڭ بالىسىنىڭ قىيىنچىلىقلارغا قىلغان سەۋرىسىنى بۇندىن بۇرۇن بىرەر ئىشەنمەيمەن.

— ئۇمىدىڭنى ئۈزۈۋەتمە. ئۇ بۈگۈنكى قىيىنچىلىققا ھەرگىز چىداشلىق بېرەلمەيدۇ.

— ئۇنى قانداق قىلماقچىسەن؟

— بۈگۈن ھاۋا بەكلا ئىسسىق، ھارارەت يۇقىرى، قۇياش

ئادەمنىڭ يۈزىنى كۆيدۈرگىدەك ھالدا بولىدۇ. مەن ئۇنىڭغا تۆمۈردىن ساۋۇت كىيىدۈرىمەن. مەككە ۋادىسىدىكى قىزىق قۇياش ئاستىدا، يالقۇندەك ئىسسىق قۇملارنىڭ ئۈستىدە قوللىرى، ئاياقلىرى باغلانغان ھالدا تاشلاپ قويىمەن. ئۇنىڭ بۇلارغا چىداشقا ھەرگىز كۈچى يەتمەيدۇ.

— شۇنداق گۇمان قىلامسەن؟

— ياق تېخى... بۇنىڭ داۋامى بار. مەن بىزدىن كەچۈرۈم ۋە مەرھەمەت تىلىگىنىنى، يالۋۇرغىنىنى ئاڭلىغاندەك بولۇۋاتىمەن.

— ئۇنداق بولسا ئۇنىڭغا خالىغىنىڭنى قىل.

ئارىدىن بىر ئاز ئۆتۈپ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قول - پۇتلىرى باغلانغان ھالدا ئېلىپ كېلىنىپ، ئۇنى قۇم ئۈستىگە ياتقۇزۇپ قۇياش تەپتى ئۈستىگە تاشلاپ كېتىشتى. قۇياش ئاتەشتەك ئوقلىرىنى بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۈستىگە سانجىشقا باشلىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىككى يۈكۈلگەن ھالدا بولسىمۇ يەنىلا سەۋر بىلەن چىداشلىق بېرىۋاتاتتى. بۇمۇ ئاز كېلىپ قالغاندەك شامال قىزىق قۇملارنى قۇياشنىڭ قىزىقىدا تەرلەپ سۇ بولۇپ كەتكەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بەدىنىگە يېپىشتۇراتتى. تەرلىرى كۆز ئەتراپلىرىنى لىق تولدۇرغانىدى. بۇلار بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۈچۈن بالا ئۈستىگە بالا ئىدى. ئەمما ئۇ سەۋر قىلىۋاتاتتى. ئۈمىدىسىزلىنمەيتتى. ئىشەنچ ۋە كەسكىن ئىمانغا تولغان قەلبى بىلەن رەببىدىن بىر قۇتۇلۇش يولى كۈتۈۋاتاتتى.

بىرقانچە سائەتتىن كېيىن ئارقىسىغا چوماقچىلىرىنى ئەگەشتۈرگەن ئۈمەييە بىلەن ئەبۇ جەھل قىلغان ئىشلىرىنىڭ بۇ قۇربانلىقنىڭ ئۈستىدە قانداق بىر ئۆزگىرىشلەرنى پەيدا

قىلغانلىقىنى كۆرۈش ئۈچۈن يېتىپ كېلىشتى. ئەبۇ جەھل ئۆزىگە ئىشەنگەن ھالدا يالۋۇرۇشلارنى، ئۇلارنىڭ دېگەنلىرىگە كۆنۈپ، ئۇلاردىن كەچۈرۈم سورىغىنىنى ئاڭلاش ئۈمىدىدە ئۇدۇل بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تەرەپكە قاراپ ماڭدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەبۇ جەھل، ئۆمەييە ۋە ئۇلارنىڭ ئادەملىرىنى كۆرە - كۆرمەس ئۆزىنى رۇستلاپ، ئىرادىسىنى تېخىمۇ چىڭىتتى ۋە كۈچلۈك بىر ھالەتكە كېلىش ئۈچۈن تىرىشتى. ئەبۇ جەھل ئۇنىڭغا ئېگىلىپ:

— ھە... بىلال! ۋاز كەچتىڭمۇ؟ دېدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— ئەھەد... ئەھەد...

بۇ ئاۋاز ئەبۇ جەھلنىڭ قۇلىقىغا كىرە - كىرمەستىن ئۇنىڭ چىرايى كۆكرىپ كەتتى. قاتتىق بىر شەكىلدە ئۇنى بىر تەپتى ۋە: ھازىرغىچە ئازغۇنلۇقتا داۋام ئېتىۋاتامسەن، تېخى... دەپ چالۋاقدى ۋە ئەتراپىغا قارىدى. يوغان بىر قۇرام تاشنى كۆردى. چوماقچىلىرىنى ئۇ تاشنى بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۆكسىگە قويۇشقا بۇيرۇدى. قۇرام تاشنى ئۇنىڭ كۆكسىگە قويۇشتى. ئۈستىگە قويۇلغان قۇرام تاش بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئەلىمىنى يەنە بىر دەرىجە ئاشۇرغاندى. ئەمما بۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە بەرداشلىق بېرىش كۈچىنى ۋە دىنغا بولغان ئەقىدىسىنى تېخىمۇ كۈچەيتكەن ئىدى. ئۇ تۆۋەن بىر ئاۋاز بىلەن:

ئەھەد... ئەھەد... دېيىشنى داۋام قىلاتتى.

قاتتىق ئاغرىق بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يۈزىدە چوڭقۇر قورۇقلارنى پەيدا قىلاتتى ۋە قانچىلىك دەرىجىدە كۈچەۋاتقانلىقى بىلىنىۋاتاتتى. تەستە نەپەس ئېلىشقا، ئىگراسقا ۋە ئاغرىق ئازابىنى

بىلىندۈرۈپ قويۇشقا باشلىغان ئىدى. ئەبۇ جەھل بىلەن ئۈمەييە قاتارلىقلار تاشتىنىمۇ قاتتىق يۈرەك بىلەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئازابلىرىنى تاماشا قىلىشىپ تۇرۇشاتتى. ئۇلار بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۈچى بىردەمدىن كېيىن تۈگەيدۇ، ئۇلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئارزۇ قىلغانلىرىغا ئېرىشىدۇ، دەپ خىيال قىلىشاتتى. بۇ ئارىدا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ لەۋلىرى مىدىرلىدى. ئۆزلىرى ئاڭلاشنى ئارزۇ قىلغان سۆزلەرنى ئاڭلاش ۋە ئۇنىڭدىن بۇرۇن قىيىناشلارغا تۇتۇلغان قېرىنداشلىرىنىڭ ئۇلارنىڭ ئارزۇ قىلغان سۆزلىرىنى سۆزلەشكە مەجبۇر قالغانلىرىدەك ئۇنىڭمۇ مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ۋە ئۇنىڭ رەببىگە تىل ئۇزىتىشىنى پەرەز قىلغان ھالدا ئۇنىڭ ئاغزىغا قۇلاقلىرىنى يېقىن ئېلىپ كەلدى. ئەمما نېمىنى ئاڭلىدى دېمەمسىز، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ لەۋلىرىنى ئۇلار ئاڭلاشنى خالىمايدىغان سۆزلەرنى سۆزلەش ئۈچۈن مىدىرلاتقان ئىدى.

ئەھەد... ئەھەد... مېنىڭ جېنىمنى ئالساڭلارمۇ ئۆلۈمىمنىڭ پۇرقى بىلەنمۇ رەھمان ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمەيمەن. ئى ئىبراھىم... ئى يۈنۈسنىڭ رەببى! ئى مۇسا، ئى ئىيسانىڭ رەببى بولغان ئاللاھ! مېنى بۇ زالىملارنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرغىن. مېنى كەچۈر ئاللاھ...!

بۇلاردىن كېيىن مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ پەرۋەردىگارىنى ئىنكار قىلسۇنمۇ؟ بۇ قىيىناشلاردىن كېيىن پەرۋەردىگارىغا يېلىنىپ ئۇنىڭدىن ياردەم سورىمىسۇنمۇ؟ ئۇلارنىڭ ئارزۇلىرىغا يېتىش ئۈچۈن ئېسىلغان ئەڭ ئاخىرقى ئۈمىد يېپىلىرى ئۈزۈلگەنىدى. بۇلاردىن كېيىن مەغلۇپ بولغانلىقىنىڭ ۋە ئۇلارغا تارتقۇزغان ئازابىنىڭ جازاسى ئۈچۈن ئۇنى يەنىلا شۇ ھالدا

تاشلاپ قويۇشتى. ئۇمەيىيە ئەبۇ جەھلگە قارىدى ۋە: قىيناشلارنىڭ ھېچبىر پايدىسى بولمايدىغانلىقىنى ساڭا دېمىگەنمىدىم؟ ئۇ بەكلا كار بىر قۇل، ئوڭشالماس... ئۇنى ئۆلتۈرمەكتىن باشقا چارمىز يوق، دېدى. ئەبۇ جەھل ئويغا چۆككەن بىر ھالەتتە بېشىنى ئەگدى ۋە بىرەر جاۋاب بېرەلمىدى.

* * *

دەل شۇ كۈنى چۈش ۋاقتى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىدىن چىققىنچە ئىتتىك - ئىتتىك ماڭدى. ئوتتەك كۈن نۇرى ئۇنىڭ يۈزلىرىنى كۆيدۈرەتتى ۋە ئۇنى تەر سۇلىرىغا چۆمۈرۈۋەتكەندى. ئىسسىقنىڭ تەپتىدىن نەپەسلەر قىيىنلىشىۋاتاتتى. ئەمما ئۇ بۇنىڭغا پەرۋا قىلمايتتى. ئۇنىڭ خىيالى باشقا بىر ئىش بىلەن مەشغۇل ئىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قىيناۋاتامدىغاندۇ؟ دېگەن ئوي ۋە ئۇنىڭ ئۆلتۈرۈلۈش ئېھتىمالىنىڭمۇ مۇمكىنلىكى ئۇنىڭ كاللىسىغا كىرىۋالغان ئىدى. ئۇ بۇنىڭدىن باشقا بىر نەرسىنى ئويلىيالمىتتى. قىيناش ئەڭ يۈكسەك پەللىگە چىققاندى. يوغان بىر تاشنىڭ ئەتراپىغا توپلانغان ئىنسانلارنىڭ ۋارقىراپ - جارقىرىشىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇلارغا قاراپ يۈگۈردى. ئۇ كىشىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ يوغان بىر تاش پارچىسىنىڭ ئاستىدا جېنى قىيىنلىۋاتقان، ئاغرىق ئازابى تارتىۋاتقان، ھەمىشە «ئەھە... ئەھە...» دەپ پىچىرلاۋاتقان بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆردى. ئەبۇ بەكرىنىڭ بېشى قېيىپ، تومۇرلىرىدىكى قان دولقۇن ھالەتكە كەلگەندەك بولدى. بىر - بىرلىرى بىلەن توقۇنۇشۇپ قالغان ئوخشىمىغان تۇيغۇلار يۈرىكىگە پاتماي قالدى. ئۇ بولسىمۇ ئۇمەيىيە ۋە ئەبۇ جەھلگە

قارشى غەزەپ ۋە نەپرەتلەر بىلەن تولۇپ تاشتى. ھېسسىياتىنى تىزگىنلەپ ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا قادىر بولالمىدى. ئۇ ئۈمەيىەنىڭ ئالدىغا بېرىپ مۇسۇلمانلارغا زۇلۇم قىلىشقا ۋە ئۇلارنى يوللىرىدىن قايتۇرۇشقا تەشنا بۇ كىشىلەردىن قىلچە قورقماستىن ۋارقىردى:

— بۇ ئىنسانغا قىلغان زۇلمىڭلار قاچان ئاخىرلىشىدۇ؟

— سېنىڭ كارىڭ نېمە؟ ئۇ مېنىڭ قۇلۇم، خالىسام قىينايمەن، خالىسام قويۇپ بېرىمەن.

— ئاللاھتىن قورقمامسەن؟

— ئى ئەبۇ قۇھەفانىڭ ئوغلى، بولدى قىل، ئۇ ئەسلىدىلا سېنىڭ سەۋەبىڭدىن قىيىنلىۋاتىدۇ. ئۇنىڭ ئەقلىنى ئازدۇرغان سەن ئەمەسمۇ؟

— مەن ئۇنىڭ ئەقلىنى ئازدۇرمىدىم. ئۇنىڭ توغرا يولدا مېڭىشىغا سەۋەب بولدۇم.

— بولدى قىل، بىزنى ئارامىزدا قوي.

— ئۇنى قويىۋەتمىگىچە يېنىڭلاردىن ئايرىلمايمەن.

— دىنىمىزغا قايتىمىغىچە ياكى ئۆلگۈچە قويىۋەتمەيمەن.

— ئۇ ھەرگىزمۇ سىلەرنىڭ دىنىڭلارغا قايتمايدۇ. توغرا بولغان يولنى ئازغۇن يولغا تېگىشمەيدۇ. نۇرغا ئېرىشكەندىن كېيىن قايتا قاراڭغۇلۇققا قايتمايدۇ.

— ئۇنى كەچۈرىشىمىزنى ئۆتۈنۈش ئۈچۈن كەلدىڭمۇ ياكى بىزنى ئەيىبلەپ، يۈزىمىزدىن يۈزىمىزگە دىنىمىزنى سۆكۈش ئۈچۈن كەلدىڭمۇ؟

— ياق، مەن ئۇنىڭ تاكى ئۆلگەنگە قەدەر دىنىدا مۇستەھكەم تۇرىدىغانلىقىنى ساڭا بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن كەلدىم، ئۇ ئۆلگەن تەقدىردىمۇ زىيان تارتىدىغىنى يەنىلا سەن بولسەن.

— مەن ئۇنى قويۇپ بەرسەم يەپ - ئىچىپ يۈرۈپ ئىلاھلىرىمىزغا ھاقارەت قىلسۇن ۋە بالىلىرىمىزنىڭ ئەقلىنى بۇلغىسۇن، شۇنداقمۇ؟

— مەن ئۇنى سېتىپ ئېلىشقا تەييارمەن.

— ئۇنى سېتىۋالامسەن؟

— شۇنداق سېتىۋالسىمەن.

— ئۇنىڭ ھەققىگە نېمە بېرىسەن؟

— سەن نېمە دېسەڭ شۇنى.

— بەش ئوقىيە^[1] ئالتۇنغا ساتىمەن.

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇ تەلەپ قىلغان پۇلنى ئۇنىڭغا بەردى. ئۆمەييە بولسا:

— بىر ئوقىيەگە ئالىمەن، دېگەن بولساڭمۇ سېتىۋىتەتتىم، دېدى. ئەبۇ بەكرى:

— يەنە يۈز ئوقىيەنى قوشۇپ دېگەن بولساڭمۇ ئۇنى سېتىپ ئالغان بولاتتىم، دېدى.

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قاراپ يۈگۈردى ۋە ئۇنىڭ ئۈستىدىكى يوغان تاشنى ئۇنىڭ مەيدىسىدىن ئېلىۋىتىشكە تىرىشتى. ئۇ يەردە تۇرغان بىرقانچە كىشى ئۇنىڭغا

[1] ئېغىرلىق بىرلىكى بولۇپ، بىر ئوقىيە 12 ياكى 40 دېرھەمگە تەڭ.

ياردەم قىلدى. ئۇلار بىرلىكتە يوغان تاشنى ئېلىپ تاشلىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئورنىدىن تۇردى. قولىنى ئەبۇ بەكرىنىڭ قولىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ بىرلىكتە مېڭىپ كەتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يولدا كېتىۋېتىپ ئەبۇ بەكرىگە قاراپ:

— ئەگەر مېنى پەقەتلا ئۆزۈڭ ئۈچۈن سېتىۋالغان بولساڭ ئۆز يېنىڭدا ئېلىپ قالالايسەن، ئەگەر مېنى پەقەتلا ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن سېتىۋالغان بولساڭ مېنى ئۆز مەيلىمگە قويۇپ بەر، مەن ئاللاھ يولىدا خىزمەت قىلاي، دېدى.

ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار بىرلىكتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىگە بېرىشتى. رۇخسەت ئېلىپ ئىچىگە كىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆرۈپ يۈزلىرىدە جىلۋە قىلدى ۋە ئەبۇ بەكرىگە قاراپ:

— «ئى ئەبۇ بەكرى! ئۇنىڭدا سېنىڭ بىرەر ھەققىڭ بارمۇ؟» دېدى. ئەبۇ بەكرى:

— ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ئۇنى ئازات قىلىۋەتتىم، دېدى.

بايلار ۋە كەمبەغەلەر

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھۆرلۈككە ئېرىشكەن، ئۇنىڭ قۇللۇق ھاياتى ئۆتكەن تارىخقا ئايلانغان ۋە زۇلۇم تارتقان كۈنلىرى ئاخىرلاشقان ئىدى. ئەمما قۇرەيشلەر مۇسۇلمانلار ئۈستىدىن ھاقارەت قىلىشنى، ئۇلارنى قىيىناشلارنى تاشلايدىغاندەك ئەمەس ئىدى. ئۇ، ئۈمەييەنىڭ قولىدىكى چاغدا ئېرىشكەن نېمەتلەردىن ئايرىلغان، پاراۋان بىر تۇرمۇشتىن قىيىن ۋە يوقسۇللۇق ئىچىدە ياشاشقا، تۇرمۇش غېمىدىن يىراق، تىرىكچىلىك يولى بار بولغان

ھاياتتىن تۇرمۇشتا غورگۈل ۋە قىيىنچىلىققا يولۇقۇش خەتىرىگە دۇچ كەلگەن ھالدا ياشاشقا ئۆتكەن ئىدى. ئەمما بۇ ئۆزگىرىشلەر ئۇنىڭغا قىلچە ئېغىر كەلمىدى. ئۇ، بۇلارغا پەرۋامۇ قىلمىدى. ئۇنىڭ قەلبى ئۆزىنى ۋە ئۆتمۈشىنى ئۇنۇتقان ھالدا باشقا ئىستەكلەرگە يۈزلەنگەنىدى، بولۇپمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا ئاتا قىلغان ئۈمىدلەر بىلەن تولۇپ تاشقاندى. ئەمدى ئۇنىڭ غايىسى ئېنىق ئىدى. ئۇ بۇ غايىسى ئۈچۈن تىرىشماقتا! زۇلۇم، بېسىم، ھاقارەت ۋە ئاچ - يالڭاچلىق ئۇنى ئۆز غايىسى يولىدا تىرىشىشتىن توختىتىپ قويالمىتتى. ئەسلىدە قۇل بولۇپ چوڭ بولغان بۇ قۇل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بولغان سۆھبەت ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئارىلىرىدا قۇرۇلغان دوستلۇق مۇناسىۋىتىدىن كېيىن باشقىچە بىر ئىنسانغا ئايلانغانىدى. ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىگە قايتىشقا بولغان ئىنتىلىشى ۋە ھاياتتا بۇ ئىنتىلىشىنى روياپقا چىقىرىش ئۈچۈن بارلىقنى سەرپ قىلىدىغان باشقا بىر غايىلىك ئىنسانغا ئايلانغانىدى. ئاللاھنىڭ دىنىنى ئۈستۈن قىلغىچە ۋە ئاللاھ ۋەدە قىلغان نۇسرەتنىڭ بېرىلىشىگە قەدەر بۇ يولدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەزىيەت چېكىشكە ۋە ئەمەللەردە ئۇنىڭ بىلەن ھەمدەمدە بولۇشقا قارار بەرگەنىدى.

كۈنلەر ئۆتۈۋاتاتتى، قۇرەيشنىڭ مۇسۇلمانلارغا قارىتا يۈرگۈزگەن زۇلۇملىرى يىنىكلەي دېمەيتتى. ئەكسىچە مۇسۇلمانلاردىن ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلىپ كەتكەنلىرىنىڭ ھەبەشىستاندا نەجاشىنىڭ قوغدىشى ۋە ھىمايىسى ئاستىدا بىخەتەر ۋە ئاسايىشلىققا ئېرىشكەنلىكىرىنى، ئۇلارنى قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن كەتكەن ئەلچىلەرنىڭ قۇرۇق قول قايتىپ كېلىشكەنلىكىرىنى كۆرگەن مۇشرىكلار مۇسۇلمانلارغا قاراتقان زۇلۇمنى تېخىمۇ ئاشۇرۇشقا

باشلىغان ئىدى.

قۇرەيشنىڭ كاتتۇشاڭلىرى مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىگە قارشى قانداق بىر تەدبىر قوللىنىش كېرەكلىكى، بۇ ئاددىي شەكىلدىكى كونا قىيىناش قوراللىرىنىڭ ئورنىغا تېخىمۇ بەكرەك قاتتىق يارىلارنى پەيدا قىلىدىغان قوراللارنى پەيدا قىلىش ھەققىدە مەسلىھەتلىشىش ئۈچۈن يىغىلىشتى. ئەبۇ جەھل يىغىلىشقا قاتناشقانلارغا قاراپ:

— شۇنىڭغا ئىشىنىڭلاركى بىز مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەرنى ھېچ چۈشىنەلمەي قالدۇق. بىز ئۇلارنىڭ جانلىرىغا، ماللىرىغا زىيان سېلىۋاتىمىز، ئەمما ئۇلار ئۇنىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلىۋاتىدۇ. سانلىرى بولسا ئۈزلۈكسىز ئېشىپ بېرىۋاتىدۇ. راستىنى دېگەندە مۇھەممەدنىڭ ئادەملىرىنىڭ سانى ئارىمىزدا بارغانسېرى كۆپىيىپ كېتىۋاتىدۇ. قارىمىسىلەر ئۇلارنىڭ دىنى مەككىنىڭ سىرتىغىچە يېپىلدى. ئۇلار ھەبەشىستاندا يەرلەشتى. مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ئۇ يەردە شان - شەرەپكە، كۈچ - قۇۋۋەتكە ۋە ھىمايىگە ئېرىشتى، دېدى.

يىغىنغا قاتناشقانلار ئۆزلىرىنىڭ پىكىرلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا باشلىدى. ئاخىرىدا ئۇلار مۇسۇلمانلارغا ھېچنېمە ساتماسلىققا، ئۇلاردىنمۇ بىر نەرسە ئالماسلىققا قارار قىلىشتى يەنى ئۇلارغا ئىقتىسادىي ئىمبارگو يۈرگۈزۈشنى قارار قىلىشتى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە بۇنداق قىلغاندا مۇسۇلمانلار ئەقلى - ھوشىنى تېپىپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. ئۇلار بۇ قارارنى يېزىپ كەئبىنىڭ تېمىغا ئېسىپ قويدى.

مۇسۇلمانلار ئەبۇ تالىپ مەھەللىسىدىكى شىئىب دېيىلگەن بىر

ئورۇندا قورشاۋغا ئېلىندى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىدى. ئۇلارنى ئاچلىق ۋە ھېچقانداق بىر ياردەمچىسىز يوقسۇل ھالەتتە تاشلاپ قويۇشتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇچ كېلىۋاتقان بېسىم ۋە ئاچلىقتا ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولۇپ، ئۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلمايتتى.

كۈنلەر ئاستا - ئاستا ئۆتكەنسېرى مۇسۇلمانلارنىڭ تۇرمۇشىدا ئىقتىسادىي ئىمبارگونىڭ تەسىرى كۆرۈلۈشكە باشلىدى. مۇسۇلمانلار سۆز بىلەن تەسۋىرلىگۈسىز بىر ئاچارچىلىققا دۇچ كەلدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ ئاچ ۋە سۇسىز قالغان، بۇ سەۋەبتىن جىسمانىي كۈچى ئاجىزلىشىشقا باشلىغان ئىدى. كۆزلىرى قاراڭغۇلىشىپ، پاچاقلىرى ماڭسا ماغدۇرسىزلىقتىن تىترەيدىغان ھالغا كەلگەنىدى. ئاچلىق سەۋەبىدىن ھالسىزلىنىپ پۈكلىنىپ قالغانىدى. ئەمما بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى ئۇنىڭ بۇرۇن تارتقان زۇلۇم ۋە قىيىن قىستاقلىرىدەك تەسىر قىلمىغان ئىدى. ئاچلىق ئۇنىڭ روھىنى ئاجىزلىتالمىغان، ئەقىدىسىنى تەۋرىتەلمىگەن، ئىمانغا ھېچقانداق بىر زىيان ئېلىپ كېلەلمىگەن ئىدى. ئەكسىچە بۇ ئېغىر كۈنلەر ئۇنىڭ روھىنى تېخىمۇ پاكلاشتۇرغانىدى. ئەسلىدىمۇ نەپسىنى چېنىقتۇرۇش ئۈچۈن ئازاب ۋە مۇشەققەتتىنمۇ بەكرەك باشقا بىر نەرسىنىڭ بارلىقىنى ئويلاپ يېتىش مۇمكىنمۇ؟ نەپىس ئۈچۈن ئېيتقاندا ئېغىر ئازابلار خۇددى مەدەنلەرنى ئېرىتىپ ئۇنىڭدىكى كېرەكسىز نەرسىلەرنى يوقىتىپ ساپ بولغان كان بايلىقلىرىنى ئايرىپ چىقىرىدىغان ئوتقا ئوخشاش رولغا ئىگە ئىدى.

بۇ نەپرەتلىك ئىقتىسادىي ئىمبارگو ئاستىدا قالغان مۇسۇلمانلارنىڭ بالىلىرىنىڭ ئاھ - زارلىرى يۈرەكلىرى تاشتىنىمۇ بەكرەك قېتىپ كەتكەن بەزى قۇرەيش مۇشرىكلىرىنى خۇرسەنلىك

تۇيغۇسىغا چۆمدۈرگەن بولسا بەزىلەرنىڭ كۆڭلىنى يۇمشاتتى. بۇ خىل كىشىلەر: ئۇ بالىلار بىزنىڭمۇ بالىلىرىمىزدۇر. بۇ بالىلار باشقا بالىلارغا ئوخشاشلا بىزنىڭمۇ بالىلىرىمىز ھېسابلىنىدۇ. ئۇ بالىلارنىڭ ئاتا - ئانىلىرى، ئاتا - بوۋىلىرى دىندىن چىقسا، بۇ بالىلارغا نېمە گۇناھ؟ دېگەندەك نازارلىق سۆزلىرىنى دېيىشكە باشلىدى. ئاخىرىدا بۇ خىلدىكى يۇمشاق كۆڭۈل كىشىلەر بۇ ئىمبارگونى ئەمەلدىن قالدۇرۇش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتىشكە باشلىدى. ئۇلار ئىمبارگو قارارنامىسىنى ئېلىپ پارچە - پارچە قىلىپ يىرتىپ تاشلاشتى.

مۇسۇلمانلار ئىمبارگو يۈرگۈزۈلۈپ ياشىغان بۇ قورشاش ھاياتى ئىچىدىن ئىرادىلىرى تېخىمۇ چىڭىغان، قەلبلىرىدىكى ئىمانلىرى تېخىمۇ كۈچەيگەن، كەلگۈسىگە بولغان ئىشەنچلىرى تېخىمۇ ئاشقان ھالەتتە چىقىشتى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بۇ مۇقەددەس دىننى ئەتراپقا ئاشكارا يېيىشقا، ياكى بۇ يولدا ھاياتىنىڭ ئاخىرقى نەپەسلىرىگىچە كۈرەش قىلىشقا چىڭ ئىرادە باغلاشقانىدى.

ھەرقايسى جايلاردىن كەبىنى تاۋاپ قىلغۇچى زىيارەتچىلەر گۇرۇھلىرى كېلىشكەندى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، سۇھەيب، ئەمىمىر ئىبنى ياسىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ھەبىب ۋە ئۇلاردىن باشقا بىرقانچە ئاجىز مۇسۇلمانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە كەبىئە ئەتراپىغا كېلىشكەندى. ئۇلار كەلگەن كىشىلەرگە بۇ يېڭى دىننى چۈشەندۈرەتتى ۋە ئۇلارنى دىنغا دەۋەت قىلىشتى. قۇرەيش مۇشرىكلىرى بولسا كەلگۈچىلەرنى بۇلار بىلەن كۆرۈشتۈرمەسلىككە تىرىشتى ۋە ئۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋەتلىرىگە قۇلاق سالماسلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭدىن يىراقلاشتۇرۇش ئۈچۈن قىلمىغان ئامالى قالمايۋاتاتتى.

ئۇلارنىڭ توسۇشلىرى ۋە كۆرسەتكەن بۇ خىلدىكى تىرىشچانلىقى ئەكس تەسىر بېرىپ تېخىمۇ كۆپ كىشىلەرنىڭ قىزىقىشىنى قوزغاۋاتتى. ئەمما ئۇلار ئىنسان تەبىئىتىنىڭ يارىتىلىشىدىلا بىر نەرسىلەرگە قىزىقىشچان بولىدىغانلىقىنى، بىر نەرسىنى توسۇش ۋە ئۇنىڭدىن ئاگاھلاندۇرۇشنىڭ دەل ئەكسىچە ئۇ نەرسىگە جەلپ قىلىشنىڭ يەنە بىر يولى ئىكەنلىكىنى ھېچ ئويلاشمىغان ئىدى. كىشىلەر توسۇلغان بۇ تېما ھەققىدە تېخىمۇ كۆپرەك بىر نەرسىلەرنى ئاڭلاشقا تىرىشاتتى، دەۋەت ھەر تەرەپكە تارقاپ كۈچلىنىۋاتتى. قۇرەيشلەرگە نىسبەتەن ئېيتقاندا خەتەر بارغانسېرى كۈچىيىپ بېرىۋاتتى. پۈتۈن ئەرەبلەر مۇھەممەدنىڭ دەۋىتىدىن خەۋەردار بولغان، ئابدۇللاھنىڭ ئوغلى كۆتۈرۈپ چىققان «تەۋھىد» دەۋىتىدىن خەۋەردار بولغانىدى. بۇ يەرگە كەلگەن بارلىق ھەج گۇرۇپپىلىرى بۇ چوڭ خەۋەر ھەققىدە سۆزلىشەتتى، ئەھۋالنى سوراپ ھەقىقىتىنى بىلىشكە يۈزلىنەتتى.

بىر كۈنى بەنى تەممىم جەمەتىدىن ئەقرا ئىبنى ھەبىس ۋە ئۇيەينە ئەلفەزارى ئۆيلىرىدىن چىقىشتى. ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىلىسى مۇدار قەبىلىسىدىن مۇسۇلمان بولغان كاتتۇۋاشلار ئىدى. ئەمما ئۇلارنىڭ ئەقىدىلىرى تېخىچە پۈتۈنلەي تەسلىم بولۇشتەك بىر روھقا ئىگە بولۇپ بولالمىغان ئىدى. يېڭى دىننىڭ ئۇلۇغ ئاساسىي چۈشەنچىلىرىنى تېخى ئۈگەنمىگەن، قوبۇل قىلغان بۇ دىننىڭ ئىچىگە تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ كىرىشلىرى كېرەكلىكىگە تازا ئېھتىياج تۇيغۇسى يوق دېيەرلىك ئىدى. ئۇ ئىككىسىنىڭ بىردىنبىر ئويلايدىغىنى قانداق قىلغاندا قەۋمى تەرىپىدىن «ئۇ ئىككىسى قەۋمنىڭ ياخشى كۆرىدىغان نەرسىلىرىنى تاشلاشتى» دېيىشلىرىنى توسۇپ قېلىش ئىدى. بۇنداق قىلالىغىنىدا ھەر

ئىككى تەرەپكە ياخشى كۆرۈنۈشكە، نام - ئايروپىلنى قوغداپ قېلىشقا، بەلكىم يەنە شۆھرەتلىرىگە شۆھرەت قوشۇلۇشىغا مۇمكىنچىلىك تۇغۇلغان بولاتتى. ئۇلارنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىكى ئۈچۈن ئۈمىد قىلىدىغانلىرى پەقەت شۇلاردىنلا ئىبارەت ئىدى.

ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرىشىپ ئۇ تەرەپتىن تەقدىرلىنىشىنى ئۈمىد قىلىشقان ھالدا يولغا چىققانىدى. ھەرقايسى جايدىن كەلگەنلەر ئۇ ئىككىسىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئولتۇرۇشقانلىقىنى كۆرگىنىدە ئۇلارنىڭ مەرتىۋىلىرىنى تونۇپ يەتكەن ۋە بۇنىڭ بىلەن بۇ ئىككىسىنىڭ مۇرادلىرى ھاسىل بولغان بولاتتى. ئۇ ئىككىسىنىڭ ئارزۇسىمۇ شۇنىڭدىنلا ئىبارەت ئىدى. ئەمما ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بار يەرگە يېقىنلىشىپ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، سۇھەيب، ئەمىمىر ئىبنى ياسىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ھەبىباب ۋە ئۇلاردىن باشقا بىرقانچە ئاجىز مۇسۇلمانلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە ئولتۇرۇشقانلىقىنى كۆرۈشى بىلەن بۇ ئەھۋال ئۇلارنىڭ كەيپىنى ئۇچۇردى. ئۇ ئىككىسى بۇ كىشىلەرنى مەنستىمگەندى. ئېنىق قىلىپ ئېيتقاندا ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىشلىرىدە بۇنداق ئەھۋالنى كۆرەرمىز دەپ ئويلاشمىغان، بۇ قۇللارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىدا بولۇشلىرىنى ئەقىللىرى توغرا تېپىشمىغان ئىدى. ئۇلار بۇنداق سورۇن ئۈچۈن كەلمىگەن، بۇنداق كىشىلەر بىلەن بىرگە بولۇش ئۈچۈن مۇسۇلمان بولۇشمىغان ئىدى. ئەقرا ئىبنى ھابىس ئۆيەينەگە قاراپ:

— دېمەكچى بولغىنىمغا ئىشەنگىنىكى مەن پەيغەمبەر ئەلەي-
ھىسسالامنىڭ بۇ قۇللارنىڭ نېمىسىنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى

چۈشەنمىدىم، دېدى.

— بۇ كىشىلەر ئۇنىڭ تاللانغان دوستلىرىدۇر.

— بۇلاردىنمۇ بەكرەك ياخشىلىرىنى تاپالمىدىمۇ؟

— ئۇلار مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمدىن ھەمىشە ئايرىلمايدۇ. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى مىسال قىلىپ ئېيتساق مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم نەگە بارسا ئۇ، ئۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە شۇ يەرگە بارىدۇ.

— ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ماڭامدۇق؟

— ياق.

— ئۇنداق بولسا بىز نېمىدەپ كەلدۇق؟

— مەن پەيغەمبەردىن بىز كەلگەندە ئۇلارنى يانلىرىدىن كەتكۈزۈپ تېشىنى تەلەپ قىلىمەن.

— بۇنى قوبۇل قىلارمۇ؟

— نېمىشقا قوبۇل قىلمىغۇدەك؟

ئۇلار بىرلىكتە مېڭىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بارغاندا ئەقرا ئىگىلىپ: بىز، سېنىڭ ئۇلارنى قاتماي پەقەتلا بىز ئۈچۈن بىر سۆھبەت سورۇنى ھازىرلاپ بېرىشىڭنى ئۈمىد قىلىمىز. ئەرەبلەر بىزنىڭ تېگى - تەكلىمىزنى ياخشى بىلىدۇ، سېنىڭ قېشىڭغا ھەممە يەردىن نۇرغۇن ئىنسانلار كېلىدۇ. بىز كەلگۈچى ئەرەبلەرنىڭ بىزنى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئولتۇرغان ھالىتىمىزدە كۆرۈپ قېلىشىدىن نومۇس قىلىمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز سېنىڭ يېنىڭغا كەلگىنىمىزدە ئۇلارنى يېنىڭدىن كەتكۈزۈۋەتكىن. بىزنىڭ سۆھبىتىمىز ئاخىرلاشقاندا بولسا ئۇلار بىلەن قانچىلىك ئولتۇرغۇڭ

قويۇشلىرىنى خالىمىدى.

سېنىڭ بىزنى ئالاھىدە كۈتۈلغانلىقىڭنى بىز سېنىڭ بىرەر نەرسىگە ئالاھىدە قىلىپ يېزىپ بېرىشىڭنى ئۈمىد قىلىمىز، دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلار ئۈچۈن بىر ئىسپات بولغۇدەك بىر نەرسە يېزىپ بېرىشى ئۈچۈن ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى چاقىرتىپ ئۇنىڭ قەلەم، قەغەز ئېلىپ كېلىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. ئۇ قەغەزنى قولغا ئالا - ئالماي چىرايدا ئۆزگىرىشلەر بولدى. بىر قاتتىق ئېغىرلىق ئۇنىڭغا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتاتتى. ئۇ ئۆزىگە ۋەھىي كەلگەنلىكىنى چۈشىنىپ سۈكۈت قىلىپ ئولتۇرۇشقا باشلىدى. ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرغانلارمۇ جىمجىت ئولتۇرۇپ ساقلاشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بايامقى ھالىتىگە قايتار - قايتىمىس قولىدىكى ۋاراقلارنى چۆرىۋېتىپ ئۇنىڭدىن يېزىپ بېرىلىشى تەلەپ قىلىنغان نەرسىلەرنى يېزىپ بېرىشىنى رەت قىلدى. شۇ ھامان بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى چاقىرىپ كېلىشكە بۇيرۇپ، ئۇلارنىڭ قايتىپ كېلىشىلىرىنى سەۋرىسىزلىك بىلەن ساقلاشقا باشلىدى. ئۇلار قايتىپ كەلگەندە بولسا ئۇلارنى كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ قارشى ئالدى ۋە:

«سىلەرگە ئاللاھنىڭ رەھىمىتى بولسۇنكى، پەرۋەردىگارمىز سىلەرگە رەھىمىتىنى پەرز قىلدى» دېگەچ ئۇلارغا خۇش - بېشارەت بەردى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا قاراپ ئۆزىگە بايا نازىل بولغان: «ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى دەپ ئەتىگەندە، ئاخشامدا پەرۋەردىگارغا ئىبادەت قىلىدىغانلارنى (يېنىڭدىن) قوغلۇۋەتمىگىن، ئۇلارنىڭ ھېسابىدىن ساڭا ھېچ

نەرسە يۈكلەنمەيدۇ (ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى ئۈچۈن سەن جاۋابكارلىققا تارتىلمايسەن). سېنىڭ ھېسابىڭدىنمۇ ئۇلارغا ھېچ نەرسە يۈكلەنمەيدۇ، ئۇلارنى قوغلىۋەتسەڭ، زالىملاردىن بولۇپ قالسىەن.»^[1] دېگەن ئايەتلەرنى ئوقۇدى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دىلى سۆيۈنۈشكە تولغان، روھى ئارامغا چۈشكەن، ئۆزلىرىگە بېرىلگەن خۇش بىشارەتتىن يۈزلىرى نۇرلانغان ھالدا بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا يېقىنلاشتى. ئۇ شۇنچىلىك يېقىن كەلدىكى تىزلىرى بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تىزلىرىغا سۈركۈلۈشكە ئازلا قالغانىدى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى بىلەن بىرلىكتە ئولتۇردى. بىرئازدىن كېيىن ئۇلارنى ئۇ يەرگە تاشلاپ قويۇپ ئۇ يەردىن ئايرىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بوش ۋاقىتلىرىنىڭ كۆپىنى ئۇلار بىلەن ئۆتكۈزەتتى. كېتەر ۋاقتىدا ئۇلارنى ئولتۇرغان يەرلىرىدە قويۇپ ئۆزى كېتىپ قالاتتى. ئۇلۇغ ئاللاھ ئۇنىڭغا: «(ئى بەيغەمبەر!) ئەتىگەن ۋە كەچلەردە پەقەتلا ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ دۇئا قىلىدىغان مۇسۇلمانلار بىلەن بىرگە بولغىن، دۇنيا ھاياتىنىڭ زىننەتلىرىنى دەپ ئۇلاردىن يۈز ئۆرۈمىگىن.» دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى.

بۇ ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن ئاللاھنىڭ بەيغەمبىرى ئۇلار بىلەن بىر يەردە ئولتۇرغاندا ھەتتا ئۇلار ئورۇنلىرىدىن تۇرمىغىچە ئورنىدىن تۇرۇپ كەتمەي، ئۇلارغا سەۋر بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا باشلىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى بۇ ئەھۋالنى چۈشىنىپ يەتكەندىن كېيىن، بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايرىلىش ۋاقىتلىرى كەلگەنلىكىنى بىلگەن ھامان ئالدى بىلەن

[1] سۇرە ئەنئام 52 - ئايەت.

ئۆزلىرى تۇرۇشۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئولتۇرغان يەرلىرىدە يالغۇز تاشلاپ قويۇپ كېتىدىغان بولۇشقاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلار كېتىپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن ئۆزى ئېھتىياجلىق بولغان ئىشلىرى ئۈچۈن ئورنىدىن تۇراتتى.

* * *

مەدىنىدىن كەلگەن ئەۋس ۋە خەزرج قەۋملىرىدىن بولغان بەزى كىشىلەرنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچراشقانلىقلىرى ۋە مۇسۇلمان بولۇپ، ئۇنىڭغا بەيئەت قىلغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەرلەر مەككىگە تارقالغانىدى. ئىسلامنىڭ مەدىنىگە تارقىلىشى بىلەن قۇرەيشنىڭ پىلانلىرى ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ، غەزەپتىن ئىچى زەھەردەك قايناپ، يۈرەكلىرى مۇسۇلمانلارغا قارىتا غەزەپ ۋە ئۆچ - ئاداۋەتكە تولغان ھالدا ئۇلارغا قىلىدىغان زۇلۇملىرىنى تېخىمۇ كۈچەيتىشكە باشلىغان ئىدى. بۇ ئازاب ۋە زۇلۇملاردىن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ سىرتتا قالمايۋاتاتتى. ئەمما ئۇ بۇ زۇلۇملارغا قورقماستىن مەيدىسىنى كېرىپ يۈرۈۋەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ساھابىلىرىنىڭ كۆرگەن زۇلۇملىرىنى كۆرۈپ تۇراتتى. ئاخىرىدا ئۇلارغا: «ئاللاھ سىلەرگە مەدىنىدە قېرىنداشلارنى، بىخەتەرلىك ئىچىدە ياشايدىغان تۇرالغۇلارنى تەييارلاپ قويغان بولۇشى مۇمكىن، ئۇ يەرگە ھىجرەت قىلساڭلار بولىدۇ» دېدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگەن سۆزلىرى ھەققىدە ئويلىنىشقا باشلىدى. ھىجرەت قىلسۇنمۇ؟ دۇنياغا كۆز ئېچىپ ھاۋاسىدىن نەپەس ئالغان، تۇپراقلىرىغا مېھرىنى بەرگەن، ئۆزى ئۈچۈن دىلىنى سۆيگۈگە تولدۇرغان

مەككىنى تاشلاپ كەتسۇنمۇ؟ ... ھېچ شۈبھىسىزكى ئۇ مەككىنى ياخشى كۆرەتتى، ئۇنىڭ ئەسلىملىرى ئۇنى بۇ يەرگە مەھكەم باغلىغان ئىدى. بۇ ئەسلىملىرىنىڭ ھەممىسى گۈزەل ۋە ئەستىن چىقىمغۇچى ئەسلىملىەر بولمىغان تەقدىردىمۇ ئۇ ئەسلىملىرىنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا ئائىت ئىدى. بۇ تۇپراقلاردا دەھشەتلىك زۇلۇم ۋە ئەزىيەتلەرگە يولۇققان بولسىمۇ، بۇلار ئۇنىڭ ھاياتىنىڭ بىر بۆلۈمى، ئۇنىڭ بۇ يەردىكى ھاياتىنىڭ بىر پارچىسى ئىدى. ئۇ ئۆز ئۆزىگە: «ئى مەككە! ئاللاھ بىزگە ياخشى كۆرسەتكەن يۇرت! سەندىن قوغلانغان، سۈرگۈن قىلىنغان ھالدا چىقىرىلىشىمىز بىزگە تەقدىر قىلىنغانمىدۇ؟» دەپ پىچىرلىدى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئولتۇرغان يېرىدىن تۇردى. بويىنى پۈكۈلگەن، ئەقلى بولسا چىگىشلىشىپ كەتكەن ھالدا بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھىجرەت قىلىشقا قىلغان بۇيرۇقىنى ئويلىغانچا كېتىپ باراتتى. ئۇ ئۆز خىياللىرى بىلەن مۇگدنىشىپ كېتىۋاتقىنىدا ئۇنى مەسخىرە قىلغان كىشىلەرنىڭ ئاۋازلىرى ئۇنى خىيال ئىچىدىن تارتىپ چىقاردى. ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۈمەييە، ئەبۇ جەھل ۋە ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ ئۆزىنى مەسخىرە قىلىشىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇ ئالدىغا قاراپ مېڭىشنى داۋام قىلىۋەردى. ئاندىن كېيىن ئەتراپقا دىققەت بىلەن نەزەر تاشلىغان ھالدا: مەككە! ... ئەمدى سەندە ياشاش ئىمكانىمىز قالمىدى. سەندىكى ھەممە نەرسە بىزنى چەتكە قېقىۋاتىدۇ. ئۇرۇق - تۇغقانلىرىمىز بىزنى يات كۆرۈۋاتىدۇ. دوستلىرىمىز بولغان كىشىلەر بىزنى خار كۆرۈۋاتىدۇ. بىز سەندە ياشاپ ئىچىمىز سىقىلمىغان بولسىمۇ سەن بىزگە تار كېلىۋاتىسەن. ئى مەككە! سەندە بىز ئۈچۈن يامانلىق ۋە زۇلۇمدىن باشقا بىر نەرسە قالدۇمۇ؟ ئى مەككە! بىز ساڭا ھېچ

يامانلىق قىلمىدۇق. سەنمۇ بىزگە بىر يامانلىق قىلمىدىڭ. بۇ يامانلىقنى سەندە ياشىغان كىشىلەر قىلىۋاتىدۇ. ئۇلار نۇردىن، يورۇقلۇقتىن كۆزلىرىنى قاچۇرۇۋاتىدۇ. سەندىن مەڭگۈلۈك ئايرىلىش ئۈچۈن خوشلاشمايمەن، ئەمما ئاللاھ ھۆكۈمىنى ئەمەلگە ئاشۇرغىچىلىك بولغان ئارىلىققىچە ساڭا خەير - خوش دەيمەن، دەپ پىچىرلىدى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەككىنى ئاخىرقى قېتىم بىر قانغۇدەك كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن مەھەللىلەرنى، كوچىلارنى ئايلىنىشقا باشلىدى. ئەڭ ئاخىرىدا تاۋاپ قىلماق ئۈچۈن كەئبىنىڭ ھويلىسىغا كىردى. كۆڭلى چىدىماق تەس بولغان بىر ھەسرەتكە تولغان ئىدى. ئۇ كۆڭلى ئاتەش بولۇپ يېنىۋاتقان ھالدا تاۋاپنى باشلىدى. بۇ ئۇنىڭ بەيتۇللاھنى ئاخىرقى قېتىم تاۋاپ قىلىشى بولۇپ قالارمۇ؟ ئاخىرقى كۆرۈشى بولۇپ قالارمۇ؟... ئۇ شۇ خىياللار بىلەن بەند ئىدى. ئاخىرىدا ئۇ كەئبىنى تاشلاپ ئۇ يەردىن ئايرىلدى. گېلىدا ئاچچىق بىر نەرسە تۇرۇپ قالغاندەك ئېغىر - ئېغىر نەپەس ئالاتتى. ياشلىرى كۆزلىرىدىن ھېسلا ئېتىلىپ چىقىدىغاندەك ئىدى. ئۇ ئۆزىنى تەستە تۇتۇۋالدى. ئۇ ھىجرەت قىلىشقا كەسكىن قارار بەرگەن ھالدا ماڭدى. يولدا ئۇنىڭغا ئەمبار ئىبنى ياسىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە سەئد ئىبنى ئەبى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇلار بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇ، ئۇلارغا:

— مەككىدە بىزنىڭ ياشاش ھەققىمىز قالماپتۇ. كېچىلەپ ھىجرەت سەپىرىگە ئاتلىنىمەن، دېدى. ئەمبار:

— يەنە ئازراق ساقلىيالماسەن؟

— پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە بۇيرۇغان ئىشنى يەنە

نېمىدەپ كېچىكتۈرەي دېگەندە، سەئىد:

— ئى بىلال! ياخشى ئىشنىڭ ياخشىلىقى ھەرقانداق ۋاقىتتا بېرىلىدۇ. مەنمۇ سەن بىلەن بىللە ماڭمەن، دېدى. ئەمما رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— ئەگەر ھەر ئىككىڭلار كېچىدە يولغا چىقساڭلار مەنمۇ سىلەر بىلەن بىرگە ماڭمەن، دېدى.

بۇ ئۈچ دىنىي قېرىنداش پۈتكۈل ئىنسانلار ئېغىر ئۇيقۇ قويندا ياتقان، خەلقى زالىملار بىلەن تولغان بۇ زېمىننى تاشلاپ، مەدىنىگە يەرلىشىشنى، ئاللاھنىڭ ئۇ يەردە ئۆزلىرىگە ھۇزۇرلۇق بىر ئىسلامىي ھايات بېرىشىنى ۋە دىنىدا يۇقىرى بىر ئىمتىيازغا ئېرىشتۈرۈشىنى ئۈمىد قىلغان ھالدا كېچىدە يولغا چىقىشقا قارار بېرىشتى.

كېچە بولۇپ، پۈتۈن جانلىقلار ئۇيقۇ قوينغا غەرق بولغانىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قارارلاشقان سائەتتە دېيىشكەن يەرگە بېرىش ئۈچۈن ئۆيىدىن چىقتى. ئۇ ئەتراپقا ئېھتىياتچانلىق بىلەن قۇلاق سېلىپ، ئارقىسىغا پات - پات قارىغان ھالدا كېلىۋاتاتتى. تۈگىسىنىڭ ئېغىز تۇرۇقىنى تارتىپ باشقىلارنى ئويغىتىپ قويغىدەك بىرەر ئاۋاز چىقىرىپ قېلىشىدىن ئېھتىيات قىلاتتى. بىرىنىڭ ئۇنى تۈتۈۋېلىشى بىلەن ئۇنىڭ نەگە ماڭغانلىقى ئاشكارىلىنىپ قېلىشىدىن، سىرىنىڭ پاش بولۇپ قېلىپ قەۋمىنىڭ ئۇنى سەپىرىدىن توسۇپ قېلىشى ئۈچۈن چارە كۆرۈشىدىن ئەنسىرىگەن ھالدا كېتىۋاتاتتى. بۇ ناھايىتىمۇ بەك قاراڭغۇلۇققا تولغان بىر كېچە بولۇپ، خۇددى ئۇلاردىن ئايرىلىشقا قىيىمغاندەك قايغۇ پەردىسىنى يايغان ئىدى. ئىنسان ئۆزى ئايىغى ئاستىدا دەسسەپ

كېتىۋاتقان يەرنى پەرق ئېتەلمەيتتى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ ھالدىن كۆڭلى ئارامغا چۈشكەندەك ئەندىشىسى سەل - پەل يەڭگىللىدى. دېيىشكەن يەرلىرىگە يېتىپ بارغاندا دوستلىرىنىڭ ئۇ يەردە ئۇنى ساقلاپ تۇرۇشقانلىقىنى كۆردى. ئۇلارنىڭ ئىشلىرى پىلان بويىچە پۇختا كېتىۋاتاتتى. ئۇلار ئۇلارغا ئاۋاز چىقارماستىن مىنىشىپ يولغا ئاتلاندى. ئۇلارنىڭ جىمجىتلىقىنى بۇزماسلىق ئۈچۈن تىللىرى سۆز قىلىشتىن توختىغان بىلەن ئەسلىملىرى ئۇلارنىڭ مېڭىلىرىدە جانلىنىشقا باشلىغان ئىدى. بۇ سۆيۈملۈك ئانا يۇرتى مەككە ھەققىدىكى ئەسلىمىلەر ئىدى. ئۇلارنىڭ بالىلىق، ياشلىق دەۋرىگە ئائىت ئەسلىمىلەر ئىدى. ئۇلار بۇ ئەسلىمىلەرنى، ئۇلارنى ئۆتمۈشكە باغلىغان ھەممە نەرسىنى ئارقىدا تاشلاپ ئۆزلىرى ئۈچۈن تېخى نېمە ئىشلارنىڭ بولۇشى ئېنىق بولمىغان كېلەچەككە قاراپ كېتىۋاتاتتى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەككىدىن ئايرىلغىنى ئۈچۈن ئۇنىڭ بەرداشلىق بېرىش كۈچىنى چىدىماق تەس بولغان بىر قايغۇ كۈچى ئاجىزلاشتۇرۇۋاتاتتى. ئۇ كۆزلىرىدىن ئاققان ياشلىرىنى قوللىنىش ئارقىسى بىلەن سۈرتەتتى. ئۇلاردىن ھېچبىرى يېقىن كەلگۈسىدە مەككىگە قەددىلىرىنى تىك تۇتقان ھالدا زەپەر بىلەن قايتىدىغانلىقىنى، بۇتپەرەسلىكنىڭ ھالاك بولىدىغانلىقىنى ۋە ئاللاھتىن باشقا ھېچبىر ئىلاھنىڭ يوقلۇقىنى ئېلان قىلغان بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ياڭراق ساداسىنىڭ مەككىنىڭ ھەر تەرىپىدە ياڭرايدىغانلىقىنى، ھېچ تەسەۋۋۇر قىلالمايتتى، ئەلۋەتتە. ئۇلار بەزىدە ئىگىزلىكلەردىن ئارتىلىپ، بەزىدە ئويمانلىقلاردىن كۆتۈرۈلۈپ چىقىپ دېڭۈدەك مەدىنىگە يېتىپ كېلىشتى. ئۇ يەردە ئۇلارغا قۇچاق ئاچقان، ئۆزلىرى نامرات بولسىمۇ ئۇلارنىڭ

مەنپەئەتتىنى ئۆز مەنپەئەتتىدىنمۇ ئەلا بىلىدىغان ئىنسانلار بىلەن ئۇچراشتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئازادە بىر نەپەس ئالدى ۋە ئاللاھقا ئىبادەت قىلىشقا مۇمكىن بولغان بۇ يەردىن ئۇنىڭ كۆڭلى راستىنلا ئازامغا چۈشكەن ئىدى. تۈرلۈك - تۈرلۈك قىيىن - قىستاققا ئېلىنىدىغان ئۇ قاباھەتلىك كۈنلەر ئەمدى كەلمەسكە كەتكەنىدى. ئۇپۇقتا نۇردىن يورۇقلۇق كۆرۈنۈشكە باشلىغان ئىدى. بۇ نۇر بارغانسېرى چوڭىيىپ دۇنيانى يورۇتۇشقا، دۇنيانىڭ ھەممە يېرىنى يورۇتقانغا قەدەر تارقىلىشقا ۋە كۆكتىكى چاقماق نۇرىدەك كۆزلەرنى قاماشتۇرۇشقا بىشارەتلەر بېرىلمەكتە ئىدى.

زامانىنىڭ چاقى ئاستا قەدەمدە ئىلگىرىلەۋاتاتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قەلبى بىر سېغىنىش ئىچىدە ئىدى. ئۇ مەككىدىن بۇ يەرگە تېخىچە يېتىپ كېلەلمىگەن بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى سېغىنماقتا ئىدى. ئۇنىڭ بىلەن ئۇچرىشىشقا تاقىتى تاق بولماقتا ئىدى. ئۇنىڭ تەمكىن ۋە يۈرەكلەرگە مەلھەم بولىدىغان يېقىملىق ئاۋازىنى ئاڭلاش ئۈچۈن ئوت بولۇپ يانماقتا ئىدى. ئۇنىڭدىن بۇنچىلىك ئۇزاق ۋاقىت ئايرىلىپ قېلىشقا ئۇ چىدىيالىمايۋاتاتتى. مۇسۇلمان بولغان كۈندىن باشلاپ تاكى ھىجرەت قىلغان كۈنىگە قەدەر ئۇنىڭدىن ھېچ ئايرىلماي دېگۈدەك ياشاپ كەلگەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۈچۈن ئۇنىڭدىن بۇنچىلىك ئۇزاق ۋاقىت ئايرىلىش ئېغىر كەلمەيتتىمۇ؟

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەككىدىن كەلگەن ئىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھۋالىنى بىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ يېنىغا يۈگۈردى. مەككىدە قالغانلارنىڭ ئەھۋالى قانداقراقىتۇ؟ ئۇلار بىلەن قاچان ئۇچرىشىدۇ؟

دېگەن سوئاللار ئۇنىڭ كاللىسىدا ئايلانماقتى. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پات يېقىندا بۇ يەرگە كېلىدىغانلىقىدىن خەۋەر بەردى. پات يېقىندا قەدىردان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرىشىدىغانلىقىغا دائىر بۇ خوش خەۋەرنى ئاڭلىغان بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ يېنىدىن سوۋيۇنۇش ئىچىدە ئايرىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەككىدىن ئايرىلغانلىق خەۋىرى مەدىنىگە تارقالغانىدى. بۇ خەۋەر بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئۇسسۇزلۇقتىن ئۆپكىسى قۇرۇپ كەتكەن بىرىگە سۇ خەۋىرى بېرىلگەندىنمۇ ئۆتە تاقەتسىزلەندۈرۈۋەتتى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرۈش ئۈچۈن مەدىنە سىرتىغا چىققان كىشىلەر بىلەن بىرلىكتە مەدىنە سىرتىدا ئۇنى سەۋرىسىزلىك بىلەن ساقلاشقا باشلىدى. ئۇنى بىرئاز بولسىمۇ بۇرۇنراق كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن كېلىدىغان يولى تەرەپكە دىققەت بىلەن نەزەر سالاتتى. ئۇ تاقەتسىزلەنگەن كۆڭلىگە ناۋادا ئۇنى كۆرسە سەۋرىچان ۋە تەمكىن بولۇشنى تەۋسىيە قىلاتتى. ئەمما بۇ كۈنمۇ ئاخىرلاشتى. ئۇپۇقتا كېلىۋاتقان بىرەر يولۇچىنىڭ بىشارىتىنى بېرىدىغان بىرەر ئالامەت كۆرۈنەي دېمەيتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆيىگە قايتىپ كەلدى. ئەتە يەنە ئۇنى قارشى ئېلىشقا چىقىش ئۈچۈن كېچىنىڭ تېزىرەك ئۆتۈشىنى ساقلاشقا باشلىدى.

كۈنلەر مۇشۇ تەرىقىدە ئۆتۈشكە باشلىدى، ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېخى يېتىپ كېلەلمەيۋاتاتتى. ئەندىشىدىن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەقلى - ھوشىدىن ئايرىلىپ قالايلا دەۋاناتتى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېچىكىش سەۋەبلىرىنى ھەر خىل پەرەز قىلاتتى ۋە ئۆزىنى خاتىرجەم قىلغىدەك بىرەر

جاۋاب تاپالمايۋاتاتتى. ناھايىتىمۇ ئىسسىق بىر كۈندە بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ساقلاشقا چىققانلار بىلەن بىرلىكتە چىقتى. خېلى ئۇزاق ساقلاشقاندىن كېيىن كىشىلەر چۈش ۋاقتىنىڭ ئۇلارنى كۆيدۈرگەن تومۇز ئىسسىقىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئۆيلىرىگە قايتىپ دەم ئېلىشقا باشلىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇ يەردە يالغۇز قالدى. كۈن نۇرى ئۇنى كاۋاپ قىلىۋېتىدىغاندەك قىزدۇراتتى. تاپانلىرى ئاستىدىكى قۇملار بولسا خۇددى چوغدەك كۆيدۈرەتتى. ئۇ گەرچە خالىمىسىمۇ ئامالسىزلىقتىن ئۆيگە قايتىشقا مەجبۇر بولدى. ئۇ كارۋىتىدا ياتار- ياتماستىن: «ئاللاھنىڭ ئەلچىسى كەلدى... ئاللاھنىڭ ئەلچىسى كەلدى...» دېگەن ئاۋازلار ئۇنىڭ قۇلقى تۈۋىدە ياڭراشقا باشلىدى. گاڭگىراپ قالدى، ئۇ ئۆز ئۆزىگە: بۇ ئاڭلىغانلىرىم توغرىمۇ؟ ياكى مەن ۋەھىملىرىمنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاۋاتامدىم، دېدى. ئۇ ئاۋازلار تەكرارلىنىۋاتاتتى: «پەيغەمبەر كەلدى... پەيغەمبەر كەلدى...» بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆيىدىن يۈگۈرگەن پېتى چىقتى. جانلانغان تۇيغۇلىرى كۆڭلىنى كۆتۈرۈپ، سۆيۈنۈش ھېسلىرى كۆڭلىنى خوشاللىققا تولدۇرغانىدى. ئۇنىڭ سۆيۈنۈشلىرى ئەندىشىلىرى بىلەن ئارىلىشىپ كەتكەنىدى. كىشىلەر تەرىپىدىن ئەتراپىنى ئورنۇلغان تۈگىنى كۆردى. ئۇ تۈگىگە مىنگۈچىلەرنى تونۇۋېلىشقا تىرىشتى. ئۇ دىققىتىنى يىغىپ يەنە قارىدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى تونىدى ۋە ئاۋازىنىڭ بېرىچە: «ئۇ... ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى ئۇ... ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى... شۇنداق... شۇنداق، ئۇ ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى...» ئۇ كۈچىنىڭ بېرىچە ئالدىغا قاراپ يۈگۈرەيتتى. ئادەتتىن تاشقىرى خوش بولۇپ كەتكەنلىكتىن ئۇچقاندەك يەڭگىل يۈگۈرەيتتى. ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئاخىرى

يېتىپ كەلگەن ئىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۈچۈن ھەممە نەرسە يەنى بىخەتەرلىك، تىنچلىق، ھۇزۇر ئىچىدىكى ئىبادەت... ئاللاھ تەرىپىدىن قەلبلىرى يۇمشىتىلغان ۋە قەدىرلىك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىغا توپىلغان بىر توپلۇم... دىن ئىبارەت ھەممە نەرسە پۈتۈن بولغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۈگىسىدىن چۈشتى. مۇسۇلمانلار ئۇنىڭغا سالام بېرىشىپ ئۇنىڭ ئەتراپىنى ئورنىتىشقا ئىزدىنىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان دىلىدىكى مۇھەببىتى بىلەن يانغان ئوتتى. ئۆچۈرمەك ئۈچۈن بۇ قەدىردانى تەرەپكە قاراپ ئۆزىنى ئاتتى.

تەلپۈنۈش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرى مەدىنىگە يېتىپ كەلگەن كۈنلەردە مەدىنىدە كېزىك كېسىلى پەيدا بولۇپ، تېزلىكتە تارقىلىشقا باشلىغان ئىدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە خېلى كۆپ ساندىكى ساھابىلەر بۇ كېسەلگە يولۇققان ئىدى.

بىر كۈنى خۇپتەن نامىزى ئوقۇلۇپ بولۇنغاندىن كېيىن، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن ئۆيىدىن چىققان بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇدۇل ئۇنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ئۇنىڭ قېشىدا ئولتۇردى. ئۇ يولۇققان بۇ كېسەلنىڭ ئۇنىڭغا سالغان دەردىنى بىردەم بولسىمۇ ئۇنىڭ ئېسىدىن چىقىرىش ئۈچۈن ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىشقا باشلىدى. كېچىنىڭ يېرىمىمۇ ئۆتتى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۆزى ئۇيقۇغا كەتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاۋاز چىقارماستىن ئۇنىڭ ھويلىسىغا چىقتى. ئۇ بىرئاز دەم ئېلىۋېلىش ئۈچۈن ياتتى. ئۇيقۇ نازۇك

بارماقلىرى بىلەن ئۇنىڭ كۆز قاپاقلارنى ياپتى ۋە ئۇنى جىمجىت ئۇيقۇ قوينغا باشلىدى.

ئىككىنچى كۈنى تاڭ ئاتتى. قۇياش ئۆز نۇرلىرى بىلەن كائىناتنى يورۇتتى. ھېچبىر نەرسىنى ھېس قىلماستىن ياتقان يېرىدە ئۇخلاۋاتقان بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يۈزلىرىنى يۇمشاققەنە سىلىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوڭ - سولغا ئۆرۈلۈپ ياتتى، ئاندىن كېيىن كۆزلىرىنى ئاچتى - دە، كۈننىڭ چىققانلىقىنى كۆردى. ئۇ قاتتىق بىر ساراسمىگە چۈشتى. كۈن چىقىپ بولغان، ئەمما ئۇ بولسا بامدات نامىزىنى تېخى ئوقۇمىغان ئىدى. ئۇ ئورنىدىن تۇردى. بېشىدا بىر ئېغىر نەرسە باردەك، مۇسكۇللىرى بوشاپ كەتكەندەك بولۇپ، ماغدۇرسىزلىقتىن ھەتتا پۈتۈن بەدىنى ئۇرۇپ - چېقىلغاندەك بىر ھالىنى ھېس قىلدى. ئۇ ئالدى تەرەپكە قارىدى. ئۇنىڭغا ھەممە يەر ئايلىنىۋاتقاندا كەيلىنىدى. پۇتلىرى ئۇنى ئۆرە تۇتۇپ تۇرالمىۋاتاتتى. بىرئازدىن كېيىن ئۇ ئورنىدا ئۆرە تۇرالمى تۇرغان يېرىگىلا يىقىلىپ چۈشتى. ئۇ قولىنى بېشىغا ئېلىپ باردى ۋە يۈزلىرىنى سىلاپ كۆردى. پۈتۈن بەدىنىنىڭ ئوتتەك قىزىپ كەتكىنىنى ھېس قىلدى. ئۇ ئۆزىنىڭ كېزىك كېسىلىگە گىرىپتار بولغىنىنى چۈشەندى. ئۆي ئىچىدىكىلەرنى چاقىرماقچى بولدى. خۇددى كۆزلىرى پەردە بىلەن توسۇلۇپ قالغاندەك بولۇپ بېشى قاتتىق ئاغرىۋاتاتتى. قولىنى يەرگە ئۇراتتى. بېشىنى بىلىكى ئۈستىگە قويدى - دە، شۇ يېتى ھوشسىز يېتىپ قالدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كېسىلى تېخى ساقايىمىغان ئىدى. كۈنلەر ئۆتۈۋاتاتتى. ئائىشە دائىملىق ئادىتى بويىچە ئۇلارنى زىيارەت قىلىپ تۇراتتى.

ئۇ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ياتقان يېرىدە كۆرۈپ ئۇنىڭدىن ھال - ئەھۋال سورىدى ۋە ئۇنىڭغا قاراپ: قانداقراق تۇرۇۋاتسەن، ئى بلال؟ دەپ ئەھۋال سورىدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كۆزلىرىنى ئاستا ئاچماقچى بولدى، ئەمما يەنە يۇمۇلۇپ قالدى. ئۇ كۆزلىرىنى ئاچالمايۋاتاتتى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ سۆزىگە جاۋابمۇ بېرەلمىدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ ئۆي ئىچىگە كىردى. ئاتىسىنى كۆرگىنچە:

— سېنىڭ ئەھۋالىڭ قانداقراق ئى ئاتا؟ دېدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

ئائىلىسىدە بولسىمۇ گەر ھەر كىشى ئاخشام سەھەر، ماڭلاي چاچتىنمۇ يېقىندۇر ئۇنىڭغا ئۆلۈم - قەدەر.

دەپ بېيىت شەكلىدە جاۋاب بەردى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەككىنى، مەككىدىكى كۈنلىرىنى ئەسلەيتتى. ئۇنىڭ مەككىگە بولغان سېغىنىشى بارغانچە ئارتىپ باراتتى... ئائىشە بېشىنى ئېگىپ ئاتىسىغا يېقىنلاشتى ۋە: بۇ كېزىك كېسىلى، شۇبھىسىزكى كېزىك كېسىلى دېدى ئاستا ئاۋازدا.

بۇ ئارىلىقتا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىنى كېسىلىدىن بىرئاز ياخشىلانغاندەك ھېس قىلىپ ھېس - تۇيغۇلىرى جانلىنىشقا باشلىغانىدى. ئۇنىڭ خىياللىرى قانات چىقىرىپ، ئۇنى مەككىدىن مەدىنىگە، ياكى مەدىنىدىكى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ تۇرالغۇسىدىن مەككىدىكى بەنى جۇمۇھ مەھەللىسىگە، يەنى ھىجرەت قىلىشتىن بۇرۇنقى سۆيۈملۈك يۇرتىغا ئېلىپ كەتتى. ئۇ، كۆڭۈل قۇشنىڭ مەككىنىڭ ئاسمانلىرىدا پەرۋاز قىلىۋاتقانلىقىنى

كۆردى. ئۇ قۇش مەككىنىڭ كوچىلىرىدا ئايلىناتتى، مۇقەددەس كەئبىنى زىيارەت قىلاتتى، يوللاردا قەدەم - قەدەم ئىلگىرىلەيتتى. ئۇ ۋەتەن تۇپرىقىنى ۋە ئۇنىڭ ھاۋاسىنى سېغىنغانىدى. ئۇ ياتقىنچە ئاسمانغا قارىدى ۋە: شۈبھىسىزكى مەككىنىڭ ئاسمىنى بۇ يەرنىڭ ئاسمىدىنمۇ سۈزۈك، بۇ يەرنىڭ ئاسمىدىنمۇ چىرايلىق، دەپ پىچىرلىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى كۆزى يەتكەن يەرگىچە قارايتتى، ئۇھ تارتاتتى، بىلىنەر - بىلىنمەس ئاۋازدا: مەككىنىڭ ھاۋاسى بۇ يەرنىڭ ھاۋاسىدىن مۇتلەق ھالدا پاكىز، دېدى. ئۇنىڭ يۈرىكىدىكى مەھبۇبى، يەنى سۆيۈملۈك مەككىنىڭ سىماسى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا جانلىنىشقا باشلىغان ئىدى. ئۇ ئۆزىنى مەككىدە كىچىك بىر بالا چېغىدىكى ئويۇن ئوينىۋاتقان ھالىتىدە كۆردى. ئۇ بالىلىقتىكى دوستلىرىنى ئەسلىدى. تىجارەتكە چىقىش ئۈچۈن تەييارلانغان ياشلىق مەزگىللىرىنى، ئاندىن كېيىن تىجارەتتىن مەككىگە قايتىشلىرىنى ئەسلىدى. ئۇنىڭ يۈرىكى مەككىنى ۋە ئائىلىسىنى ئەسلەش، سېغىنىش ھېسسىياتى بىلەن تولۇپ تاشقانىدى. مەككىنىڭ سىماسى ئۇنى بەنى جۇمۇھ مەھەللىسىدە ياشلار ئارىسىدا ياشىغان كۈنلەرگە ئېلىپ كەتتى. ئۇ، ناخشا ئېيتاتتى. ياشلارنىڭ كۆڭلى ئۇنىڭ ناخشىلىرى بىلەن مەستخۇش بولۇپ كېتىشكەندى. ئۇنىڭ كۆڭلى يۇرتىغا بولغان مۇھەببىتى ۋە تەلپۈنۈشى بىلەن تولۇپ تاشقانىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغان كۈنلىرىنى، بېشىغا كەلگەن زۇلۇم ۋە ئازابلارنى ئەسلىدى. ئۇنىڭ ئېسىگە كەلگەن بۇ قاپقاراڭغۇ مەزىرىلەرمۇ ئۇنىڭ يۇرتىغا بولغان سېغىنىش، تەلپۈنۈشنىڭ ئوتلىرىنى ئۆچۈرەلمەيلا قالماستىن، ئەكسىچە ئۇ ئوتنى تېخىمۇ بەكرەك لاۋۇلداتماقتا ئىدى. راستىنى ئېيتقاندا ئۇ مەككىنى سېغىنغان، ئۇنىڭ سېغىنىشى ئۇنىڭ مەنئۇيىتىنى

قورشاپ، ئۇنىڭ خىياللىرىغا ھاكىم بولۇۋالغان ئىدى. بۇ سېغىنىش ھېسسىياتى ئۇنىڭ قەلبلىرىنى زىلزىلىگە سېلىپ ئۇنى بارغانسېرى كۈچلەندۈرۈۋاتاتتى. ئۇنىڭ سېغىنىشى شۇ دەرىجىگە بارغانكى، ئۇ سېغىنىش تۇيغۇسىنى ئۆزىدىن قىلچە نېرى قىلالمايۋاتاتتى. ئۇنى يوشۇرۇپ قېلىشقا ئامالسىز قېلىۋاتاتتى. ئۇ ئۆزىگە تۆۋەندىكى مىسرالار بىلەن تەسەللى تېپىشقا ئۇرۇناتتى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاۋازى يۇقىرى كۆتۈرۈلدى:

ئاھىمنى بىلسەڭ،

ۋادىلىرىدا ھېچ تۈنە، رەنەمۇ مەن.

ئەتراپى ئىزخىر، گۈل - چىمەنلەر ئارىسىدا،

بار، رەنەمۇ ئاشۇ مۇبارەك سۇلار بېشىغا.

يۈرەلەر، رەنەمۇ سامە، تاقىل تاغلىرى باغرىدا.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاۋازى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ قۇلىقىغىمۇ ئاڭلانغان ئىدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بېشىنى ئەگدى، ئۇنىڭ ئەندىشىسى ئاشقانىدى. بۇ ئىسسىتمىنىڭ تەسىرىدىنمۇ ياكى سېغىنىش تۇيغۇلىرىنىڭ ئاخىرلىشىشىمىدۇر؟ بۇ كىشىلەرگە نېمە بولۇۋاتىدۇ ئەمدى، مەككىنى شۇنچىلىك سېغىنىپ كېتىپتۇكى... دەپ پىچىرلىدى ئۇ. ئاندىن كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇ يەردىن ئايرىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيگە كەلگەندە كۆرگەنلىرىنى ۋە ئاڭلىغانلىرىنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ دېگەنلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

«ئى ئاللاھ! بىزگە مەككىنى ياخشى كۆرسەتكىنىڭدەك مە -

دىننىمۇ ياخشى كۆرسەت» دەپ دۇئا قىلدى.

ئاللاھۇ ئەكبەر... ئاللاھۇ ئەكبەر...

يەنە بىر كېچە ئاخىرلىشىش ئالدىدا تۇراتتى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئورنىدىن تۇردى، تاھارەت ئالدى ۋە سۈبھىنىڭ كۆتۈرۈلىشىنى ساقلاشقا باشلىدى. سۈبھىنىڭ كۆتۈرۈلىشى بىلەن مەسجىدكە قاراپ ماڭدى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن خېلى كۆپ مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇ يەردە ناماز ۋاقتىنى ساقلاۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئاندىن كېيىن ئۇلار بامدات نامىزىنى ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئولتۇردى. مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىپ ئولتۇرۇشتى. ئۇنىڭ ئارقىدىن كېلىپ ناماز ئوقۇغان يەنە بىر گۇرۇپپا كىشىلەر كېلىپ ئولتۇردى. ئۇلاردىن بىرسى بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا:

— ئى ئاللاھنىڭ بەيغەمبىرى! سەھەر ۋاقتى بولدى، بىزنى بۇ يەرگە توپلىشىڭىزنىڭ مەقسىتى نېمە؟ دەپ سورىدى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئويلىغان قىياپەتتە يەرگە قاراپ ئولتۇراتتى. ئەتراپتىكىلەردىن باشقا بىرى:

— كۆپىنچە ۋاقىتتا جامائەت نامىزىنى جامائەت بىلەن ئوقۇشقا ئۈلگۈرەلمەيۋاتىمىز. بەزى ۋاقىتتا نامازغا كېچىكىپ قالماسلىق ئۈچۈن ئىشلىرىمىزنى تاشلاپ كېلىپ مەسجىدتە نامازنى ساقلاپ ئۇزۇن ئولتۇرۇپ كېتىمىز، راستىنى ئېيتقاندا بىزنىڭ ناماز ۋاقتىنى بىلدۈرىدىغان بىرەر نەرسىگە ئېھتىياجىمىز باركەن، دېدى. يەنە بىرسى سۆزگە قوشۇلۇپ:

— ناماز ۋاقتى كىرىشى بىلەن بايراق ئاسايلى، كىشىلەر ئۇنى

كۆرگەن ھامان بىر - بىرلىرىگە خەۋەر بېرىشسۇن، دېدى. بۇ تەكلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆڭلىگە ياقمىدى. باشقا بىرى:

— ئېگىزرەك بىر يەردە ئوت ياقساق، ھەممە ئادەم ئۇنى كۆرەلەيدۇ ۋە ناماز ئۈچۈن كېلىدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ مەجۇسلارغا ئائىت ئادەتلەردىندۇر» دەپ ئۇ تەكلىپنىمۇ قوبۇل قىلمىدى. ئۈچىنچى بىرى:

— بۇرغا چالساق قانداق بولار؟ دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— «بۇ يەھۇدىيلارنىڭ ئادەتلىرىدىندۇر» دەپ ئۇنىمۇ ياقتمىدى. تۆتىنچى بىرى:

— داڭ ئۇرايلى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— «بۇ خرىستىيانلارنىڭ ئادەتلىرىدىندۇر» دېدى.

مۇسۇلمانلار بۇ ھەقتە خېلى ئۇزۇنغىچە دە - تالاش قىلىشتى. ئاخىرىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام گەرچە بەك رازى بولۇپ كەتمىسىمۇ بۇنىڭغا بىر چارە تاپتى. مۇسۇلمانلارنى نامازغا چاقىرىش ئۈچۈن داڭ ئۇرۇشقا ماقۇل بولدى. بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدتە ئولتۇرغاندا ئابدۇللاھ ئىبنى زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خۇشال بىر كەيپىياتتا كىرىپ كەلدى. ئۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بېرىپ:

— ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! بۇ كېچە مەن چالا ئويغاق ھالەتتە ياتقان ئىدىم، خىيالىمدا ئۈستىگە يېشىل كىيىملەرنى كىيگەن، قولىدا بىر داڭ كۈتۈرۈلگەن بىر ئادەم ماڭا يېقىنلاشتى.

ئۇنىڭغا مەن:

— ئى ئاللاھنىڭ قولى! بۇ داڭنى ماڭا سېتىپ بېرەمسەن؟
دېدىم. ئۇ: بۇنى نېمە قىلسەن؟ دەپ سورىدى. مەن: ئۇنىڭ
بىلەن مۇسۇلمانلارنى نامازغا چاقىرىمىز، دېدىم. مەن ساڭا
بۇنىڭدىنمۇ ياخشى بىر نەرسىنى ئۆگىتىپ قويايمۇ؟ دېدى. مەن:
ئۇ نېمە؟ دېدىم. ئۇ ماڭا:

ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر!

ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر!

ئەشھەدۇ ئەن لا ئىلاھە ئىللەللاھ!

ئەشھەدۇ ئەن لا ئىلاھە ئىللەللاھ!

ئەشھەدۇ ئەننە مۇھەممەدەن رەسۇلۇللاھ

ئەشھەدۇ ئەننە مۇھەممەدەن رەسۇلۇللاھ

ھەيىيە ئەلەس سالاھ!

ھەيىيە ئەلەس سالاھ!

ھەيىيە ئەلەل فەلاھ!

ھەيىيە ئەلال فەلاھ!

ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر!

لا ئىلاھە ئىللەللاھ» دېگەنلەرنى ئۆگەتتى.

بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ

چۈشنى ئاڭلىدى. يۈزىدە بىر مەنۇنىيەت ئالامىتى كۆرۈندى. كۆڭلىدە بىر راھەتلىك تۇيغۇسى پەيدا بولدى. ئاخىرىدا مۇسۇلمانلار باشقىلارنى دورىماستىن، باشقىلارغا ئوخشاستىن، باشقىلارغا تەقلىد قىلماستىن، داڭ ئاۋازلىرى ئارىلىشىشى سەۋەبىدىن ئىشلىرىنىڭ قالايمىقان بولۇشىدىن قورقمىغان ھالدا ناماز ۋاقتىدىن بىر - بىرىگە خەۋەر بەرگىدەك بىر چارىگە ئېرىشكەندى. ئەزان ئۇلارنىڭ نەمۇنىسى بولاتتى. ئەمما پەقەتلا ئۇلارنىڭ... داڭ بولسا قايسىلا تەرەپتىن ئېلىپ ئېيتقاندا خرىستىيانلارنىڭ نەمۇنىسى ئىدى. مۇسۇلمانلار ئۇلارغا قەتئىي ئوخشاماسلىقى كېرەك ئىدى... پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا:

— «مەن بۇنىڭ ھەق چۈش بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن، سەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بارغىن، چۈشۈڭدە كۆرگىنىڭنى ئۇنىڭغا ئۆگەتكىن، چۈنكى ئۇنىڭ ئاۋازى سېنىڭكىدىن ياڭراق ۋە يېقىملىق» دېدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كىشىلەرنى نامازغا چاقىرىغان يېقىملىق ئاۋازى كۆتۈرۈلۈپ مەدىنىنىڭ ئاسمانلىرىدا ئاجايىپ يېقىملىق بىر ئاھاڭدا ئەتراپقا تارقىلىشقا باشلىدى. ئاڭلانغان يەرلەردىكى كىشىلەرنىڭ قۇلاقلىرىغا كىرىپ دىللىرىنى تىترەتتى. مەدىنىلىك كىشىلەر ئەزاننىڭ مەستخۇشلۇقىدا ئۆيلىرىدىن چىقىشتى. ئۇلار بۇ يېڭى ۋەقەلىكنىڭ نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن مەسجىدكە قاراپ يۈگۈرۈشتى. بۇ بۇلبۇلدەك يېقىملىق ئاۋازنىڭ ئىگىسى كىمدۇر؟

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاۋازىنى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ ئاڭلىغان ئىدى. بۇ چاغدا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ

ئەنھۇ ئۆيىدە ياتاتتى. ئورنىدىن تۇرۇپ دىققەت بىلەن بۇ ئەزانغا قۇلاق سالدى: مەن نېمىلەرنى ئاڭلاۋاتمەن - ھە؟ مەن ئويغاقمۇ ياكى ئۇيقۇ ئىچىدىمۇ؟ شۇ تاپتا ئاڭلىغانلىرىمنىڭ چۈشۈمىدە كۆرگەنلىرىمنىڭ دەل ئۆزى ئىكەنلىكىدە ھېچ شۈبھەم يوق. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئورنىدىن تۇردى. ئۆيىدىن ئالدىراپ چىقتى. ئۇ كىيىمنى سۆرگىنىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا قاراپ يۈگۈردى. ئۇنى كۆرگەن ھامان:

— ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! سېنى ھەق بىلەن ئەۋەتكەن ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنىڭ (چۈشىدە) كۆرگىنىنى مەنمۇ كۆردۈم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھقا شۈكۈرلەر بولسۇن!» دېدى.

ئۈمەييە بىلەن ئەبۇ جەھلىنىڭ ئاقىۋىتى

ئىسلام مەدىنىگە يىلتىز تارتىپ كۈچلەنمەكتە ئىدى. مەككىدىن كۆچۈشكە مەجبۇرلانغان مۇسۇلمانلار بالا ۋە زۇلۇملاردىن قۇتۇلغانلىقلىرى سەۋەبىدىن ھاياتى راھەتتە ئۆتۈۋاتاتتى. ئەمما ئۇلار مەككىنى ئۇنتالمايۋاتاتتى. مەككىنى، ئۇ يەردە قېلىپ قالغان ئاتا - ئانىلىرىنى، پەرزەنتلىرىنى ۋە ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى سېغىنىشاتتى. قۇرەيشلەرنىڭ ئۇلارنىڭ قولىرىدىن ئېلىۋالغان ھەقلىرىنى قايتۇرۇپ ئېلىش ئۈچۈن ئاللاھنىڭ ئۆزلىرىگە بىر پۇرسەت بېرىشىنى ئۈمىد قىلىپ تۇرۇشاتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ سۇفيان ئىبنى ھەرب باشچىلىقىدىكى بىر تىجارەت كارۋىنىنىڭ شامغا كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغان ھامان ساھابىلىرىنى يىغىپ ئۇلارغا:

«بۇ قۇرەيشنىڭ سودا كارۋىنىدۇر. مەن ئاللاھنىڭ ئۇنى سىلەرگە نېمەت قىلىپ بېرىشىنى ئۈمىت قىلمەن» دېدى.

ئىچىدە بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ بولغان مۇسۇلمانلار قوشۇنى مەدىنىدىن چىقىپ قۇرەيش كارۋىنىنىڭ ئىزىنى قوغلاپ ماڭدى. ۋاقىتنىڭ سۇدەك ئېقىشىغا ئەگىشىپ ئۇلارنىڭ سەپىرىمۇ داۋاملاشماقتا ئىدى. ئۇلار ئاخىرى بەدىر قۇدۇقىغا يېقىن بىر يەرگە كېلىپ چۈشكۈن قىلدى. ئەبۇ سوفايان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ئۆزلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلماقچى بولغانلىقىنى پەرەز قىلىپ، قۇرەيش كارۋىنىنى مۇداپىئە قىلىدىغان قوشۇن ئەۋەتىشنى ئىلتىجا قىلىپ مەككىگە ئادەم ماڭغۇزدى. قۇرەيشنىڭ كارۋىنىنى قوغداش ئۈچۈن تەييارلانغانلىقىنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن مەسلىھەتلەشتى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزلىرىنىڭ پىكىرلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ساھابىلەردىن مىقداد ئىبنى ئەمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئورنىدىن تۇرۇپ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ئاللاھ ساڭا نېمىنى بۇيرۇغان بولسا ئۇنى قىلغىن. بىز سېنىڭ بىلەن بىللە بولىمىز. ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىپ ئېيتىمەنكى، بىز ئىسرائىل ئەۋلادىنىڭ مۇسا ئەلەيھىسسالامغا: «سەن رەببىڭ بىلەن بېرىپ ئۇرۇشۇپ كەل، بىز بۇ يەردە ئولتۇرۇپ تۇرايلى» دېگەندەك دېمەيمىز. بىز پەقەت: «سەن ۋە رەببىڭ بېرىپ ئۇرۇشىڭلار، ئەلۋەتتە بىزمۇ سىلەر بىلەن بىرلىكتە بېرىپ ئۇرۇشىمىز» دەيمىز. سېنى ھەق دىن ۋە كىتاب بىلەن ئەۋەتكەن ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، بىزنى «بەركۇلغىماد» دېيىلگەن جايغىچە يول ماڭغۇزساڭمۇ دىنىڭنى ئۇ يەردە تارقىتىش ئۈچۈن سېنىڭ

بىلەن بىرلىكتە ماڭىمىز، دېدى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ مەنۇن بولغانلىقىنى ئىپادىلەپ كۈلۈمسىردى.

كېچە بولدى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلى ئىبنى ئەبى تالىپ، زۇبەير ئىبنى ئەۋۋام ۋە سەئد ئىبنى ئەبى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇملارنى خەۋەر تىڭ - تىڭلاپ كېلىش ئۈچۈن بەدىر قۇدۇقلىرىنىڭ يېنىغا ئەۋەتكەن ئىدى. ئۇلار ئۇ يەردە سۇ ئالغىلى كەلگەن ئىككى ئادەمنى ئۇچرىتىپ ئۇلارنى يالاپ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىشتى. ئۇلار يېتىپ كېلىشكەندە بولسا بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇۋاتقان ئىدى. بۇ ئارىدا ساھابىلەر بۇ ئىككى سۇچىنى سوراققا تارتىشقا باشلىدى:

— سىلەر كىمنىڭ سۇچىلىرى؟

قۇرەيشنىڭ سۇچىلىرى، بىزنى ئۆزلىرىگە كېرەكلىك بولغان سۇنى ئېلىپ كېلىشىمىز ئۈچۈن ئەۋەتتى.

— يالغان دەيسىلەر.

— سىلەرگە يالغان ئېيتىمىدۇق.

— سىلەر ئەبۇ سۇفيان ئۈچۈن سۇ توشۇيسىلەر.

— بىز قۇرەيشنىڭ سۇچىلىرىمىز.

ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ئۇ ئىككى سۇچىنى دۈشكەلەپ ئەدەپلىگەندى، ئۇلار: بىز ئەبۇ سۇفياننىڭ سۇچىلىرى... بىز ئەبۇ سۇفياننىڭ سۇچىلىرى... دەپ ۋارقىراشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى ئۇرۇشتىن توختاپ قېلىشتى ۋە قۇرەيش كارۋىنى بىلەن تىجارەت ماللىرىنىڭ ئۆز قوللىرىغا

چۈشكەنلىكلەرگە ئىشەنچ قىلىشتى. بۇ ئارىدا نامزىنى ئوقۇپ بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«سەلەرگە راست گەپ قىلسا ئۇلارنى ئۇردۇڭلار، يالغان سۆزلىسە قويۇپ بەردىڭلار، ئۇلار ھەقىقەتەن باشتا توغرا گەپ قىلغانىدى. ئۇلار راستتىنلا قۇرەيشنىڭ ئادەملىرى ئىدى» دېدى ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ يېنىغا كېلىپ:

«مانا قاراڭلار، مەككە سەلەرگە يۈرەك پارلىرىنى ئەۋەتىپتۇ» دېدى.

ئەبۇ سوفايان كارۋاننى قۇتۇلدۇرۇپ قېچىپ كەتكەنىدى. ئۇ مەككىدىن كېلىۋاتقان قوغدىغۇچى قوشۇنغا ئۆزىنىڭ بەدىر قۇدۇقىنىڭ يېقىن ئەتراپتىكى بىر يەردىن كارۋاننى ساق - سالامەت ئېلىپ كېتەلگەنلىكىنى، ئەمدى مۇسۇلمانلار بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا ۋە قان تۆكۈشكە ھېچ زۆرۈرىيەتنىڭ قالمىغانلىقىنى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئارقىغا قايتىشى كېرەكلىكىنى دەپ خەۋەرچى ئەۋەتتى. ئەمما ئەبۇ جەھل بەدىرگە بېرىپ ئۇ يەردە ئۈچ كېچە تۇرۇشنى قارار قىلغان ئىدى. شۇڭا ئۇ: ياق، قەسەم قىلىمەنكى ئاللاھ بىز بىلەن مۇھەممەدنىڭ ئارىلىقىدا ھۆكۈم چىقارمىغىچە ئارقىمىزغا قايتمايمىز، دېدى.

قۇرەيشلەر ئىچىدە دە - تالاش باشلاندى. ئاخىرىدا ھەممىسى ئەبۇ جەھلنىڭ دېگىنىگە قوشۇلدى. بۇ چاغدا مۇسۇلمانلار بەدىر قۇدۇقىنىڭ يېنىغا كېلىپ سۇغا ئەڭ يېقىن بولغان يەردە چۈشكۈن قىلدى. ئاندىن بىر كىچىك كۆل كولاپ ئۆزلىرى ئۈچۈن ئېھتىياجلىق بولغان سۇنى قاچىلىۋېلىشتى. باشقا قۇدۇقلارنى بولسا مۇشرىكلارنىڭ پايدىلانماسلىقى ئۈچۈن ئېتىۋەتتى. ئۇ

يەردە ئۇلار يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن بىر سايىۋەن ھازىرلىدى. مۇسۇلمانلار ئۇرۇشۇشقا بۇيرۇق بېرىلىشىنى كۈتۈپ سەپ - سەپ بولۇپ تىزىلىپ تۇرۇشتى. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاۋازىنى بىرئاز كۆتۈرۈپ:

«ئى ئاللاھ، مانا بۇ قۇرەيش مۇشرىكلىرى! ئۇلار بۇ يەرگە ناھايىتى بەك كىبىر ۋە غۇرۇرلىرى، ئۆزلىرىنى ئۇلۇغ ساناش خاھىشلىرى بىلەن تەنتەنىلىك ھالدا كەلدى. ئۇلار ساڭا قارشى جەڭ ئېلان قىلماقتا، پەيغەمبىرىڭنى يالغانغا چىقارماقتا. ئى ئاللاھ ماڭا ئاتا قىلغان ياردىمىڭنى ۋە ۋەدەڭنى مەندىن ئايىما!»

مۇشرىكلار مۇسۇلمانلار بىلەن روبىرو كەلگۈچە ئالدىغا قاراپ ئىلگىرىلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنىڭ سەپلىرىنى تۈزلىدى. ئابدۇرەھمان ئىبنى ئەۋق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سەپتە سەفرا ئوغۇللىرىنىڭ ئارىسىدا يەر ئالغان ئىدى. ئىككى تەرىپىدىكى بۇ يىگىتلەر ياش ۋە ناتىۋان ئىدى. ئابدۇرەھمان ئىبنى ئەۋق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارنى كىچىك كۆرگەندەك بىر نەزەردە ئۇلارغا زەن سېلىپ قاراپ قويدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۇ ئىككىسى ئوتتۇرىسىدا تۇرغان يېرىنى تازا مۇۋاپىق تاپمىدى ۋە ئۆز ئۆزىگە:

مېنىڭ بۇ ئىككى بالىنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرۇشۇم توغرا بولمىدىمۇ قانداق؟ دېيىشكە باشلىغان ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ خىياللىرى بىلەن بەند بولۇپ تۇرغاندا يېنىدىكى ياشلاردىن بىرى ئۇ تەرەپكە بۇرۇلۇپ ئاستا شىۋىرلىغان ئاۋازدا:

— تاغا! ماڭا ئەبۇ جەھلىنى كۆرسىتىپ قويامسەن؟ دېدى.

— ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! ئۇنى نېمە قىلماقچىسەن؟

مەن ئۆز ئۆزۈمگە: «ئۇنى كۆرسەم يا ئۇنى ئۆلتۈرمەن، ياكى

ئۇنى ئۆلتۈرۈش يولىدا ئۆلمەن» دەپ ئەھدە قىلغانىدىم.

ئابدۇرەھمان ئىبى ئەۋق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەيران بولغان ھالدا ئۇنىڭغا بىرقانچە رەت قارىۋەتكەندىن كېيىن ئەبۇ جەھلىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

– ئوغلۇم قارا! قەۋمىنىڭ ئارىسىدا ئۇياق - بۇياققا مېڭىپ يۈرگەن ئەنە ئاۋۇ ئادەم شۇ، دېدى.

ئارىدىن بىر ئاز ئۆتۈپ ئابدۇرەھمان ئىبى ئەۋق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يەنە بىر تەرىپىدىكى ياش ئۇنىڭغا بۇرۇلۇپ ئاستاغىنە: – ماڭا ئەبۇ جەھلىنى كۆرسىتىپ قويايمەن؟ دېدى.

– ئۇنى نېمە قىلماقچىسەن؟

مەن ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە ياكى ئۆلتۈرۈش يولىدا ئۆلۈشكە قەسەم قىلغانىدىم.

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان ئابدۇرەھمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايام كىچىك سانغان بۇ ئىككى ياشنىڭ ئارىسىدا تۇرغانلىقىدىن ئەمدى تولىمۇ پەخىرلەنگەن ئىدى.

مۇشۇرىكلاردىن ئەسۋەد ئىبنى ئەبۇئەسۋەد قۇرەيشنىڭ سېپىدىن ئايرىلىپ يا سۇ ئىچمەن، يا قۇدۇقنىڭ يېنىدا ئۆلمەن، دېگەن خىيال بىلەن قۇدۇق تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ھەمزە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ ئۇنىڭ پۇتىغا قىلىچ ئۇردى. ئەمما ئۇ ئۆز قارارىدىن ۋاز كەچمىگەن ئىدى. ئۇ كېسىلگەن پۇتىنى سۆرىگەن پېتى قۇدۇق تەرەپكە قاراپ مېڭىۋەردى. ھەمزە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى ئۆلۈمگە ئېلىپ بارىدىغان شۇنداق بىر قىلىچ ئۇردىكى ئۇ شۇ ھامان قانغا مىلەنگەن ھالدا يەر چىشلىدى.

ئاققان قانلارنى كۆرۈشكە تاقەت قىلالىمىغان مۇشربىكلاردىن ئۆتتە ئىبنى رەبئە، ئۇنىڭ قېرىندىشى شەيبە ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ۋەلىد ئۇرۇشۇش ئۈچۈن قۇرەيش سەپىدىن ئايرىلىپ ئالدىغا قاراپ ماڭدى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا قارشى ئەلى، ھەمزە ۋە ئوبادە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇملارنى چىقاردى. ئۇرۇش مۇشۇنىڭ بىلەن باشلانغان بولدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋەلىدكە قارشى شىركەبى ئېتىلىپ ئۇنى يەر چىشلەتتى. ھەمزە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا شەيبەگە بۇرادى. دە، ئۇنىڭغا شۇنداق قاتتىق بىر ھۇجۇم قىلدىكى شەيبە كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقىچە يەر چىشلىدى. بۇ چاغدا ئوبەيدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۆتتە ئۆتتۈرسىدا بىر - بىرىگە ھۇجۇم قىلىشلار قىزغىن داۋام قىلىۋاتاتتى. ھەمزە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دوستى ئوبەيدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ياردەمگە كېلىپ ئۇنىڭ رەقىبىنىمۇ يەر چىشلەتتى.

قۇرەيش قوشۇنى ئەمدى رەسمىي ھۇجۇم باشلاشقا قارار قىلدى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنى ئوق ئېتىش قوراللىرى بىلەن ئۇلارغا يېقىنلىشىشقا بۇيرۇق بەردى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن «ئارىش» دەپ ئاتالغان سايىۋەننىڭ ئاستىغا كىردى. ئارىدىن بىر ئاز ئۆتۈپ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ يەردىن چىقىپ مۇسۇلمانلارغا ۋەز ئېيتقان ھالدا:

«مۇھەممەدنىڭ جېنى ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، بۈگۈن، ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى كۆزلىگەن، سەۋر ۋە چىداملىق كۆرسەتكەن ھالدا ئۇرۇشقانلارنى، ئارقىسىغا قارىماي ئالدىغا ئىلگىرىلەش جەريانىدا ئۆلتۈرۈلگەنلەرنى ئاللاھ ئەلۋەتتە

جەننەتكە كىرگۈزىدۇ» دەپ ئۇلارنى ئۇرۇشقا ئاتلىنىشقا بۇيرۇق بەردى. مۇسۇلمانلار: «ئەھەد... ئەھەد...» دېگەن ئاۋازلىرى بىلەن ھۇجۇمغا ئۆتتى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ ئۇلار ئىچىدە: «ئەھەد... ئەھەد...» دەپ ۋارقىرىغاچ مەككىنىڭ ئوتتەك قىزىق قۇملىرىنى خىيالغا كەلتۈرەتتى. مۇھەممەد سەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ دىنىنى تاشلاپ قۇرەيشنىڭ بۇتلىرىغا ئىبادەت قىلىشقا قايتىشى ئۈچۈن قانداق قاتتىق ئازابلارغا دۇچ كەلگەنلىكىنى، «ئەھەد... ئەھەد...» دېگەن سۆزلىرى بىلەن ئۇلارنىڭ تەلەپلىرىنى رەت قىلىپ قەۋمنىڭ تېخىمۇ بەك غەزىپىنى كەلتۈرگەنلىكىنى خىيال قىلاتتى. ئۇنىڭ تومۇرلىرىدىكى قاننىڭ ھەرىكىتى تېزلەشتى ۋە دۈشمەن ئۈستىگە شىردەك ھەيۋەت بىلەن ئېتىلدى.

مۇسۇلمانلار مۇشرىكلار ئۈستىگە ئاجايىپ ھەيۋەتلىك بىر شەكىلدە ھۇجۇمغا ئۆتكەن بولۇپ، قىلىچلار بىر - بىرىگە ئۇرۇلۇپ ئەتراپىنى ئۆلۈم ۋەھىمىسى قاپلىدى. ئەفراننىڭ ئىككى ئوغلى ئوۋىغا قاراپ ئۇچقان قارچۇغىدەك ئەبۇ جەھلىگە ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن ئېتىلدى. ئۇلارنىڭ بىرىنىڭ نەيزىسى ئەبۇ جەھلىگە سانجىلىشى بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە بىرى ئۇنى يىرتىلغان رەخت پارچىسىدەك يەرگە چۈشۈرىدىغان ۋە ئۇنىڭ جىنىنى بىر يوللا ئالدىغان قاتتىق زەربىدىن بىرنى ئۇرۇپ ئۇنى يەر چىشلەتتى.

جەڭگىۋار مۇجاھىدلار مۇشرىكلارنى قىرماقتا ئىدى. قۇرەيش مۇشرىكلىرىنىڭ پالۋانلىرى بىر - بىرلەپ يەر چىشلەپ كەتتى. ھايات قالغانلىرى بولسا مۇجاھىدلارنىڭ قىلىچلىرىدىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسىنى ئىزدەشەتتى. ئۇلار قۇتۇلالمىدىغانلىقىنى چۈشەنگەن ھامان كەلگەن تەرەپكە قاراپ قاچىدىغانغا يول ئىزدەشەتتى.

ئۇلارنىڭ مەغلۇبىيىتى ئېنىق بولغان ئىدى. مۇسۇلمانلار ئۇلارنىڭ ئارقىلىرىدىن قوغلاپ يۈرۈپ نۇرغۇنلىرىنى ئەسىرگە ئالغان بولۇپ، مۇسۇلمانلار بۇنىڭ ئارقىسىدىن غەنىمەتلەرنى توپلاشقا باشلىغان ئىدى.

ئۆمەييە ئىبنى خەلەپ بىلەن ئۇنىڭ ئوغلى قېچىپ قۇتۇلماي ئەسىر ئېلىنىشىنى كۈتۈپ تۇرۇشقا مەجبۇر ھالدا قىمىر قىلماي تۇرۇپ قالغان ئىدى. ئابدۇرەھمان ئىبنى ئەۋق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارغا ئۇچرىدى. ئۆمەييە ئۇنى كۆرگەن ھامان:

— ئەمىرنىڭ قۇلى، دەپ چاقىردى.

ئابدۇرەھمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمىدى. ئۆمەييە مەككىدە ئابدۇرەھمان ئىبنى ئەۋق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئابدۇللاھ دەپ چاقىرىدىغانغا ماقۇللاشقانلىقىنى ئېسىگە ئېلىپ بۇ قېتىم: «ئابدۇللاھ» دەپ چاقىردى.

— ھە، نېمە بولدى؟

— مېنىڭ ھەققىمدە قانداق ئويلاۋاتىسەن؟ مەن سېنىڭ يىغقان غەنىمەتلىرىڭ ئىچىدىكى ئۇ ساۋۇتلاردىن قىممەتلىك رەك توختايمەن.

— شۇنداق.

— ئۇنداقتا بۇ يەرگە كەلمەمسەن!

ئابدۇرەھمان قولىدىكى ساۋۇتلارنى يەرگە تاشلىدى. ئۆمەييە بىلەن ئۇنىڭ ئوغلى ئەلنىڭ قولىنى تۇتقىنىچە بىللە مېڭىشقا باشلىدى.

سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا كۆكسىگە پارقىراپ تۇرغان بايراق

تاقىۋالغان بىرى بار ئىدى، ئۇ كىم؟ دەپ سورىدى.
ھەمزە ئىبنى ئابدۇلمۇتەلپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ... ئۆمەييە:

— ئەسلىدىلا بېشىمىزغا ھەممە بالانى ئاچقىنى ئۇ، دەپ
غۇدوردى. ئۇلار شۇ تەرىقىدە كېتىۋاتقىنىدا بلال رەزىيەللاھۇ
ئەنھۇ ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى. ئۆزىنى ۋەھشىيانە قىيىنغان
خوجايىنى ئۆمەييەنى كۆرە - كۆرمەس غەزىبى تاشقان بلال
رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭدىن ئۆچىنى ئالماق ئۈچۈن قىلچىنى
قىنىدىن چىقىرىپ ئۇلارغا قاراپ يۈگۈردى. ئۇ ئۆمەييەنىڭ ئالدىغا
يېتىپ كەلگەندە:

— كۇفرىنىڭ بېشى ئۆمەييە! ئەگەر سەن قۇتۇلۇپ قالساڭ
مەن قۇتۇلمايلا قالاي، دەپ ۋاقرىدى. بلال رەزىيەللاھۇ
ئەنھۇنىڭ ئەپتىدىن ئۇنى ئۆلتۈرمەكچى بولغانلىقى ئېنىق ئىدى.
ئابدۇرەھمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— بلال! ئەسرلىرىمنى قويۋەت، دېدى.

ئۇلار قۇتۇلۇپ قالدىغان ئىش بولسا مەن قۇتۇلمايلا قوياي.

ئۇنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى ئاڭلاۋاتامسەن، ئى قارا قۇلنىڭ
ئوغلى!

— ئەگەر بۇلار قۇتۇلۇپ قالدىغان ئىش بولسا مەن ياشمايلا
قالاي.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن ئۇرۇناتتى.
ئابدۇرەھمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ئۇلارنى ھىمايە قىلىشقا
ئۇرۇناتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئۇلارنى قولغا چۈشۈرگىدەك
مۇنداق پۇرسەتنى ئاللاھ ئاتا قىلغان يەردە بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئۇلارنى قويۇپ بېرەتتىمۇ؟ ئابدۇرەھمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشىنى توسىۋاتىدۇ، دەپلا ئۇلارنى ئۆلتۈرمەيتتىمۇ؟ ياق... ياق... بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— ئى ئاللاھنىڭ دىنىغا ياردەم قىلغانلار! كۇفرنىڭ بېشى ئۆمەييە ئىبنى خەلەپ بۇ يەردە... ئەگەر ئۇ، جېنىنى ساقلاپ قالدىغان ئىش بولسا مەن ياشمايلا قوياي، دەپ ۋارقىردى.

ياردەم بەرگۈچىدىن بىرى ئۇلار تەرەپكە قاراپ يۈگۈرۈپ كېلىپ ئۇلارنىڭ ئەتراپىنى چەمبەر شەكىلدە قورشاپ ئالدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ۋارقىرايتتى. ئابدۇرەھمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ئۇلارنى ھىمايە قىلماقچى بولاتتى. ياردەمگە كەلگۈچى قىلچىنى قېنىدىن چىقىرىشتى. ئارىلىرىدىن بىرى ئۆمەييەنىڭ ئوغلى ئەلگە بىر قېلىچ ئۇرۇپ ئۇنى يەرگە دۈم چۈشۈردى. ئۆمەييە ئېچىنىش ئىچىدە: ئوغلۇم... ئوغلۇم...! دەپ ۋارقىردى.

ئابدۇرەھمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆمەييەگە قاراپ:

— ئەمدى سەن ئۆزەڭنى ئۆزۈڭ قۇتقازغىن، مەن سېنى قوغداپ قالالمىغىدەكمەن، دېدى.

ئۆمەييە قۇتۇلۇش ئۈمىدى بىلەن يۈگۈرەشكە باشلىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قوغلىدى. يېتىشكەن ھامان نەيزىسىنى ئۇنىڭغا تىقىپ ئۇنى دۈم چۈشۈردى. ياردەم بەرگۈچى كېلىپ ئۆمەييەنىڭ جېنىنى ئالدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆمەييەگە قاراپ:

— ئۆمەييە! شۇ تاپتا سەن نېمىدېگەن بىچارە ھالەتتەن، دېدى. ئابدۇرەھمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا:

— مېنىڭ ئەسىرلىرىمگە قىلغان بۇ ئىشنىڭ مېنى بىئارام قىلدى، دەپ ئاغرىندى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا ناھايىتى ئاچچىقلىغان بىر شەكىلدە قارىدى. بۇنىڭ بىلەن ئابدۇرەھمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يەرگە قارىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

ئى ئابدۇرەھمان! ئاللاھ ئۇنىڭ ئورنىدا ساڭا تېخىمۇ ياخشىراق بىر نەرسىنى ئېھسان قىلغۇسىدۇر، دېدى.

خەزىنچى بىلال

جەڭ مەيدانىنىڭ توپا- تۇمانلىرى تارقالدى. بەدىر ئۇرۇشى مەككە مۇشرىكلىرىنىڭ قالغان ئادەملىرىنىڭ قېچىشى بىلەن ئاخىرلاشقان بولدى. مۇسۇلمانلاردىن بەزىلىرى ئۇلار تاشلاپ كەتكەن غەنىمەتلەرنى توپلاشقا باشلىدى. بۇلار تۇنجى قېتىم قولغا كەلتۈرۈلگەن ئۇرۇش غەنىمەتلىرى ئىدى. ئۇلار غەنىمەتلەرنىڭ كىمگە تەۋە بولىدىغانلىقى ھەققىدە بىر - بىرىدىن سوراشتۇرۇشقا باشلىدى. غەنىمەتلەرنى توپلىغانلار: ئۇ غەنىمەتلەرنى بىز توپلىغاندىن كېيىن ئەلۋەتتە بىزگە تەۋە بولىدۇ، دېيىشسە، غەنىمەتلەرنى يىغىشقا قاتناشماستىن دۈشمەنلەرنىڭ ئارقىسىدىن قوغلىغانلار بولسا: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئۇ نەرسىلەرگە ئىگە بولۇشقا بىز بەكرەك لايىقمىز، ئەگەر بىز ئۇلارنى قوغلىمىغان بولساق بۇ نەرسىلەر سىلەرگە قالمىغان بولاتتى، دېيىشەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدا تۇرۇپ ئۇنى مۇھاپىزەت قىلغانلار بولسا: ئۇ غەنىمەتلەرگە سىلەرمۇ، سىلەردىن باشقىلارمۇ ئىگە بولالمايدۇ، چۈنكى ناۋادا بىزنىڭ مۇھاپىزەت قىلىدىغان ئىشىمىز بولمىغىنىدا بىزمۇ ئۇ نەرسىلەرگە ئېرىشىشىمىز مۇمكىن بولغان بولاتتى، بىز بولساق دۈشمەنلەرنىڭ پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈستىگە ھۇجۇم قىلىپ كېلىپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەچكە ئۇنىڭ ئەتراپىدا مۇھاپىزەتچىلىك قىلدۇق، دېيىشتى. بۇ دە - تالاشلاردىن خەۋەردار بولغان بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ قوللىرىدىكى غەنمەتلەرنىڭ ھەممىسىنى تاپشۇرۇشىنى بۇيرۇپ، بۇ ھەقتە بىرەر قارار ماقۇللانغىچە ياكى بۇ غەنمەتلەر ھەققىدە ئاللاھ تائالانىڭ بىر ھۆكۈمى مەلۇم بولغۇچە ئۇ غەنمەتلەرنى ئۆز قولىدا تۇتۇپ تۇرىدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى. ئاخىرىدا بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالانىڭ: «بىلكى، غەنمەت ئالغان ھەرقانداق بىر نەرسىنىڭ بەشتىن بىرى ئاللاھنىڭ بەيغەمبەرگە، ئۇنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرىغا، يېتىملەرگە، يوقسۇللارغا، يولدا خىراجىتى ئۈزۈلۈپ قالغان مۇساپىرغا تەۋەدۇر.» دېگەن ئايىتى نازىل بولدى. بۇ ئايەتنىڭ ھۆكۈمى بىلەن غەنمەتلەرنىڭ بەشتىن بىرى بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىگىدارچىلىقى ئۈچۈن ئايرىلدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تەۋە بولغان غەنمەتلەرنى ئالدى ۋە ئۇنىڭغا ۋاكالىتەن ساقلاشقا مەسئۇل بولدى. قالغان غەنمەتلەر بولسا مۇجاھىدلارغا تەقسىم قىلىپ بېرىلدى. مانا بۇنىڭ بىلەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەزىنىچىسى بولغان ئىدى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، پېقىر، موھتاج مۇسۇلمانلارنى بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا ئەۋەتەتتى، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارنى تۇيغۇزاتتى ۋە كىيىمى يوقلارنى كىيىندۈرەتتى. بىر كۈنى بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا كەلگەندە بىر سېۋەتتە خورما تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ:

«بۇ نېمە ئى بلال؟» دەپ سورىدى. بلال رەزىيەللاھۇ

ئەنھۇ:

— ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! مەن بۇنى سېنىڭ مېھمانلىرىڭ ئۈچۈن ساقلاۋاتقان ئىدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«بۇنىڭ سەن ئۈچۈن دوزاخ ئوتى بولۇپ قېلىشىدىن قورقمامسەن؟ ئۇلارنى تارقاتقىن، بلال، ئەرشنىڭ ئىگىسى بولغان ئاللاھنىڭ كېمەيتىپ قويۇشىدىن ئەنسىرىمە!» دەپ بۇ خورمىلارنى دەرھال تارقىتىۋېتىشكە بۇيرۇدى.

* * *

بىر كۈنى بىر يەھۇدىي كېچە كىرمەستىن ئوۋىلىرىغا قايتىۋېلىش ئۈچۈن ئۇچۇشقان بىر قۇش توپىنى كۆرۈپ ئۇنى تاماشا قىلىپ تۇرۇپ قالدى. ئۇ جىمجىتلىق پەردىسىنى بۇزغان بۇ قۇش ئاۋازلىرىغا قۇلاق سېلىشقا باشلىدى. ئۇ پۈتۈن دىققىتى بىلەن ئۇيۇققا، ئۇيۇقتا يۈپ - يۇمىلاق بولۇپ كۆرۈنۈۋاتقان قۇياشنىڭ شەكلىگە قاراشقا باشلىدى. قۇياش ئاستا - ئاستا مېڭىپ كۆزلەردىن يىراقلاشتى. قۇش ئاۋازلىرىمۇ بارغانسېرى يىراقلىشىپ ئاخىرىدا پۈتۈنلەي ئاڭلانماس بولدى. ھەممە يەرنى جىمجىتلىق قاپلىغان ئىدى. يەھۇدىي ئىچىگە تاتلىق سېزىمنىڭ تارقالغانلىقىنى ھېس قىلدى. دەل شۇ چاغدا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇسۇلمانلارنى شام نامىزىغا چاقىرىغان يېقىملىق ئەزان ئاۋازى ياڭرىشقا باشلىدى. تەدرىجىي يۇقىرى ئۆرلەۋاتقان يېقىملىق ئەزان ئاۋازى بۇ يەھۇدىينىڭ قۇلاقلىرىغا كىردى ۋە قۇلاقلىرىدىن قەلبىگىچە شۇڭغۇپ كېرىپ ئۇنى بايامقى شېرىن خىياللىرىدىن ئويغاتتى. يەھۇدىي ئۆزىنى ئىسكەنجىگە ئالغان قورقۇنۇچ ئارىلاش بىر ئەيمىنىش تۇيغۇسىغا چۆمۈلدى. ئۇ بۇ

ئەزان ئاۋازىنى ئاڭلىماسلىق ئۈچۈن قۇلاقلىرىنى ئېتىۋالماقچى بولدى. ئەمما ئەتراپقا بۇلبۇلدەك يېقىملىق ئاۋازدا تارقىلىۋاتقان ئەزان ئاۋازى ئۇنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بەرمىدى. ئۇ، بۇنىڭغا قۇلاق سالماسلىققا تىرىشقىنىغا قارىماي ئەزاننى بېشىنى ئېگىپ جىمجىت تۇرغان ھالدا ئاخىرغىچە ئاڭلىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەزاننى ئېيتىپ بولۇشى بىلەن تەڭلا تۇمۇ بۇ ئەزاننى باش ئەگكەن ھالدا ئاڭلىغانلىقى ئۈچۈن ئۆز ئۆزىگە كايىشقا باشلاپ:

— ئۇنى ئاڭلىماسلىقىم لازىم ئىدى، ئۇنىڭ ئاۋازىدا بىر سېپەر، چاقىرىقىدا بولسا بىر پىتنە بار، دېدى. بۇنىڭغا قارشى ئىچىدىن كەلگەن بىر ئاۋاز ئۇنىڭغا: قانچە قېتىملاپ ئەزاننى ئاڭلاپ ھامان بۇ سۆزنى دەيسەن - يۇ ئاخىرىدا يەنىلا بېشىڭنى ئېگىپ ئۇنى ئاڭلايسەن، بۇندىن باشقا ھەر خىل يوللار بىلەن بۇ ھەبەشسىتانلىققا مەستانە بولغان، بۇ سەۋەب بىلەن مۇسۇلمانلارغا ئۆچمەنلىك قىلىپ قېرىنداشلىرىڭنى ئۇلارنىڭ دىنىدا پىتنىگە يول ئېچىلىدىغانلىقى ھەققىدە ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرۇپ كېلىۋاتقىنى سەن ئەمەسمىدىڭ؟ دەپ كايىشقا باشلىدى.

يەھۇدىي، بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ قۇل مۇئامىلىسىنى كۆرۈشى ۋە ئىسلامدىن بۇرۇنقى قۇللۇق كۈنلىرىگە قايتۇرۇشى ئۈچۈن ئامال ئىزدەشكە باشلىدى. ئەگەر ئۇ بۇ ئىشتا مەقسىتىگە يېتەلسە بۇ شەيتاننىڭ كۈندە بەش قېتىم مۇسۇلمانلارنى مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ دىنىغا دەۋەت قىلىدىغان بۇ ئاۋازدىن قۇتۇلغان بولاتتى. بۇ ھەقتە ئاخىرقى نەتىجىسىگە ئىشەنچ باغلىغان بىر ئەقىل ئۇنىڭ كاللىسىغا كىردى. بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ يۈزلىرى خوشاللىقتىن ئېچىلىپ كەتتى ۋە پىلاننى

ئەمەلگە ئاشۇرماقچى بولدى.

يەھۇدىي بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئاستىرتتىن كۆزىتىشكە باشلىدى. بىر كۈنى ئۇنىڭ پىقىر مۇسۇلمانلار بىلەن بىرگە كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇنىڭ يەيدىغان ۋە كىيىدىغان نەرسىلەرنى ئالغىلى كەلگەنلىكىنى جەزم قىلدى. چۈنكى يەھۇدىي بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقى بىلەن مۇسۇلمانلارنى كىيىدۈرۈش ۋە ئۇلارغا يېمەك - ئىچمەك بېرىشكە مەسئۇل ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. يەھۇدىي بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ:

— بلال! سەن مېنىڭ باي ئىكەنلىكىمنى ياخشى بىلسەن، سەنمۇ مەندىن باشقا بىرىدىن قەرزىمۇ سورىمايسەن، دېدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ گەپ قىلماستىن بېشىنى ئېگىپ تۇرغاندا يەھۇدىي ئۆزىنىڭ تۇزاقلىرىنى قۇرۇشقا باشلىدى.

— مەن ساڭا بارلىق ئېھتىياجلىق نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى نېسىگە بېرىمەن.
— بولىدۇ.

— ئى بلال! مەن ساڭا ناھايىتى بەك ئىشىنىمەن، ئۇنداق بولمىغىنىدا مەن بۇنى ھەرگىز نېسىگە بەرمىگەن بولاتتىم، سەن بىلسەن، بىز يەھۇدىي مىللىتى مالغا بەكمۇ ھېرىسمەن كېلىمىز، بىز گۆرۈگە قويدىغانغا بىرەر نەرسە بولمىغان ھالدا مىلىمىزدىن بىر تىيىنلىق نەرسىنىمۇ نېسىگە بېرىپ قالمايمىز. سېنىڭ بىزگە گۆرۈگە قويغىدەك بىرەر نەرسەڭ بارمۇ؟

— ناۋادا گۆرۈگە قويدىغانغا نەرسە بولغىنىدا مەن سەندىن نېسىگە بىر نەرسە ئالاتتىممۇ؟

— مەن سېنى قەتئىي قىلمىسا بولمايدىغان بىر شەرت بىلەن قىستاپ تۇرۇۋالمايمەن، بلال، مەن ساڭا راستتىنلا ئىشىنىمەن، ناۋادا سەن قەرزنى قايتۇرمىساڭ، ئۇنىڭ ئورنىغا سېنىڭ ماڭا خىزمەت قىلىشىڭنى شەرت قىلايلى، بۇنىڭ ھېچ بىر قىيىن يېرى يوق. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جىمجىت تۇرۇۋەردى. يەھۇدىي ئۆز سۆزىنى داۋام قىلىشقا باشلىدى:

— مەن شۇنى ئېنىق بىلىمەنكى، سەن گۆرۈگە نەرسە بېرىشتىن قەستەن باش تارتمايسەن. ئەسلىدە مېنىڭ ئۇ تەلپىم پەقەت بىز يەھۇدىيلارنىڭ مالدىكى ھېرىسمەنلىك تەرىپىمىزنى ئىپادىلەپ قويۇشتىن باشقا نەرسە ئەمەس.

— بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يەھۇدىينىڭ بۇ شەرتى ھەققىدە بىرئاز ئويلانغاندىن كېيىن:

— مەيلى ئەمىسە شۇنداق كېلىشتۇق، دېدى.

— سەن قەرزىڭنى قاچان قايتۇرسەن؟

— ئاي ئاخىرىدا.

— ناۋادا قەرزىڭنى قايتۇرمىساڭ مەنمۇ قەرزنىڭ ئورنىدا سېنى ئالىمەن.

يەھۇدىي، تىجارەتچىلەردىن تەشكىل تاپقان بىر گۇرۇپپا كىشىلەر ئالدىدا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئۇنىڭ ئالدىدىن ئالدىدىن ئالدىدىن تاپشۇرۇپ بەردى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قايتىپ كەتكەندىن كېيىن يەھۇدىي ئۆز ئارزۇسىغا يېتىشكە بولغان ئۈمىدلىرى بىلەن كۆڭلىنى خۇشال ھېس قىلدى.

ئۇ، مۇھەممەد بۇ قەرزىنى قايتۇرمايدۇ، بىلامۇ ئاي

ئاخىرىغىچە بۇ قەرزنى تۆلىيەلمەيدۇ، دەپ ئويلىدى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ھەبەشلىك مۇئەزرىن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزى قۇرغان تۇزاققا دەسسەگەن ئىدى.

كۈنلەر بىر - بىرىنى قوغلاپ ئۆتۈۋەردى. شۇ ئايلىق ئايمۇ ئۆزىنىڭ ئارقىدىكى ئاينىڭ كېلىشىگە ئورۇن بوشىتىپ بېرىش ئۈچۈن بارغانسېرى كېچىكلەشكە باشلىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نامازغا ئەزان ئېيتىش ئۈچۈن تەييارلىنىپ تۇرغاندا ئۇ، ئۆزى قەرزدار بولۇپ قالغان يەھۇدىنىڭ تىجارەتچىلەردىن تەشكىل تاپقان بىر بۆلۈك كىشىلەر بىلەن ئۆزى تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. يەھۇدىي بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆرگەن ھامان:

— ھەي ھەبەشلىك! دەپ چاقىردى.

— مەرھەمەت.

— ئاي ئاخىرىغا قانچىلىك ۋاقىت قالغىنىنى بىلەمسەن؟

— شۇنداق، ئاز قالدى.

— ئاي ئاخىرىغا پەقەت تۆت كۈنلا قالدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بېشىنى ئىگىپ تۇردى. يەھۇدىي سۆزىنى داۋام قىلىۋاتاتتى.

— ئەگەر ئاي ئاخىرىغىچە سەن قەرزىڭنى قايتۇرالمىساڭ، مەن سېنى گۆرۈگە ئالمەن، راستتىن ئېيتقاندا مەن سېنىڭدە بىر ئالاھىدە كارامەتنى كۆرگەنلىكىم، ياكى سېنىڭ دوستۇڭ، مۇھەممەد تە بىرەر ئالاھىدىلىك بولغانلىقى ئۈچۈن ساڭا مالنى نېسىگە بەرمىدىم. بەلكى سېنىڭ ماڭا قۇل بولۇشىڭنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن بەردىم. مەن ساڭا قويلېرىمنى باقتۇرماقچىمەن، دېدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جىم تۇرۇپ قالدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭغا بەرگىدەك بىرەر جاۋاب تاپالمىغان ئىدى. كۆڭلى بولسا ناھايىتى يېرىم بولدى. يەھۇدىي يېنىدىكى تىجارەتچىلەر بىلەن بۇ يەردىن كېتىپ قالدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇ يەردە ئۆزى يالغۇز ھالدا رەڭگىلىرى سارغايغان ھالدا چوڭقۇر بىر خىيالغا پېتىپ قالدى. ئۇنىڭ خىياللىرى قىسمىتىگە باغلانغانىدى. ئۇنىڭ تەقدىرىگە ئۇ بۇرۇنقىدەك يەنە قۇل بولۇش يېزىلغانىدۇ؟... مۇسۇلمانلار بۇ سەۋەب تۈپەيلىدىن يەھۇدىيىنىڭ ئۈمىد قىلغىنىدەك ئۇنىڭ قۇل بولۇپ قېلىشىغا يول قويارمۇ؟... ئۇ يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشمەستىن، ئۇنىڭغا ئەھۋالىنى مەلۇم قىلماستىن، بۇنداق قايغۇرۇپ كېتىشىنىڭ ئاقىلانلىك ئەمەسلىكىنى ئويلىدى. ئەمما يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىمۇ ئۇنى قەرزىدىن قۇتۇلدۇرغىدەك پۇل يوقلۇقىنى ئۇ ئوبدان بىلەتتى. چۈنكى يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىلكىدە نېمە بار، نېمە يوقلۇقىنى بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەڭ ياخشى بىلەتتى. چۈنكى ئۇ، يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەزىنىچىسى ئىدى. يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەزىنىسىدىكى ماللارنى بىر تەرەپ قىلىش ھوقۇقىمۇ ئۇنىڭ قولىدا ئىدى... ئۇ بۇلارنى ئويلاۋېتىپ ئۆزىنىڭ تېخى ئەزان ئېيتىمىغانلىقىنى ئەسلىدى - دە دەرھال ئەزان ئېيتتى. ناماز ئوقۇلۇپ بولۇنغاندىن كېيىن يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىلىسىگە قايتقان ئىدى. يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كىرىش ئۈچۈن رۇخسەت سورىغان بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رۇخسەت بېرىلگەندىن كېيىن ئىچىگە كىردى ۋە يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەن ھامان:

- ئاتا - ئانام ساڭا پىدا بولسۇن، ئى ئاللاھنىڭ يەيغەمبىرى!

مەن ساڭا ئۆتكەندە بىر يەھۇدىدىن قەرزگە نەرسە - كېرەك ئالغانلىقىمنى دېگەن ئىدىم. مەن قەرزدار بولغان ئۇ يەھۇدىي يا قەرزنى قايتۇرۇشنى، يا مېنى قۇللۇققا ئېلىشنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ. ھەر ئىككىلىمىزدە ئۇنىڭغا قەرز ئۈچۈن تۆلەيدىغانغا بىر نەرسە يوق. يەھۇدىي مېنى خىجىل قىلىپ كېتىۋاتىدۇ... ئەگەر ماڭا رۇخسەت بەرسەڭ مەن مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىمنىڭ يېنىغا بېرىپ باقاي، بەلكىم ئاللاھ پەيغەمبىرىنى ۋە مېنى بۇنىڭدىن قۇتۇلدۇرۇپ قالىدىغان بىر رىزىق ئاتا قىلار، دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خېلىغىچە جىمجىت ئولتۇرۇپ كەتتى. ئەمما ئاخىرىدا يەنىلا بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىنىڭ قېشىغا بېرىشىغا رۇخسەت قىلمىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزى دۇچار بولغان بۇ قىيىن ئۆتكەنلىكى ئويلىغان ھالدا غەمكىن قايتىپ كەتتى. ئۇ ھەتتا ئۆيىگە يېتىپ بارغىچە توختىماستىن ماڭدى. ئۇ خىياللار ئۇنى ئوبدانلا ئەسىر قىلىۋالغان ئىدى. ئۇنىڭ خىياللىرى ئۇنى قايتا مەدىنىدىن مەككىگە ئېلىپ كەتكەن بولۇپ، ئۆزىنىڭ قۇل بولۇپ ياشىغان ھاياتى، دۇچ كەلگەن قىيىنچىلىقلار ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا بىر - بىرلەپ جانلىنىپ ئۇنىڭ غەم - قايغۇسىنى يەنىمۇ ئاشۇرۇۋەتتى.

ھۆرلۈكنىڭ شاراپىتىدىن قېنىپ - قېنىپ ئېچكەندىن كېيىن، يەنە قۇللۇق ئاسارىتىگە قايتارمەنمۇ؟ دېدى ئۇ ئۆزۈزىگە. ئۇنى قاتتىق كەلگەن ئۇيقۇسى بىلەن بىئاراملىق ۋە غەمكىنلىك تەڭلا ئۆز قۇچىقىغا ئالغان ئىدى. ئۇ ئاسمانغا قاراپ ئوڭدا ياتتى. ئۇ قىلچىنى قىنىغا سېلىپ، نەيزىسىنى، ئاياغلىرىنى باش تەرىپىگە قويۇپ ياتتى. ئۇ بىردەم ئۇخلىغاندەك بولدى - يۇ، تۇيۇقسىز ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتى. تېخىچە كېچە ۋاقتى

ئىكەنلىكىنى پەرق ئېتىپ يەنە قايتا ئۇيقۇغا باش قويدى. ئەمدى كۆزى ئۇيقۇغا بېرىشى بىلەن يەنە ئويغاندى. كېچىنى مۇشۇ ھالەتتە ئۆتكۈزدى. سەھەر ۋاقتىنىڭ تۇنجى نۇرلىرى بىلىنىشكە باشلىدى. ئۇ ئەمدى مەسجىدكە ماڭاي دەپ تۇرغىنىدا ھەرقانداق ئادەمنى ئويغىتىۋېتىدىغان بىر ئاۋازنىڭ: بلال ... بلال ... دەپ چاقىرغانلىقىنى ئاڭلىدى. «بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سېنى چاقىرىدۇ» بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇلارنى ئاڭلاپ - ئاڭلىماس بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىش ئۈچۈن يۈگۈردى. يولدا ئىچ - ئىچىگە پاتىمغان ھالدا: «ئاللاھ تەرىپىدىن بىرەر قۇتۇلۇش يولى ئېھسان ئېتىلگەنمۇ قانداق؟» دېگەن سۆزنى تەكرارلايتتى. ئۇ، ئۇدۇل بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىگە بېرىپ كىرىش ئۈچۈن رۇخسەت سوراپ ئىشىك ئالدىدا تۇردى. ئەندىشە بىلەن ئۈمىد ئارىلاشقان بىر تۇيغۇ ئۇنىڭ مەنئۇيىتىنى لەرزىگە سالاتتى. كىرىشكە رۇخسەت بېرىلدى. ئۇ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كىردى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەرھال ئۇنىڭغا:

— «خوش خەۋەر، ئى بلال! ئاللاھ ساڭا قەرزنى ئۆتەيدىغان نەرسىنى ئېھسان قىلدى.» دەپ ئۇنى خوش قىلىۋەتتى.

— ئەلھەمدۇلىللاھ.

— «سەرتتا تۆت دانە چۆكتۈرۈلگەن تۆگە كۆرمىدىڭمۇ؟»

— كۆردۈم.

— «ئۆتۈڭلەر ئۈستىدىكى ماللىرى بىلەن ساڭا تەۋە بولدى.

بېرىپ قەرزىڭنى تۆلۈۋەتكىن.»

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سۆيۈنىش ئىچىدە ئۆيىدىن چىقىپ

ئولتۇرغانىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆرۈش بىلەن:

— «قانداق قىلدىڭ؟» دەپ سورىدى.

— ئاللاھ پەيغەمبەرگە تەۋە بولغان بارلىق قەرزلەرنى ئۆتىدى.

— «بىرەر نەرسە ئاشتىمۇ؟»

— شۇنداق، پەقەتلا ئىككى ئوقىيە ئالتۇن قالدى.

— «سەن ئۇ ئىككىسىدىنمۇ مېنى قۇتۇلدۇرغىن. ئۇ

ئىككىسىدىن مېنى قۇتۇلدۇرمىغىچە مەن ئائىلەمگە قايتمايمەن.»

ئۇلار مەسجىد تە ئولتۇرۇپ بىرەر موھتاج كىشىنىڭ كېلىشىنى

ساقلاشقا باشلىدى. ئەمما ھېچكىم كەلمىدى. ئەتسىمۇ تا

كەچكىچە ئۆزلىرىنى بۇ ئىككى ئوقىيە ئالتۇندىن قۇتۇلدۇرۇش

ئۈچۈن قورساقلىرىنى تويغۇزىدىغان ۋە ئۇچىلىرىغا كىيدۈرىدىغان

بىرەر سىنىڭ كېلىشىنى ساقلاپ مەسجىد تە قېلىپ قالدى. ئۇلار

ئالتۇن يىغىپ ساقلىغۇچىلار قاتارىدىن بولۇپ قالماسلىق يەنى

ئاللاھنىڭ: «ئالتۇن - كۈمۈش يىغىپ، ئۇنى ئاللاھنىڭ يولىدا

سەرپ قىلمايدىغانلارغا (دوزاختا بولىدىغان) قاتتىق ئازاب بىلەن

بېشارەت بەرگىن» دېگەن كىشىلەردىن بولۇپ قالماسلىق ئۈچۈن

موھتاج بىرىنى ساقلاپ ئولتۇرۇش ئاتتى.

كەچ كىرەي دېگەندە مەسجىدكە ئىككى پېقىر يولۇچى

كەلدى. پەيغەمبەر، ئەلەيھىسسالام بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا بۇلارنى

ئېلىپ بېرىپ قولىدىكى پۇلغا بۇلارنى تويغۇزۇشقا ۋە كىيىم

ئېلىپ بېرىشكە بۇيرۇدى. خۇپتەن نامىزىدىن كېيىن پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى يېنىغا چاقىرىپ:

— «قانداق قىلدىڭ؟» دەپ سورىدى.

— ئاللاھ سېنى ئۇ مالدىن قۇتقۇزدى، دەپ ئويلايمەن، دېدى بىلال. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەلھەمدۇلىللاھ» دەپ ئاللاھقا شۈكرە ئېيتتى.

مەككىگە سەپەر

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بېشىنى ساڭگىلىتىپ ئولتۇرۇپ خىيال قىلىۋاتاتتى. بولۇپ ئۆتكەن ئىشلار خۇددى كىنو فىلىمىدەك ئۇنىڭ زېھنىدىن بىر- بىرلەپ تىزىلىپ ئۆتمەكتە ئىدى. ئۇنىڭ خىياللىرى ئۇنى بۇتپەرەسلىكتىن دوزاختەك ھالەتكە كەلگەن مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان مەدىنىگىچە ئېلىپ كەلدى. ئۇندىن كېيىن يەنە ئۆزىنى ئاللاھنىڭ ئىسمىنى ئۇلۇغلاش ئۈچۈن قاتناشقان غازات مەيدانىنىڭ چاڭ- توزاڭلىرى ئىچىدە كۆردى. ئاندىن كېيىن ئۆزىنى ئوھۇد ئۇرۇشى كۈنىدە تۇرغاندەك ھېس قىلدى. بېشىغا كەلگەن بالا ۋە ئۇچرىغان مۈشكۈللىكلەرنى ئەسلىدى. كاپىرلارنىڭ توپ - توپ بولۇپ ئۇ تەرەپكە كەلگەن كۈنى بولغان خەندەك قېزىش كۈنىدە ئۆزىنى مۇرىسىدە توپا توشۇۋاتقان ھالدا كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. ئۇ يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە بەنى قۇرەيزەنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئارىلىرىدىكى كېلىشىمنى بۇزغانلىقى ئۈچۈن ئۇلاردىن قىساس ئېلىش مەيدانىدا، خۇزائە قەبىلىسىدىن بولغان بەنى مۇستەلىق ئوغۇللىرى بىلەن بولغان ئۇرۇش مەيدانىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. ۋاقىت بىر - بىرىنى قوغلىشىپ ئارىدىن يىللار، ئايلار ئۆتكەندى. كۆپۈر بىلەن ئىمان ئارىسىدىكى ئۇرۇشلار ئاخىرلاشقان ئىدى. كاپىرلار ئېغىزلىرىدا ئاللاھنىڭ نۇرىنى ئۆچۈرمەكچى بولغانىدى، ئەمما ئاللاھ ئۆز نۇرىنى

پۈتۈنلىگەن ئىدى. مۇسۇلمانلار ئەتراپىدىكى دۈشمەنلىرى ئۈستىدىن غەلبە قىلغان، مۇسۇلمانلارنىڭ مەدىنىدىكى تەسىر دائىرىسى كۈچەيگەن، ئالدىدا بولسا مەككىدىن باشقا ھېچقانداق بىر توسقۇنلۇق قىلىدىغان يەر قالمىغانىدى. ئاللاھ قۇرەيشنى پەرىشان قىلىپ مەككە مۇشرىكلىرىنى باش ئەگدۈرۈش بىلەن «كەلىمە تەۋھىد» ساداسى ھەر يەردە جارائلاپ، ئەرەبلەر ھېچ شېرىكى بولمىغان ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە باش ئەگكەن ئىدى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سۆيۈملۈك ئانا تۇپراقلىرىنى سېغىنغانىدى. ئۇ يۈرىكىنىڭ مەككىگە تەلپۈنۈۋاتقانلىقىنى ھېس قىلاتتى. «ئى مەككە!... ئى شەھەرلەرنىڭ ئانىسى!... كۆزلىرىمىز سېنى يەنە بىر قېتىم كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولارمۇ؟» دېدى ئۇ شېۋىرلاپ تۇرۇپ. ئۇ، مەككىنىڭ ئۆزىگە ئوقيا يايىنىڭ كىرىچىگە يېقىن بولغىنىدەك يېقىن قالغانلىقىنى ھېچ بىلمەيتتى.

* * *

بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىد تە ساھابىلىرى بىلەن ئولتۇرۇپ ئۇلارغا ئۆزى كۆرگەن بىر چۈشنى سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دېدى:

«قەسەم قىلىمەنكى، ئاللاھ ئۆزىنىڭ بەيغەمبىرىنىڭ چۈشنى رىئالققا چىقاردى. ئاللاھ خالىسا سىلەر بىخەتەر ھالدا چاچلىرىڭلارنى چۈشۈرۈپ، ياكى قىسقارتىپ ھەرەم مەسجىدگە قورقماستىن كىرەلەيسىلەر. سەپەرگە تەييارلىق قىلىشنى باشلىساڭلار بولىدۇ، نىيىتىڭلار ئۆمرە ۋە بەيتۇللاھنى تاۋاپ قىلىش بولسۇن.»

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇلارنى ئاڭلاپ كۆڭلى تولىمۇ خۇرسەن بولدى. ئۇ تۇرغان يېرىدە تۇرالماس بولۇپ قالغاندەك، ھازىرلا

قانات چىقىرىپ ئۇچىدىغاندەك ھالغا كەلگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چۈشى ئۇنىڭ ئۈمىدلىرىنى كۈچەيتكەن ئىدى. ئۇ مەككىگە بارىدۇ، مەككىگە تۇپراقلىرىنىڭ خوشبۇي پۇراقلىرىدىن قانغىچە پۇرايدۇ، بەيتۇلاھنى زىيارەت قىلىدۇ. سەفا بىلەن مەرۋە ئارىسىدا سەئىي قىلىدۇ. شۇنداق!... پات يېقىندا يۈرىكىنى كۆيدۈرۈپ كېلىۋاتقان سىغىنىش ئوتلىرى ئۆچۈرلەتتى. خەۋەر بېرىلگىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چۈشى ئەمەسمۇ؟ ئۇنىڭ چۈشى قاچان ئەمەلىيەتكە ئايلانمىغان! ئۇنىڭ كۆرگەن چۈشلىرى سەھەرنىڭ يورۇقلىقىدەك ئاپ - ئاشكارا رىئاللىققا ئايلانمىدىمۇ؟ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەمدى مەككىنى كۆرەلەيدىغان، دۇنياغا كۆز ئېچىپ تۇنجى كۆرگەن بەنى جۇمۇھ مەھەللىسىنى ئايلىنالايدىغان بولدى. ئى ئۇلۇغ رەببىم! بۇ نېمىدېگەن چوڭ بەخت!

ئىككىنچى كۈنى ئەتىگەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەككىگە بېرىش ئۈچۈن تەييارلانغان قېرىنداشلىرىنىڭ ئارىسىغا قېتىلدى. ئۇلار ئۆزلىرى ئۈچۈن رىئاللىققا ئايلىنىش ئالدىدا تۇرغان گۈزەل ئارزۇلىرى بىلەن ئۇچرىشىش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلاندى. ئۇلار تاغلاردىن ئېشىپ، جىلغىلارنى كېزىپ دېگەندەك يولنى داۋام قىلدى. راستىنى ئېيتقاندا ئۇلارنى ئۈمىد ۋە ئىمانلىرى ئېلىپ مېڭىۋاتاتتى. ئۇلار يولدا ئۆزلىرى تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقان بىر ئادەمنى ئۇچراتتى. ئۇ ئادەم يېتىپ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قاراپ:

— قۇرەيش، سېنىڭ يولغا چىققانلىقىڭدىن ۋە كۆرگەن چۈشۈڭدىن خەۋەردار بولۇپتۇ، دېدى.

— «مۇنداق دېگىن، ئى خەۋەرچى! ئۇلار بۇ خەۋەرگە قانداق ئىنكاستا بولدى ۋە قانداق تەييارلىق قىلشتى؟» دېدى.

– ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ئۇلار بالا - چاقىلارنى ئېلىپ چىقىپ شىر تېرىسىدىن ساۋۇتلارنى كىيگەن ھالدا سىلەرنى مەككىگە ھەرگىزمۇ كىرگۈزمەسلىك ئۈچۈن قەسەم ئىچىشىپتۇ. خالىد ئىبنى ۋەلىد خاس تاللانغان كىشىلەر بىلەن بىرلىكتە ئاتلىق قوشۇن بولۇپ سېنىڭ ئالدىڭغا چىقىپتۇ. ھازىر قارائۇ غەمىم دېگەن يەردە.... دېدى.

– «ۋاي ئۇلارنىڭ ھالىغا، قۇرەيش ھالاك بولىدىغان بولدى، ئۇرۇش ئۇلارنى يوق قىلدۇ. مېنىڭ بىلەن باشقا ئەرەبلەرنىڭ ئارىسىدىن چىقىپ كەتسە نېمە بولاتتى. ئۇلار مېنى يەڭسە ئۇلارنىڭ ئارزۇلىرىمۇ شۇ بولغاندىن كېيىن ئۇلار ئارمانلىرىغا يەتكەن بولماسمىدى؟ ئەگەر ئاللاھ مېنى ئۇلار ئۈستىدىن غەلبە قىلدۇرسا ئىسلامغا ھەممىسى بىرلىكتە كىرەتتى. ئەگەر ئۇلار بۇنداق قىلىشقا ئۈنمىغىنىغا قارىغاندا تۇتۇشۇپ باقماقچى بولغان ئوخشايدۇ. قۇرەيش ئۆزلىرىنى نېمىدەپ ئويلاپ قالغاندۇ؟ ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، تاكى بېشىم بويىنۇمدىن ئايرىلغىنىغا قەدەر ئاللاھ مېنى تەبلىخ قىلىشقا بۇيرۇپ ئەۋەتكەن دىننى ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن ھەقىنىڭ قىلچى بىلەن ئۇرۇشۇشنى داۋام قىلىمەن. بىزنى كىم ئۇلارنىڭ يوللىرىنىڭ سىرتىدىكى بىر يولغا چىقىرايىدۇ؟»

مۇھاپىزەتچىلەردىن بىرى كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۈگىسى قەسۋانىڭ چۇلۇۋىرىنى تۇتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يولغا راۋان بولدى. مۇسۇلمانلار ئۇنىڭغا ئەگىشىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلار ئاخىرىدا كەڭرى كەتكەن بىر تۈزلەڭلىككە يېتىپ كېلىشتى. ئۇلار يوللىرىنى داۋام قىلىۋاتاتتى. تۇيۇقسىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۈگىسى مېڭىشتىن توختىۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ھەرقانچە دېۋىتىپ باقسىمۇ ئۇ قىمىر قىلماي

تۇراتتى. مۇسۇلمانلار: «قەسۋا ئەسكىلىك قىلىۋاتىدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن: «ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئۇ ئەسكىلىك قىلمايدۇ، ئۇنىڭ بۇنداق بىر قىلىقىمۇ ھەم يوق ئىدى. پەقەت پىلنى مەككىگە كىرىشتىن توسقۇچى قەسۋانىمۇ توسماقتا، جېنىم ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، قۇرەيش مۇشرىكلىرى ئاللاھنىڭ ھەرمىدە قىلىنىشى گۇناھ بولىدىغان ئىشلارنى قىلىشنى مەندىن تەلەپ قىلىپ قالسا مەن ئۇلارنىڭ تەلەپلىرىنى ھەرگىزمۇ قوبۇل قىلمايمەن.» دېدى.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بىلەن قۇرەيش ئەلچىلىرى ئارىسىدا ئەلچىلەر كېلىپ - كېتىپ تۇردى. ئاخىرىدا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بىلەن قۇرەيش مۇشرىكلىرى ئارىسىدا مۇسۇلمانلار بۇ يىل ئۆمرە قىلماستىن قايتىپ كېتىشكە سۈلھى تۈزۈشتى. سۈلھىدە: كېلەر يىلى مۇسۇلمانلار مەككىگە كېلىدۇ، قۇرەيش مەككىنى بىكارلاپ بېرىدۇ، مۇسۇلمانلار مەككىدە ئۈچ كۈن تۇرىدۇ، بۇ مەزگىل ئىچىدە مۇسۇلمانلار قېنىغا سېلىنغان قىلىچلىرىدىن باشقا ھېچقانداق ئۇرۇش قوراللىرىنى ئېلىپ يۈرمەيدۇ. ھەر ئىككى تەرەپ ئون يىل ئۇرۇش قىلىشمايدۇ. قۇرەيشلىك تەرەپتىن ھەرقانداق بىر ئادەم مۇسۇلمانلار تەرەپكە پاناھ تارتىپ بارسا ئۇ ئادەم قۇرەيشلىكلەرگە قايتۇرۇپ بېرىلىدۇ، مۇسۇلمانلار تەرەپتىن بىرى قۇرەيش تەرەپكە پاناھلىق تىلەپ بارسا ئۇ ئادەم مۇسۇلمانلارغا قايتۇرۇلمايدۇ. كىشىلەردىن بىرەرسى قۇرەيشنىڭ ھىمايىسىگە كىرىشنى خالىسا قۇرەيشنىڭ، مۇسۇلمانلارنىڭ ھىمايىسىگە كىرىشنى خالىسا مۇھەممەدنىڭ ھىمايىسىگە كىرەلەيدۇ... دېگەنلەر شەرت قىلىنغانىدى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ «ھۇدەيبىيە سۇلھىسى» دەپ ئاتالغان بۇ سۇلھىنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋەردار بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ قانچىلىك غەزەپلەنگەنلىكى يۈزىدىكى ئىپادىلىرىدىن مانا مەن دەپ ئاشكارا بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئىچى شۇنچىلىك تىت - تىت بولغان ئىدىكى ئۈمىدىسىزلىك ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ئۆرتەيتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ يىل ئۆمرە قىلالمايدىغانلىقىنى، مەككىنى كۆرەلمەيدىغانلىقىنى، كۆڭلىدىكى سىغىنىشتىن ۋولقان بولۇپ يانغان ئىشتىياق ئوتىنىڭ ئۆچۈرۈلمەي قاپتىدىغانلىقىنى ئويلاپ بىئارام بولاتتى.

ئاچچىق ۋە كۆڭۈللەرنى يېرىم قىلىدىغان بۇ خەۋەر مۇسۇلمانلار ئارىسىغا تارقالغان ئىدى. ئۇلار بىر - بىرلىرىگە:

— پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق مەزمۇندىكى سۇلھى تەلەپلىرىنى قانداقمۇ قوبۇل قىلغاندۇ، مۇسۇلمان بولغان ھالدا كەلگەن بىرىنى قايتۇرۇپ بېرىشنى، دىندىن قايتقان بىرىنى قۇرەيشنىڭ ھىمايىسىگە تاشلاپ بېرىشنى قانداقمۇ قوبۇل قىلغاندۇ؟ قۇرەيش مۇشرىكلىرى ئارزۇلىرىغا ئېرىشتى... دېيىشىپ ئۆزلىرىنىڭ ئەندىشىلىرىنى ئاشكارىلىدى.

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇنىڭدىن ئارتۇق چىداپ تۇرۇشقا تاقەت قىلالمىدى، ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپ باردى ۋە:

— سەن ئاللاھنىڭ ھەق پەيغەمبىرى ئەمەسمۇ؟ دېدى.
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— «شۇنداق! مەن ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىمەن» دېدى.

— بىز مۇسۇلمان ئەمەسمۇ؟

– «شۇنداق بىز مۇسۇلمان»

– ئۇلار مۇشۇنى ئەمەسمۇ؟

– «شۇنداق ئۇلار مۇشۇنىڭ ئارقىسىدا».

– ئۇنداقتا بىز نېمە ئۈچۈن ئۇلارنىڭ دىنىمىزنى تۆۋەن ئورۇندا كۆرگەندەك قىلغان بۇ سۆزۈمنى قوبۇل قىلىدىكەنمىز؟

– «مەن، ئاللاھنىڭ قولى ۋە ئەلچىسىمەن، ئاللاھنىڭ ئەمرىگە بويسۇنمايدىغان ئىشنى ھەرگىزمۇ قىلىپ سالمايمەن، ئۇمۇ مېنى يالغۇز تاشلاپ قويمايدۇ.»

– بىز بەيتۇللاھقا بېرىپ، ئۇنى تاۋاپ قىلىدىغانلىقىمىزنى دېيىشىمىگەنمىدۇق؟

– «شۇنداق، ئەمما ئۇ يەرگە چوقۇم بۇ يىل كىرىمىز، دېگەن بىرەر سۆز بولدىمۇ؟»

– ياق.

– «يەنە شۇنداق دەيمەنكى، سەن چوقۇم بەيتۇللاھقا بارىسەن ۋە ئۇنى تاۋاپ قىلىسەن.»

ھۇدەيبىيە سۆھبىتى ئىمزالاندى. مۇسۇلمانلار دىللىرى كەتتىكى تاۋاپ قىلىش ئىشتىياقىغا ۋە مەككىنى بىر كۆرۈۋېلىش ئارمىنىغا يېتەلمىگەن ھالدا ھەسرەت ئىچىدە مەدىنىگە قاراپ بۇرۇلدى.

لا ئىلاھە ئىلاللاھ

قۇرەيش مۇشۇنىڭ ھۇدەيبىيە سۆھبىتىنى بۇزغانلىقى ۋە بەرگەن ۋەدىلىرىگە خىلاپلىق قىلغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەرلەر مەدىنىگە يېتىپ كەلگەندى. قۇرەيشنىڭ ئىتتىپاقىدىشى بولغان

خەۋەردار بولۇپ قالماسلىقى، ھەرىكەتلىرىنى بىلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېرەكلىك ئېھتىياتچانلىق كۆرسىتىش بىلەن بىرگە دۇئالىرىدا ئاللاھقا بۇ ھەقتىكى ئۈمىد ۋە تىلەكلىرىنى بىلدۈرەتتى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قوشۇننىڭ ئۇدۇل مەككىگە قاراپ ئىلگىرىلەيدىغانلىقىنى بىلىپ يەتكەن ئىدى. قاتتىق ئازاب - ئوقۇبەتكە دۇچار بولغان، دىنى سەۋەبىدىن قوغلانغاندەك چىقىرىلغان مەككىگە... ئۇيقۇدا چۈشلىرىدىن، ئويغانغاندا كۆز ئالدىدىن كەتمەيدىغان مەككىگە... قەلبىنى مۇھەببىتى بىلەن تىپچەكلەتكەن مەككىگە... ئۇنىڭ پۈتۈن بەدىنىنى ئاجايىپ تەسۋىرلىگۈسىز بىر جۇشقۇن كەيپىيات چۇلغۇۋالغان ئىدى. يۈزلىرى خۇشاللىقتىن پارقراپ كەتكەن ئىدى. مۇقەددەس تۇپراقلىرىغا قاراپ ئىلگىرىلەۋاتقان قوشۇن ئىچىدە كۆڭلى سۆيۈملۈك يۈرتىنى كۆرۈش ھاياجىنى بىلەن تولغان بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ناھايىتى چاققان ۋە يەڭگىل قەدەملەر بىلەن ئىلگىرىلەيتتى.

قوشۇن مەككىگە ئاز قالغاندا توختاپ ئۇ يەردە بارگاھ قۇردى. مەشئەللەر يېقىلدى. ئەبۇ سۇفيان سىرتقا چىقىپ ھاياتىدا ھېچ ئوخشىشى بولمىغان مەشئەل ۋە قوشۇننى كۆردى. ئۇ ھەيرانلىقتا نېمە قىلارنى بىلمەي قالغانىدى. ئۇ ئوردىنى يىراقتىن كۆزىتىپ تۇرغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇ ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن نېمە ئىش بولغانلىقىنى سورىدى. ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

كۆرۈپ تۇرغىنىڭ ئاللاھنىڭ ئىنسانلارغا ئەۋەتكەن پەيغەمبىرى ۋە ئۇنىڭ قوشۇنىدۇر. ئەگەر ئۇ مەككىگە باستۇرۇپ كىرىپ قالسا ئىنسانلارنىڭ ھالىغا ۋاي، دېدى.

ئەبۇ سوفييان كۆرۈپ تۇرغان بۇ مەنزىرىدىن تولمۇ ئەنسىزلىككە چۈشتى. بۇ كۈچلۈك قوشۇنغا قۇرەيشنىڭ تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقىنى ئېنىق كۆرۈپ يەتتى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپ، ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدى ۋە مەككىگە قايتىپ كېلىپ مۇنداق جاكارلىدى:

— ئى قۇرەيشلىكلەر! مۇھەممەد سىلەر ھېچ تەڭ كېلەلمەيدىغان بىر كۈچ بىلەن يېتىپ كەلدى. كىمكى ھەرەم شەرىپىنىڭ ئىچىگە كىرىۋالسا ئامان قالىدۇ، كىمكى ئەبۇ سوفيياننىڭ ئۆيىگە كىرىۋالسا ئامان قالىدۇ.

كىشىلەرنىڭ يۈرەكلىرى قورقۇنچتىن ئاغزىغا تىقىلغان ئىدى. قورققان بۇ كىشىلەر كەئىبگە ياكى ئۆيلىرىگە قېچىشقا باشلىغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «زۇ توۋا» دېگەن تۆپىلىككە چىقىپ مەككىگە نەزەر تاشلايتتى. بۇ يەردە بىرەر قارشىلىق كۆرسىتىش ئالامىتىنىڭ يوقلۇقىنى كۆردى. بۇنىڭ ئۈچۈن ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھقا شۈكرى ئېيتىش يۈزىسىدىن ئۇلۇغىنىڭ ئۈستىدە سەجدىگە باش قويدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە مەككىگە كىردى. ئۆپكەسىنى مەككىنىڭ ھاۋاسى بىلەن نەپەسلەندۈرۈشكە، سىغىنىش پىراقىدا تالغان كۆزلىرىنى ئۇنىڭ كۆرۈنۈشلىرى بىلەن قاندۇرۇشقا تىرىشتى. راستىنى ئېيتقاندا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەككىگە تەشنىلىقتىن چىدىغۇسىز بىر ھالەتكە كەلگەن ئىدى. ئۇ يەرگە كىرىش بىلەن بۇ تەشنىلىق قانغاندەك بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۆگىسىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغان ھالدا

بەيتۇللاھنى يەتتە قېتىم تاۋاپ قىلدى. تاۋاپ ئاخىرلاشقاندىن كېيىن كەئبىنىڭ ئىشىكى تەرەپكە بۇرۇلۇپ، كەئبىنىڭ ئىشىكىنىڭ قۇلۇپلاقلق ئىكەنلىكىنى كۆردى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئوسمان ئىبنى تەلھە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئاچقۇچنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرىدى. ئۆزى بولسا كەئبىنىڭ ئىشىكى ئالدىدا تۇردى ۋە:

«ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر، ئۇ بىردۇر، ئۇنىڭ شېرىكى يوقتۇر، ئۇ، بۇ ۋادىدا تۇغۇلغان كىشىنى زەپەرگە ئىگە قىلدى ۋە يالغۇز ھالىغا شۇنچە كۆپ ئەھلى ئىنسانغا خىزمەت قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت قىلدى.» دېدى. بۇ ئارىدا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئوسمان ئىبنى تەلھە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قايتقان بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا:

«ئى ئوسمان، ئاچقۇچنى ئېلىپ كەل! بۈگۈن ياخشىلىق ۋە ۋاپادارلىق كۈندۇر.» دېدى.

كەئبىنىڭ ئىشىكى ئېچىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، بلال، ئوسامە ئىبنى زەيد ۋە ئوسمان ئىبنى تەلھە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇملار بىلەن بىرلىكتە كەئبىنىڭ ئىچىگە كىردى. ئىشىك ئۇلارنىڭ ئارقىلىرىدىن يېپۈۋېتىلدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارقىسىدا تۇراتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدى. ئاندىن كەئبە ئىچىدىكى بۇتلارغا بۇرۇلدى. مۇشرىكلار تەرىپىدىن خۇددى پەرىشتىلەر شەكلىدە ياسالغان بۇتلارغا، قولىدا پال ئوقلىرى بىلەن كىشىلەرنىڭ قىسمىتىگە پال ئاچقۇچى قىلىپ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ شەكلىدە ياسالغان بۇتقا قارىدى ۋە: «ئاللاھ ئۇلارغا لەنەت قىلسۇنكى، پېشۋايىمىز ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام خۇددى پال

ئوقلىرى بىلەن قىسمەتلەرنى ئىزدىگۈچى قىلىپ تەسۋىرلىنىپتۇ. ئىبراھىمنىڭ پال ئوقلىرى بىلەن قانداقمۇ بىر باغلىنىشى بولسۇن؟» دېدى. ئاندىن كېيىن: «ئىبراھىم يەھۇدىمۇ ئەمەس، ناسارامۇ ئەمەس ۋەلېكىن توغرا دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچى، ئاللاھقا بويسۇنغۇچى ئىدى، مۇشرىكلاردىن ئەمەس ئىدى» دېگەن ئايەتنى ئوقۇدى، ئاندىن كېيىن قولدىكى ھاسسى بىلەن بۇتلارنى بىر- بىرلەپ ئۇرۇپ چۈشۈرگەچ:

«ھەقىقەت (يەنى ئىسلام) كەلدى، باتىل (يەنى كۇفىرى) يوقالدى. باتىل ھەقىقەتەن ئوڭاي يوقىلىدۇ، دېگىن.» دېگەن ئايەتلەرنى ئوقۇدى.

ئارىدىن خېلى بىر مەزگىل ئۆتۈپ كەتتىنىڭ ئىشىكى قايتىدىن ئېچىلدى. كىشىلەر توپى ئىشىككە قاراپ يوپۇرۇلدى. ئەبۇ سۇفيان ئىبنى ھەرپ، ئەتتاب ئىبنى ئۇسەيد ۋە ھارىس ئىبنى ھىشام رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم قاتارلىقلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ ھەممىسى بىرلىكتە كەتتىنىڭ ھويلىسىدا ئولتۇرۇشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— «ئى قورەيش خەلقى! سىلەر مېنى ئۆزۈڭلار ھەققىدە قانداق ھۆكۈم چىقىرىدۇ، دەپ ئويلاۋاتسىلەر؟» دېدى.

— ياخشىلىقنى ئۈمىد قىلىۋاتىمىز، سەن ئېسىل بىر قېرىن- دىشىمىزدۇرسەن، ئالىيجاناب بىر قېرىندىشىمىزنىڭ ئوغلىسەن، دېيىشتى ئۇلار.

— «بولدى بېرىۋېتىڭلار، ھەممىڭلارنى ئەركىن قويۇۋەتتىم.»

ئاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئەزان ئوقۇشقا بۇيرۇدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

كەئىبنىڭ ئۆگزىسىگە چىقىشقا تەييارلاندى. كىشىلەر ھەيران قالغان ھالدا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قارايتتى ۋە ئۆز ئارىلىرىدا مۇنداق دېيىشەتتى:

«بۇ قۇل نېمە قىلىۋاتىدۇ، ئەمدى؟ ئۇ بۇنداق قىلىشقا قانداقمۇ جورئەت قىلغاندۇ؟ ... بۇندىن بۇرۇن ھېچكىم چىقىپ باقمىغان كەئىبنىڭ ئۆگزىسىگە چىقىشقا قانداقمۇ جورئەت قىلغاندۇ؟ ... سەئد ئىبنى ئاسم دېگەن كىشىنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرىدىن بەزىلىرى ئۇ يەردە بولۇپ، ئۇلارمۇ: ئىلاھ سەئدكە ئېھسان قىلىپ، كەئىبنىڭ ئۆگزىسىدىكى بۇ قارا قۇلنىڭ ئاۋازىنى ئۇنىڭغا ئاڭلاتماستىن ئۇنىڭ جېنىنى ئېلىپتۇ، دېيىشتى.

كىشىلەر يۈگۈرگەن پېتى قۇرەيش مۇشرىكلىرىنىڭ كاتتىۋاش - لىرىنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەلدى ۋە مۇشرىكلاردىن ھارىس ئىبنى ھىشامغا:

— ئاۋۇ قۇلنىڭ نەگە چىققانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ دېدى.

— بولدى قىلىڭلار! ... ئەگەر ئاللاھ بۇنداق بولۇشنى خا - لىمىغان بولسا ئەلۋەتتە ئۇنىڭغا پۇرسەت بەرمىگەن بولاتتى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كەئىبنىڭ ئۆگزىسىگە چىقتى. قۇرەيش خەلقى ئىلاھلىرىنىڭ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا بىرەر بالا كەلتۈرۈشنى ئۈمىد قىلىشقان ھالدا تۇرۇشاتتى. ئەمما ئۇلارنىڭ قۇللىقىغا بولسا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېقىملىق ئاۋازى كېلىپ قويۇلدى. ھەممە ئادەم خۇددى بېشىغا قونغان قۇشنى ئۇچۇرئۈتمەسلىك ئۈچۈن جىم تۇرغاندەك سۈكۈت ئىچىدە تۇرۇپ قېلىشتى. سۈكۈنات ھەر نەرسىگە ھۆكۈمران بولغان ئىدى. بۇ ئاۋاز يۈرەك پەردىلىرىنى تىرتىتىپ ھەر كىشىنى مەستخۇش

قىلىۋەتكەندى. مۇسۇلمانلارنىڭ يۈزلىرىدە بولسا چوڭقۇر بىر خۇشۇ ئالامىتى كۆرۈنەتتى. مۇشرىكلارنىڭ ئۈمىدلىرى بىكارغا چىقىپ قورقۇش ۋە چۈچۈشلىرى ئۇلارنى ئۆز ئىلكىگە ئالغانىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاۋازى بۇتپەرەسلىكنىڭ ئاخىرلاشقانلىقىنى ۋە ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقىنى، ئۇنىڭ يالغۇز، شېرىكى يوق ئىلاھ ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلغان ھالدا مەككىنىڭ ئاسمان بوشلۇقىدا يۇقىرى ئۆرلىمەكتە ئىدى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆيلىنىشى

سەھەرنىڭ مەيىن شامىلى چىقىپ كۆڭۈللەرنى كۆتۈرەتتى. بۇ يېقىملىق شامال، مائاشىنى ئېلىش ئۈچۈن مەسجدكە كېتىۋاتقان بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يۈزلىرىنى يۇمشاق سىيىپا ئۆتۈپ كۆڭۈللىرىنى روھلاندىرۇۋەتتى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىگە بەخت ئاتا قىلىدىغان، ئۇنىڭ دىنىنىڭ تولۇقلىنىشىغا ھەمئەپەس بولىدىغان، ئارزۇلىرىغا ھەمدەم بولىدىغان ۋە ئۆزى بىلەن بىر ئائىلە قۇرىدىغان بىر جۈپكە ئېھتىياجلىق بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. ئۇ بۇ ھېس - تۇيغۇلار ئىچىدە مەسجدكە باردى. مائاشىنى ئالدى. ئۇنى ئەتىگە ئېلىپ قالماقچى بولدى، ئەمما بۇندىن بۇرۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئارىلىرىدا بولۇپ ئۆتكەن مۇنداق بىر سۆھبەت ئۇنىڭ ئېسىگە كەلگەن ئىدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئۆيىگە كېلىپ كۆزىگە چېلىققان بەزى نەرسىلەر ھەققىدە ئۆزىگە مۇنداق دېگەنلىكى ھېلىمۇ ئۇنىڭ ئېسىدە ئىدى: «بىلال! باي ھالىتىڭدە ئەمەس، بەلكى پېقىر ھالىتىڭدە ئۆلگىن.» قانداق قىلغاندا دېگىنىڭدەك قىلالايمەن؟ دەپ سورىغىنىدا بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىرەر رىزىققا

ئىگە بولغىنىڭدا ئۇنى ساقلىما، سەندىن بىرەر نەرسە سورالسا ئۇنى ئايىما...» دېدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ناۋادا سەن دېگەندەك شۇنداق قىلسام ماڭا قانداق ئەجىر بار؟ دەپ سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «يە مەن دېگەندەك قىلسەن، ياكى قىيامەت كۈنى ئۇ نەرسىلەر سەن ئۈچۈن كۆيدۈرگۈچى ئوت بولىدۇ.» دەپ ئۇنى ئاگاھلاندۇرغانىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ سۆزلەرنى ئەسلىگىنچە مائاشىنىڭ ھەممىسىنى ئاللاھ يولىدا سەرپ قىلماق ئۈچۈن مەسجىدتىن ئايرىلدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سەدىقە بەرگىدەك بىر موھتاج ئىزدەپ مەدىنە كوچىلىرىدا ئايلىنىشقا باشلىدى. ئۇ، بۇ مەقسەتتە بازار ئارىلاپ يۈرگىنىدە ئۆزى تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقان قېرىندىشىنى كۆرۈپ توختىدى. قېرىندىشى ئۇنىڭ قېشىغا كەلگەندە ئۇ:

— قەيەردىن كېلىۋاتىسەن؟ دەپ سورىدى.

— يەمەندىن.

— ئۇ يەرگە نېمە ئىش بىلەن بارغانتىڭ؟

— بىر قىزغا ئەلچى كىرگۈزگەندىم.

— چاي ئىچۈردىڭمۇ؟

— ئەرەب قەۋمىدىن ئىكەنلىكىمنى بىلدۈرۈپ يەمەندىكى بىرىگە ئۆيلىنىش تەكلىپىنى قويغانىدىم. ئۇلار مېنىڭ قايسى قەبىلىدىن، كىمنىڭ نەسەبىدىن ۋە كىملىرىدىن ئىكەنلىكىمنى سورىدى. مەنمۇ ئۇلارغا ھەممىنى دەپ بەردىم. مەن ئۇلارغا ئۆزۈمنىڭ مەككىدە تۇغۇلغان ھەبەشلىكلەردىن ئىكەنلىكىمنى،

بەنى جۇمۇھ قەبىلىسىدىن ئىكەنلىكىمنى ۋە بلال ئىبنى رىباھنىڭ قېرىندىشى ئىكەنلىكىمنى دېدىم. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار: ئەگەر بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سەن بىلەن بىرگە كەلسە ساڭا قىزىمىزنى ياتلىق قىلىمىز، دېدى. شۇڭا مېنىڭ بىلەن ئۇ يەرگە بېرىشىپ بېرىشنىڭ ئۈچۈن سېنىڭ ئالدىڭغا كەلدىم، دېدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رۇخسەت ئالالسام ئاندىن سېنىڭ بىلەن بىللە بارالايمەن، دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رۇخسەت ئالغان بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قېرىندىشى بىلەن تۈگىگە مىنگىنىچە كېچىلەپ مەدىنىدىن ئايرىلىپ ئۇدۇل يەمەنگە قاراپ يۈرۈپ كەتتى ۋە كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ بىر كۈنى يېرىم كېچە ئەتراپىدا يەمەنگە يېتىپ باردى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قېرىندىشى شۇ ھامان ئۆيلىنىش تەكلىپى قويغان ئائىلىگە بارماقچى بولدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا:

— نېمىشقا بۇنچىلىك ئالدىرايسەن؟ نېمىدەپ يېرىم كېچىدە ئۇ كىشىلەرنىڭ ئىشىكىنى قاققىدەكمىز، يەنىلا بۇ كېچىنى ئۆتكۈزەيلى، ئەتە ئەتىگەندە بارارىمىز، دېدى.

ئۇلار كېچىنى ئۆتكۈزۈپ، ئەتىگەنلىكى قۇياش نۇرلىرى ئۇلارنىڭ ئۈستىلىرىدە ئۆز نۇرلىرىدىن شولا تاشلاشقا باشلىغاندا ئۆزلىرى خېرىدار بولغان ئۇ ئۆيگە قاراپ ماڭدى. ئۇلار ئۆي ئىگىسىدىن رۇخسەت ئالغاندىن كېيىن ئۆيگە كىرىشتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئالدى بىلەن سۆز باشلاپ:

— مەن بولسام بلال ئىبنى رىباھ بولمەن، بۇ مېنىڭ

قېرىندىشىم بولىدۇ. ئۇ ئەخلاق ۋە دىن تەرەپتە بىر ئاز ئاجىزراق، ئەگەر سىلەر ئۇنىڭ بۇ ھالىتىنى ياقتۇرساڭلار، قىزىڭلارنى ئۇنىڭغا بېرەرسىلەر، خالىمىساڭلار بەرمەسسىلەر، دېدى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يەمەنگە كېلىشتىكى مەقسىتى ئورۇنلانغان ئىدى. ناماز ۋاقتى كېلىشى بىلەن ئۇ، مەسجىدكە باردى ۋە ئەزان چىقىشىنى ساقلاپ ئولتۇردى. ئويلنىپ ئولتۇرغىنىدا ئىچىدىن بىر ئاۋاز ئۇنىڭغا: «سەن نېمىدەپ ئۆيلەنمەيسەن؟ دىنىڭنى كامىلاشتۇرۇشنىڭ ئۈچۈن ساڭا نېمە توسقۇنلۇق قىلىدۇ؟ ئاللاھ ساڭا بايلىق ئاتا قىلدى. بۇرۇن قۇل بولغان بولساڭ ئەمدى ھۆر بىرى بولىدۇڭ.» دېگەندەك قىلدى. ئۇ ياخشىراق بىر پىكىرگە كېلىۋېلىش ئۈچۈن بېشىنى پەس قىلىپ ئولتۇردى ۋە ئاخىرىدا ئۆيلىنىشكە قارار بەردى.

ناماز ئوقۇلۇپ بولۇنغاندىن كېيىن كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆز ئىشلىرىغا يۈرۈپ كەتتى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، خىيالىدىكى ئۇۋىسىنى بىللە قۇرىدىغان، ئۆزىنى بەختلىك قىلىدىغان بىر جۈپ ئىزدەش ئۈچۈن كوچىلاردا ئايلىنىشقا باشلىدى. ئۆزىگە ئۇيغۇن بىر جۈپنى تەۋسىيە قىلىدىغان كىشىلەرنى سۈرۈشتۈردى. كىشىلەر ئۇنىڭغا ھاۋالان قەبىلىسىدىن ھىنت ئىسىملىك قىزنى تەۋسىيە قىلدى. ئۇ ھىنت ئىسىملىك قىزغا توي تەكلىپى قويۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئائىلىسىگە باردى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇ ئۆيگە كىرىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن:

— «مەن بىلال ئىبنى رىباھ بولمەن، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ساھابىسىمەن، ئەسلىدە مەن ھەبەشلىك بىر قۇل ئىدىم، قاراڭغۇ زۇلمەت ئىچىدە ئىدىم، ئاللاھ مېنى ھىدايەتكە باشلىدى. قۇللۇقتىن ھۆرلۈككە چىقاردى. ئەگەر سىلەر قىزىڭلارنى

ماڭا نىكاھلاپ بەرسەڭلار ئاللاھقا ھەمد ئېيتىمەن، ياق، ئەگەر بېرەلمەيمىز دېسەڭلار ئاللاھ ئۇلۇغدۇر.» دەپ ئۆزىنىڭ كېلىشى مەقسىتىنى بايان قىلدى. قىز تەرەپ:

— پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىغانغا قەدەر سەن بىزگە مۆھلەت بەرگىن، دېدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەدىنىگە قايتتى. بىر كۈنى ھىتتىنىڭ ئۆيىدىكىلەر مەدىنىگە كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كىردى. ئۇنىڭغا سالام بېرىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن:

— بىز يەمەنلىك. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەققىدە سىزدىن سوراپ كۆرەيلى، دەپ كەلگەندۇق، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا سىڭلىمىزغا توي تەكلىپى قويغانىدى. بىز ئۇنىڭدىن سىزدىن بۇ ھەقتە سورىغىچە ساقلاپ تۇرۇشقا مۆھلەت ئالغانىدۇق، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەققىدە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ قانداق قارايدىغانلىقىنى بىلسەك... دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— «سىلەر كىم، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كىم؟... سىلەر كىم، جەننەت ئەھلى بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كىم؟» دېدى. ھىتتىنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەرىجىسى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا بولغان ياخشى كۆرۈشىنى تونۇپ يەتتى ۋە ئاخىرىدا سىڭلىسىنى بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ياتلىق قىلىشقا قارار بەردى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ھىتت توي قىلدى. كۈنلەر بىر - بىرىنى قوغلىشىپ تېزلىك بىلەن ئۆتۈشكە باشلىدى. بەخت بۇ بىر جۈپنىڭ ھاياتىدا ئورۇن ئالغان، ئۆيى بولسا ھۇزۇر

ماكانغا ئايلانغانىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر كۈنى ئايالى بىلەن ئۇنىڭدىن بۇنىڭدىن گەپلىشىپ ئولتۇرغاندا سۆز ئارىلىقىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر سۆزىنى ئايالىغا دەپ بەردى. ئايالى ئۇنىڭغا ئىشەنمەي، ئۇ سۆزىنى يالغانغا چىقاردى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇنىڭغا قاتتىق ئاچچىقى كېلىپ، قاپقىنى تۈرگىنىچە ئۆيدىن چىقىپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئۇچرىشىپ قالدى ۋە ئۇنىڭ ناھايىتى قاتتىق ئاچچىقلانغان ھالدا ئىكەنلىكىنى بايقىدى ۋە: «نېمە بولدى؟» دەپ سورىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئايالى بىلەن ئارىلىرىدا بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۆزلەپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆيىگە باردى ۋە ئۇنىڭ ئايالىدىن:

— «بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئارىڭىزدا بىرەر ئىش بولدىمۇ؟» دەپ سورىدى. ئايالى:

- ياق.

— «ھەر ھالدا سىز بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئاچچىقلانغاندەك قىلىسىز.»

— ياق، ئۇ مېنى ناھايىتىمۇ بەك ياخشى كۆرىدۇ.

— «بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مېنىڭ ھەققىمدە سىزگە دەپ بەرگەنلىرى قەتئىي توغرىدۇر. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دېگەنلىرىنى يالغانغا چىقارماڭ، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئاچچىقلانماڭ، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قويغان ۋاقتىڭىزدا تاكى ئۇنى رازى قىلمىغۇچە سىزنىڭ ھېچقانداق ئەمەلىڭىز قوبۇل قىلىنمايدۇ.» دېدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆيىگە قايتتى، ھىنت ئۇنى مېھرى بىلەن قارشى ئالدى، ئۇنىڭدىن ئەپۇ سوراپ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئالدى. قىسقا بىر ۋاقىت ئىچىدە بۇ ئۆيدە يەر ئالغان قارا بۇلۇت تارقاپ، ئۆيىگە بەخت ۋە ھۇزۇر قايتىپ كەلگەن، ئۆي ئىچىنى مۇھەببەت پۇراقلىرىغا تولدۇرغان ئىدى.

ئاللاھنىڭ ئەلچىسى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ناماز ئۈچۈن ئەزان ئېيتىپ بولغانىدى. كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىقىپ ناماز ئوقۇپ بېرىشىنى ساقلاپ ئولتۇرۇشاتتى، ئارىدىن خېلى بىر ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېخىچە چىقمايۋاتاتتى. كىشىلەرنىڭ كۆزلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىنىڭ ئىشىكى تەرەپكە تىكىلگەن، كۆڭۈللىرى بولسا ئەندىشلەنگەن ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باش ئاغرىقى دەردىنى تارتىۋاتقانلىقىدىن ئۇلار خەۋەردار بولۇشقانىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا بېرىپ ئىشىكىنى چەكتى. ئۆيدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمەتچىسى بۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئىشىكىنى ئاچتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا:

— پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر قىلىپ قويۇڭ، كىشىلەر ناماز ئۈچۈن ئۇنى ساقلىشىۋاتىدۇ، دېدى.

بۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر بېرىش ئۈچۈن كىرىپ كەتتى، ئۆيدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئانىمىز بىلەن ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئانىمىز بار ئىدى. بۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھا كېلىپ:

— بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ناماز ئۈچۈن چاقىرىۋاتىدۇ؟ دېدى.
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— «كىشىلەر تېخى ناماز ئوقۇمىدىمۇ؟» دېدى.

ياق، ئى ئاللاھنىڭ ئەلچىسى! ئۇلار سېلىنى ساقلاۋاتىدۇ.

— «ئۇنداق بولسا ماڭا داس ۋە سۇ ئېلىپ كېلىڭلار.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇرۇشقا تىرىشتى. ئەمما تۇرالمايلا قالماستىن ئۆزىنى دەڭسىيەلمەي سەنتۈرۈلۈپ كەتتى. فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئالدىراپ يۈگۈرۈپ كېلىپ: ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى يىقىلىپ چۈشىدىغان بولدى، دەپ توۋلاپ سالدى ئەندىشىلىك ھالدا. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئانىمىز، پەرياد كۆتۈرگەن ھالدا: ماڭا ياردەم قىلىڭلار، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئايلىنىپ قالدى، دەپ توۋلىدى. فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى يۆلەپ ئورنىغا ياتقۇزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىگە كەلگەندىن كېيىن: «جامائەت ناماز ئوقۇدىمۇ؟» دەپ سورىدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى سېلى ئورنىلىرىدىن تۇرمىسلا، بىرىگە بۇيرىسلا، جامائەتكە ئىمام بولۇپ بەرسۇن، دېدى.

«ئەبۇ بەكرىگە دەڭلار، ئۇ ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇپ بەرسۇن.»

بۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ بۇيرۇقىنى بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئىشىك تەرەپكە قاراپ ماڭدى ۋە بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇپ بەرسۇن دەيدۇ، دېدى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جامائەت ئارىسىدا ئارىلاپ يۈرۈپ ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئىزلىدى ئەمما ئۇنى تاپالمىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆرگەن ھامان ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭدىن جامائەتكە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇپ بېرىشىنى ئۆتۈندى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ناماز ئۈچۈن تەكبىر چۈشۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ تەكبىر ئاۋازىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن يېنىدىكىلەردىن:

— «بۇ كىمنىڭ ئاۋازى؟» دەپ سورىدى.

— ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاۋازى.

— «ياق!... ياق!... ئىشنىڭ بۇنداق بولۇشىنى نە ئاللاھ نە مۇسۇلمانلار خالىمايدۇ. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نەدە؟... ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نەدە؟...» «ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا:

— بەلكىم ئۇ يوق ئوخشايدۇ، دېدى.

— «ماڭا داس ۋە سۇ تەييارلاڭلار، كىشىلەرنىڭ يېنىغا چىقىپ ئۇلارغا ئەھۋالنى بىلدۈرەي.»

بۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مەسجىد تەرەپكە چىقىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارزۇسىنى بىلدۈردى. مەسجىد تە غۇلغۇلا بولدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنىڭ كىشىلەرگە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇپ بېرىشىنى خالىمىغانلىقىنى چۈشەندى. خاتا ئىش قىلغانلىقى سەۋەبىدىن بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا رەنجىدى:

— ئاللاھ سېنىڭ ياخشىلىق تەرىپىڭنى ئاتا قىلسۇن، سەن

نېمە ئۈچۈن ماڭا بۇ ئىشنى قىلدۇردۇڭ، ئى بلال! ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سەن ماڭا بۇنى دېگەن ۋاقتىڭدا مەن ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقى دەپ چۈشەنگەن ئىدىم، كاشكى جامائەتكە ناماز ئوقۇپ بېرىش ئۈچۈن تۇرمىغان بولسامچۇ، دېدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى جامائەتكە ناماز ئوقۇپ بېرىشكە بۇيرۇغان ئىدى. مەن پەقەت ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى تاپالمىغاندىن كېيىن جامائەتكە ناماز ئوقۇپ بېرىش ئۈچۈن سېنى ئەڭ لايىق دەپ قارىدىم.

دەل مۇشۇ ئەسنادا ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەسجىدنىڭ ئىشىكىدىن كىرىپ كەلدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ جامائەتكە ناماز ئوقۇپ بېرىشىنى ئۆتۈندى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇسۇلمانلارغا ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇشنى باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بېشى تېڭىقلىق ھالدا مەسجىدكە چىقتى. كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىققانلىقىنى سەزگەندىن كېيىن تولىمۇ خۇرسەن بولدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سەپلەر ئارىسىدىكى يەڭگىل ھەرىكەتلىنىشلەردىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كەلگەنلىكىنى بىلدى. ئۇنىڭغا ئۆز يېرىنى بېرىش ئۈچۈن ئارقىغا چېكىنمەكچى بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئورنىدا تۇرىشى ئۈچۈن ئۇنىڭغا قولى بىلەن ئىشارەت قىلدى. ئاندىن ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدە ئولتۇرۇپ ناماز ئوقۇدى.

ناماز ئوقۇلۇپ بولۇنغاندىن كېيىن جامائەت سۆيۈنۈش ئىچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىنى چۆرىدەپ ئولتۇرۇشتى.

بۇ ئۇلارنىڭ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەڭ ئاخىرقى ئۇچرىشىشى ئىدى. ناۋادا ئۇلار بۇنى ئالدىن بىلگەن بولسا بۇ يەردىكى سۆيۈنۈش ۋە خوشاللىقلىرىنىڭ ئورنىغا تەسۋىرلىگۈسىز قايغۇ - ھەسرەت ئالماشقان بولاتتى.

بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىدىن بىردىنلا پەرياد كۆتۈرۈلدى. مۇسۇلمانلار بۇ يىغا ئاۋازىنى ئاڭلىغان ئىدى. ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆيگە قاراپ يۈگۈردى. ئىچىگە كىرىپ ئىشىكىنى كەينىدىن ياپتى. بىر ئازدىن كېيىن ناھايىتى قايغۇلۇق بىر ھالدا چىقتى. كىشىلەر ئەندىشە ئىچىدە ئۇنىڭغا قارىدى:

— ئابباس! بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھۋالى قانداق؟ دەپ سوراشقا باشلىدى. ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: مەن ئۇنىڭ: «ئۇلۇغ رەببىم، مېنىڭ سېنىڭ بىلەن ئۇچرىشىدىغان ۋاقىتم كەلدى» ئاندىن ئۇ يەنە سۆزىنى داۋام قىلىپ: «بۇ چىداشلىق بەرمەك نېمىدىگەن تەس بولغان ئاغرىقتۇ، بۇ! لا ئىلاھە ئىللەللاھ،! ئۇلۇغ رەببىم! ئۆلۈمنىڭ ئەقىللەرنى باشتىن ئالىدىغان ئىزتىراپ ۋە قاتتىقلىقلىرى بار. ئى رەببىم، ئۆلۈمنىڭ ئاغرىقى ۋە مۇشكۈللۈكلىرىگە قارشى ماڭا ياردەم بەرگىن.» دەۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدىم، دېدى.

مۇسۇلمانلار باشلىرىنى ئېگىپ سۈكۈتكە چۆمدى. ئاللاھنىڭ بەيغەمبەرگە ئاشقانە يۈزلەردىن ئامالسىزلىقلىرىنى ئىپادىلەيدىغان ئالامەتلەر بىلىنىپ تۇراتتى. ئۇلار بۇ ھالدا تۇرغاندا ئۆي ئىچىدىن يەنە بىر قېتىم پەرياد كۆتۈرۈلدى. كىشىلەر چۈچۈشكەن ھالدا: بەيغەمبەر ئۆلدىمۇ؟ بەيغەمبەر ئۆلدىمۇ؟... دەپ بىر - بىرلىرىدىن سوراشتۇرۇشقا باشلىدى. كىشىلەر ئۆپۈر - توپۇر بولۇپ كېتىشتى. ئۆلۈم خەۋىرىگە ئىشەنگۈسى كەلمىدى ھەم

كىشىلەرنى دەرد - ئەلەمدە قويدىغان بۇ خەۋەرنى ئەقىللەر قوبۇل قىلالمدى. پەقەت ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارغا بۇ ھەقىقىي ئەھۋالدىن خەۋەر بەرگەندىن كېيىنلا ئاندىن بۇنىڭ بىر ئەمەلىيەت ئىكەنلىكىگە ئىشەندى.

كىشىلەر ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ يىغلاشقا باشلىدى. بۇ ھال شۇنداق بولدىكى پۈتۈن مەدىنە بىر خىل يىغا ئاۋازىدىن تەۋرەنمەكتە ئىدى. ساھابىلەرنىڭ ئالدىنقى قاتارىدىكىلەر يىغلايتتى، كۆز ياشلىرى تاراملاپ ئاقاتتى. ئېنىقكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆلگەن، ئۇ ۋاپادار، ئۇ كەرەملىك زات دوستى ئەمدى كەلمەسكە كەتكەندى...

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سۆيۈملۈك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىر ۋىدا قارىشى بىلەن بىر قارىۋېلىش، ئۇنىڭ چېھرىنى ئاخىرقى قېتىم بىر كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ يېنىغا كىردى. ئۇنىڭ كارىۋىتىدا ئۈستى يېپىلغان ھالدا ياتقۇزۇلغانلىقىنى كۆردى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىنى خۇددى بۇغىزىدا بىر نەرسە تۇرۇپ قالغاندەك ھېس قىلدى. ئۇ شۇنچىلىك قايغۇرغان ئىدىكى خۇددى يۈرىكى بېغىشىدىن ئۈزۈلۈپ كېتىدىغاندەك ئاغرىق ھېس قىلدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دۇرۇت ئېيتىشقا باشلىدى. دۇرۇت - سالاملارنى تاماملاپ بولۇپ بېشى ساڭگىلىغان، كۆڭلى بولسا ئەڭ ئېغىر دەرىجىدە قايغۇلۇق بىر ھالەتتە سىرتقا چىقتى. بىردەم بولسىمۇ يالغۇز قېلىش ئۈچۈن ئۆيىگە قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

مەدىنىنى قايغۇ تۇمانى قاپلىغان ئىدى. كەچ كىرگەن بولسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جەسىتى تېخىچە يەرلىككە قويۇلمىغانىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇخلاش ئۈچۈن تىرىشىپ

باقتى. ئەمما كۆزلىرى ھېچ يۇمۇلاي دېمەيتتى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىگە قىلغان رەھىم - شەپقەتلىرىنى، ئۆزىنىڭ ئۇنىڭغا بولغان ياخشى كۆرۈشىنى ئەسلىيتتى ۋە كۆڭلى تېخىمۇ بەك يېرىم بولاتتى. ۋاقىت ناھايىتى بەك ئاستا ئۆتمەكتە ئىدى. كېچە شۇنچىلىك دەرىجىدە ئۇزۇن بىلىنىپ كەتتىكى ھەتتا ھېچ تاڭ ئاتمايدىغاندەك تۇيولاتتى. مىڭ بىر تەسلىكتە تاڭ ئېتىشىنىڭ بەلگىلىرى بىلىنگەندەك قىلدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بامدات نامىزىغا ئەزان ئېيتىش ئۈچۈن مەسجىدكە قاراپ يول ئالدى. كۆڭلى قاتتىق يېرىم بولغانلىقتىن ئالغان قەدەملىرى ناھايىتى ئېغىر ئىدى. ئۇ شۇ ھالەتتە مەسجىدكە يېتىپ بېرىپ ئىچىگە كىردى. ئۇنىڭ كۆزى ئۆزىمۇ بىلمىگەن ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىنىڭ ئىشىكىگە چۈشۈپ قالدى. كۆزلىرى يەنە ياشقا تولدى. ئەمدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەڭگۈگە ئۇ ئىشىكتىن ئۇلارنىڭ يېنىغا چىقمايدۇ، بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جامائەتكە ناماز ئوقۇپ بېرىشى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى چاقىرىش ئۈچۈن ئۇ ئىشىكنىڭ ئالدىغا بارمايدۇ. بۇندىن كېيىن ئەمدى ئىشىك ئالدىدا تۇرۇپ ئۇنىڭ چىقىشىنى ھاياجان ئىچىدە تۇرۇپ ساقلىمايدۇ. ئەمدى كىشىلەرنىڭ كۆزلىرى ئۇ ئىشىككە ئەمەس، بەلكى باشقا بىر ئىشىككە يەنى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ خەلىپىسىنىڭ يەنى ھەممە كىشىنىڭ مەسجىدكە قارىغان ئىشىكلىرىنى ئېتىشكە ۋە قايتا ئاچماسلىققا بۇيرۇپ پەقەت ئوچۇق قېلىشىغا رۇخسەت بەرگەن بىردىنبىر ئىشىك بولغان، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئىشىكى تەرەپكە بۇرۇلىدۇ.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قاينۇق بىر ھالەتتە مەسجىدنىڭ ئۆگزىسىگە چىقتى. تىترەك بىر ئاۋازدا ئەزان ئېيتىشقا باشلىدى:

ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر!
ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر!

ئەشھەدۇ ئەن لا ئىلاھە ئىللەللاھ!
ئەشھەدۇ ئەن لا ئىلاھە ئىللەللاھ!

ئەشھەدۇ ئەننە ...

سۆزلەر بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بۇغزىدا تۇرۇپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كارىۋىتىدا ھەرىكەتسىز ياتقاندا، سۆيۈملۈك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمىنى ئېغزىدىن چىقىرالمىۋاتاتتى. ئۇ ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ يىغلاشقا باشلىدى. كىشىلەر ئەزاننىڭ توختاپ قالغانلىقىنى، بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆكسۈپ يىغلىغانلىقىنى ئاڭلىدى. كىشىلەر قايتىدىن قايغۇغا چۆمدى ۋە يىغلاشقا باشلىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىنى ئوڭشاپلىش، ئەزاننى ئاخىرىسىغىچە تولۇق ئېيتىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان ھېسسىياتىنى تىزگىن ئاستىغا تۇنۇشقا تىرىشتى. ئاخىرىدا قايغۇلۇق ۋە ئىگرىغاندەك بىر ئاۋازدا ئەزاننى داۋاملاشتۇردى:

مۇھەممەدۇر رەسۇللىللاھ
ئەشھەدۇ ئەننە مۇھەممەدۇر رەسۇللىللاھ

ھەيىيە ئەلەس سالاھ!
ھەيىيە ئەلەس سالاھ!

ھەيىيە ئەلەل فەلاھ!

ھەيىيە ئەلەل فەلاھ!

ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر!

لا ئىلاھە ئىللەللاھ.

بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇئەزرىنى

ساھابىلەر دىللىرى قايغۇغا، كۆز چاناقلىرى لىپمۇلىق ياشقا تولغان ھالدا بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى يەرلىككە قويۇشتى. كىشىلەر باشلىرىنى ساڭگىلاتقىنچە مەسجىدكە قايتتى. كىشىلەرنىڭ ئارىسىدىكى بەزى كىشىلەر يۈزلىرىنى شاپىلاقلىسا، بەزىلىرى كۆزلىرىدىن توختىماي ئېقىۋاتقان ياشلىرىنى توختىتىشقا تىرىشاتتى. ھەممە يەرنى ئېغىر جىمجىتلىق باسقاندى. ئارىدىن خېلى ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا شۈبھىلىك ئاۋازلار، ئۇنىڭدىن كېيىن بوش ئاۋازدا سۆزلەشكەن ئاۋازلار ئاڭلىنىشقا باشلىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئەبۇ ئوبەيدە ئىبنى جەرراھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا بەيئەت قىلغانلىقى، ئەنساھىلارنىڭ بۇنى قوبۇل قىلغانلىقى ھەققىدە سۆزلىشىۋاتاتتى. ئالدىنقى كۈنى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا بەيئەت قىلالمىغانلار بۈگۈن ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىشقا باشلىدى. بەيئەت قىلىش ئاخىرلاشتى ۋە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىسى بولغان ئىدى.

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، مۇنبەرگە چىقتى ۋە خۇنبە ئوقۇدى. ئۇنىڭ سۆزلىرى تۈگىشى بىلەن كىشىلەر نامازنى ساقلاش

ئۈچۈن مەسجىد تە ئولتۇرۇشتى. ناماز ۋاقتىمۇ كېلىپ قالغان ئىدى. ئەمما ئەزان تېخى ئېيتىلمىغانىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئولتۇرغان يېرىدە قېتىپ قالغاندەك ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرى بولسا ئالدىغا تىكىلگەن ئىدى. ئۇنىڭ قايغۇسى يۈزلىرىدە ئېنىق بىلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ مېڭىسى بولسا قارمۇ قارشى ئۆي - پىكىرلەر ئىچىدە ئىدى. ئۇنىڭ خىياللىرى ئۇنى ئۆتمۈشكە، مەككىدە قۇل بولۇپ ياشىغان يىللارغا يەنى مەككىدە ئېغىر ئازاب ۋە قىيىناشلارغا دۇچ كەلگەن كۈنلەرگە ئېلىپ كەتكەنىدى. ئۆمەييەنىڭ ئۆزىنى مەككە قۇملۇقلىرىدا سۆرىگەن كۈنلىرى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا جانلانغاندەك بولدى. ئۇنىڭ ئەسلىملىرى ئۇنى ئەبۇ تالىپ شىبى دەپ ئاتالغان يەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن قورشاۋ ئىچىدە ئىمبارگو قىلىنغان ھالدا ياشىغان كۈنلىرىگە، ئاچلىقنى، سۇسىزلىقنى باسقۇدەك بىر نەرسە تاپالمىغان كۈنلەرگە ئېلىپ باردى. ئاندىن كېيىن ھىجرەت كۈنلىرى، ئۇلۇغ بەدىر كۈنلىرى، ئۆمەييە ئىبنى خەلەپنى يەر چىشلەتكەن كۈن ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن لىنتىدەك تىزىلىپ ئۆتتى. ئوھۇد ئۇرۇشى بولغان كۈندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدىكى پىداكار كىشىلەرنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداش ئۈچۈن قانداق جانپىدالىق كۆرسىتىشكەنلىرى، ئۇچۇپ كېلىۋاتقان ئوقلارنى كۆكسىلىرى بىلەن قانداق توسۇپ قالغانلىقلىرى، بىر ئايالنىڭ قولىدىكى سۇ تولۇمىنى چۆرۈپ تاشلاپ قولغا نەيزە ئېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداش ئۈچۈن قانداق جانپىدالىق كۆرسەتكەنلىكلىرىنى خىيالدىن ئۆتكۈزدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولۇپ ئۆتكەن بۇ ئىشلارنى خۇددى قايتا ياشىغاندەك بىر تۇيغۇدا بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان سىغىنىش ئىشتىياقى تېخىمۇ ئاشتى. دىنى ئۈچۈن كۈرەش قىلغان، پىكىر

ۋە ئېتىقادلىرى ئۈچۈن بېشىدىن ئۆتكۈزگەن بۇ جاپالىق كۈنلەر... قاتتىق، چىدامچانلىق كۆرسىتىشنى تەلەپ قىلىدىغان، باشلارغا كەلگەن ئەزىيەتلەرگە سەۋرى قىلىش لازىم بولغان ئۇ كۈنلەر نەقەدەر ئەھمىيەتلىك كۈنلەر ئىدى. - ھە؟ بۇلارنى ئويلىغاندا ئۇنىڭ كالىسىدا: «مۇشۇنداق ۋەقەلەر يەنە تەكرارلىنارمۇ؟ بۇندىن كېيىن خۇددى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنىڭ قىلغىنىدەك ئۆز جانلىرىنى ئۆزلۈكىدىن پىدا قىلىدىغان قەھرىمانلارغا يەنە شۇنداق پۇرسەتلەر كېلەرمۇ؟ راستتىن ئېيتقاندا بۇنداق بولۇشىغا ئىشەنچ قىلالمايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش ساھابىلىرى ئارىسىدا پىداكارانە روھنى ئۇلارغا سىڭدۈرگەن بىرەرى بولغانمۇ؟ ئۆزىگە ئىشەنگەنلەرگە ئۆلۈم بىلەن ھاياتلىقنىڭ باراۋەر ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرگەنلەر، مەنسىز ياشاپ ئۆتكەن ھاياتتىن مەنلىك ئۆلۈمنىڭ تېخىمۇ بەكرەك ياخشى بولىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرەلگەنلەر بولغانمۇ؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن كىشىلەر جانلىرىنى ئۇنىڭغا پىدا قىلىش يولىدا ئۆزىنى پىدا قىلىشقا ئەرزىگەدەك ئىنسانلار نەدە؟ ... ئۇ بۇنداق ھاياتنى، بۇنداق تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن ھەم كۆرۈلمەيدىغان ۋەقەلىكلەرنىڭ قايتا تەكرارلىنىدىغانلىقىنى، بۇندىن كېيىن ئەقىدىلىرى ئۈچۈن جانلىرىنى پىدا قىلىدىغان بۇنداق نادىر كىشىلەرنىڭ مەيدانغا كېلىشىگە قايتا بىر پۇرسەت بولمايدىغانلىقىنى ئويلىغان ۋاقىتتا، ئۇنىڭ ئىچىدىن كەلگەن بىر ئاۋاز ئۇنىڭغا: بۇ بولۇپ ئۆتكەنلەر يەنە بىر قېتىم تەكرارلىنىشى كېرەكمۇ؟ نېمە ئۈچۈن ساھابىلەرگە ئوخشاش قەھرىمانلار قايتا مەيدانغا كەلمىگۈدەك؟ شۇ تاپتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولدى، ئۇ قايتىپ كەلمەيدۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئېلىپ كەلگىنى تاكى زامان ئاخىرغىچە ساقلىنىپ قالدۇ، ئۇ ئېلىپ كەلگەن

دىن كەلگۈسى ئەۋلادلار ئۈچۈن قۇۋۋەت، جەسۇر ياشلارغا ئىلھام بېرىدۇ، بۇندىن بۇرۇن ياشىغانلارنىڭ ئىزىنى باسىدىغان، شان ۋە شەرەپتە ئۇلارغا ئوخشاش قەھرىمانلارنى مەيدانغا كەلتۈرىدۇ. گەرچە ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا كەتكەن بولسىمۇ ئاللاھنىڭ كىتابى قۇرئان بولسا قوللىرىدىدۇر. ئاللاھ بەندىلىرىنى كۆرۈپ تۇرىدۇ ۋە ئۆز دىنىنى قوغدايدۇ. «دېگەنلەرنى ئۇنىڭغا سۆزلىگەندەك بولدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر ئاز ۋاقىت بېشىنى ئېگىپ سۈكۈت ئىچىدە ئولتۇردى. ئاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىگە كۆرسەتكەن مېھرى - شەپقىتىنى، كۆيۈنۈشلىرىنى ئەسلىدى. ئۇنىڭ قايغۇسى تېخىمۇ ئاشتى. ئەلۋەتتە ئۇنىڭ ۋاپاتى قالغانلار ئۈچۈن ئىنتايىن بىر چوڭ يوقىتىش ئىدى. ئەمما بۇ ئاللاھنىڭ تەقدىرى ئىدى. «بۇ تەقدىرنى سەۋر بىلەن قوبۇل قىلىشنىڭ ئۆزۈمگە گۈزەل بىر سەۋىيەدۇر» دېدى ئۇ ئۆز ئۆزىگە پىچىرلاپ.

ناماز ۋاقتى بولغانىدى. جامائەت بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئەزان ئېيتىشىنى ساقلاپ ئولتۇراتتى. ئەمما بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كۆزلىرىنى يەرگە تىككىنچە ئولتۇرغان يېرىگە چۆكۈپ قالغاندەك ئولتۇراتتى. كىشىلەر ئۇنىڭ ناماز ۋاقتىنىڭ كىرگەنلىكىنى بىلمىگەن ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ قېلىشتى ۋە ئارىدىن بىرى بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭغا:

— بلال ئەزان ئېيتىدىغان ۋاقىت بولدى، دېدى.

— بۈگۈندىن ئېتىبارەن ئەزان ئېيتمايمەن، باشقا بىرسى ئېيتسۇن.

بۇ ئارىدا ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆيىنىڭ مەسجىدكە

ئېچىلغان ئىشكىدىن چىقتى ۋە:

— بلال قەيەردە؟ دەپ سورىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئورنىدىن تۇرۇپ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ تۇردى. ئەبۇ بەكرى:

— ئەزان ئېيتقىنە ئى بلال.

— ياق...

— نېمىشقا ئەمدى؟

— سەن مېنى سېنىڭ تەلەپ قىلغىنىڭ بويىچە ھەرىكەت قىلىشىم ئۈچۈن مېنى ئازات قىلغان بولساڭ ئۇ باشقا گەپ. مەن بېرىپ ئەزان ئېيتىمەن. ياق، ئەگەر مېنى ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن ئازات قىلغان ئىدىم، دېسەڭ مېنى ئۆز مەيلىمگە قويۇپ بەر، مەن ئۆز خاھىشىم بويىچە ياشاي.

— سېنى ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن ئازات قىلغان ئىدىم.

— مەن بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ھېچكىم ئۈچۈن ئەزان ئېيتمايمەن.

جەھاد ئىشتىياقى

مەدىنىدە ھەر ۋاقىتتىكىدەك ھەر ئىش ئۆز يولىدا كېتىۋاتتى. كىشىلەر جانلىق بىر كەيپىياتتا ياشاشنى داۋام قىلىۋاتتى. ئەزلەر بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدا ئېلىپ بېرىلغان مۇتە ئۇرۇشىدا ئۆلتۈرۈلگەن ئىسلام قوشۇنىنىڭ قوماندانلىرىدىن زەيد ئىبنى ھارىس، جەئفەر ئىبنى ئەبۇ تالىپ ۋە ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇملارنىڭ قىساسنى ئېلىش ئۈچۈن يېقىندا شام

تۇپراقلار بىردىكى خۇزائەگە يۈرۈش قىلىش ئۈچۈن تەشكىللەنگەن ئۇسامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قۇماندانلىقىدىكى قوشۇنغا قاتنىشىش ئۈچۈن تېزلىك بىلەن تەييارلىققا چۈشكەن ئىدى.

ئون توققۇز ياشلار ئەتراپىدا بولغان ئۇسامە ئىبنى زەيد ئىبنى ھارسە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما مەدىنىدىن چىققان ئىدى. ئۇ ئېتىنى مىنگىنچە قوشۇنى بار يەرگە يېتىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھ دەرگاھىغا كېتىشتىن بۇرۇن ئۇسامە ئىبنى زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانى قوشۇنغا قوماندان قىلىپ تەيىنلىگەن ئىدى. بەزى ساھابىلەر ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رەھبەرلىك قىلىۋاتقان ھازىرقى ۋەزىيەت ئەھۋالنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىنكى ئەھۋالغا ئوخشىمايدىغانلىقىنى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇسامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قوشۇنىنى ئاتلاندىرۇشنى ۋاقتلىق توختىتىپ تۇرۇشنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ھەرقايسى قەبىلىلەرنىڭ ئەھۋالنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلگىلى بولمىغانلىقى ئۈچۈن بۇ ھەقتە بىر مەزگىل ساقلاپ تۇرۇشنىڭ ياخشى بولىدىغانلىقىنى تەۋسىيە قىلدى. ئەمما ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ پىكىرلەرگە قارشى چىققان ھالدا:

— ئىت ۋە بۆرلەر مېنى چىشلەپ پارچە - پارچە قىلىۋېتىدىغان ئىش بولسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قارار قىلغان ھۆكۈمنى ھەرگىزمۇ ئەمەلدىن قالدۇرمايمەن، دېدى ۋە ئۇسامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قوشۇنىنىڭ يولغا چىقىشىغا بۇيرۇق بەردى.

قوشۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىسىنىڭ كېلىشىنى ساقلاپ تۇراتتى. قوشۇندىكىلەر ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ پىيادە مېڭىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئابدۇرەھمان ئىبنى ئەۋق

رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىنىڭ ئارقىسىدا، ئۇنىڭ ئېتىنى يېتىلەپ كېلىۋاتاتتى. ئۇسامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېتىدىن چۈشمەكچى بولدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى ئېتىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇۋېرىشنى ئىشارەت قىلدى. ئۇسامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ خەلىپىسى! يا سەن ئۇلۇغنىڭ ئۈستىگە مىنگىن ياكى مەن ئۇلۇقىمدىن چۈشەي، دېدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

ئاللاھقا قەسەم قىلمەنكى، سەنمۇ چۈشمەيسەن، مەنمۇ مىنەيمەن، تاپانلىرىم ئاللاھ يولىدا بىر سائەت بولسىمۇ توپىغا مەلەنسۇن. شۇبھىسىزكى، غازىلار تاشلىغان ھەر بىر قەدەم ئۈچۈن يەتتە يۈز ھەسسە ساۋاپ يېزىلىدۇ، يەتتە يۈز ھەسسە ئۇلۇغلىنىدۇ. يەتتە يۈز گۇناھى كەچۈرۈلىدۇ، دەپ جاۋاب بەردى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قورال - ياراقلىرىنى تولۇق ئېسىپ، ئۇرۇشقا قېتىلىش ئۈچۈن كەلگەنىدى. ئۇ، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تەرەپكە بۇرالدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆرۈشى بىلەن سورىدى:

— بلال! سەن قەيەرگە؟

— ئۇسامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قوشۇنى بىلەن ئۇرۇشقا چىقىش ئۈچۈن سەندىن رۇخسەت سوراپ كەلدىم.

— سەن بۇ يەردە قالغىن، بلال!

ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ خەلىپىسى! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئىچىمدە بىر ئارامسىزلىق بار، شۇڭا جىھادقا چىقىشقا قارار بەردىم.

— بلال! بۇ يەردە مېنىڭ ساڭا ئېھتىياجىم بار.

— ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ خەلىپىسى! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مۆمىنلەرنىڭ ئەمەللىرىنىڭ ئەڭ ئەۋزىلى ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىشتۇر.» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم. شۇنىڭ ئۈچۈن تاكى ئۆلگەنگە قەدەر ئاللاھ يولىدا ئۇرۇش قىلىش ئارزۇسىدا بولدۇم، دېدى.

— ئاللاھ ھەققىدە سەندىن ئۆتۈنۈپ قالاي، بلال!... مەن ئۈچۈن بولسىمۇ بۇ يەردە قېلىپ قال. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بېشىنى ئەگدى ۋە جىم بولدى.

— گەپ قىلمايمەن، ماقۇل بولدۇڭمۇ؟

— سەن ئۇنداق دېسەڭ قالاي. بۇنى ئاڭلاپ ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇسامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تەرەپكە بۇرۇلدى ۋە: ئى ئۇسامە! سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇغىنى بويىچە ئىش كۆر. يۈرۈشنى خۇزائە تەرەپلەردىن باشلا، ئاندىن دۈشمەننى تۈگىلىرىڭنىڭ ئاستىدا يەكسان قىل، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقلىرىدىن ھېچ بىرىنى تاشلاپ قويمما. ئۇنىڭغا قىلغان ۋەدىلىرىڭدىن يېنىۋالما.

— باش ئۈستىگە.

ئەگەر سەن مۇۋاپىق دەپ قارىساڭ، ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ماڭا ياردەملىشىشكە قالدۇرۇپ قويغىن.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇسامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قوشۇنى ئىچىدە ئىدى. ئۇنىڭغا چىقىش ئۈچۈن ئىشارەت قىلىندى. ئۇ چىقتى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قول ئىشارىسى ئارقىلىق

قوشۇننىڭ قوزغىلىشىغا بۇيرۇق بەردى ۋە:

— ئاللاھنىڭ ئىزنى بىلەن ئاتلىنىڭلار، دېدى.

قوشۇن ئاتلاندى، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەمراھلىقىدا مەدىنە تەرەپكە قاراپ بۇرۇلدى.

پەزىلەت مۇسابىقىسى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن ئانچە ئۇزۇن ئۆتمەي خېلى كۆپ قەبىلىلەر ئاللاھنىڭ دىنىنى تاشلاپ ئۆزلىرىنىڭ بۇرۇنقى دىنلىرىغا قايتىپ كېتىشكەن ئىدى. بەزى قەبىلىلەر بولسا زاكات بېرىشنى رەت قىلىشتى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دىندىن قايتقانلار بىلەن ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن قوشۇن تەشكىللىدى. بۇ قوشۇن دىندىن قايتقانلار ئۈستىدىن غالىپ كېلىپ، ئۇرۇشتا يىڭىلغانلارنى مەيلى خالىسۇن ياكى خالىمسۇن بۇندىن بۇرۇن بېرىپ كېلىۋاتقان زاكاتنى بېرىشكە مەجبۇر قىلدى.

دىندىن قايتىش ھەرىكەتلىرى باستۇرۇلغاندىن ۋە مەدىنە بۇرۇنقىدەك تىنچلىق ھالەتكە كەلگەندىن كېيىنكى باھار ئايلىرىنىڭ بىر كېچىسى، چىرايلىق پەردىسىنى ھەر تەرەپكە يايغان تولۇن ئاينىڭ يورۇقى ئاستىدا بىر سۆھبەت باشلانغان ئىدى. بۇ يەردىكى سۆھبەت ئۇنىڭدىن بۇنىڭدىن سۆزلىشىش بىلەن باشلانغان بولۇپ، گەپتىن گەپ چىقتى، دېگەندەك سۆھبەت تېمىسى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دىندىن يانغانلار ئۈستىدىن ئېلىپ بارغان ئۇرۇشنىڭ ئۇتۇقلىرى ۋە

ئىسلامغا قوشقان تۆھپىلىرىگىچە بېرىپ توختالدى. سۆھبەتكە قېتىلغانلاردىن بىرى:

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ناھايىتى نازۇك ۋە كىشىلەر تەرىپىدىن ياخشى كۆرۈلىدىغان بىرىدۇر، بۇنىڭدا ھېچ شۈبھە يوق، ئۇ يەنە ناھايىتى جەسۇر ۋە شىجائەتلىكتۇر. ئەمما پىداكارلىقتا ئۇنىڭ بىلەن تەڭ دەرىجىدە بولغان بەزى كىشىلەر ئۇنتۇلۇپ قېلىنىۋاتىدۇ. ئەسلىدە پىداكارلىقتا ئۇنىڭ بىلەن تەڭ باراۋەر بولغان كىشىلەر ئۇنتۇلماسلىقى كېرەك ئىدى، دېدى.

— ئۇنتۇلۇپ قېلىنىۋاتقان بۇ كىشى كىم؟

— بىلال.

— بىلال ئىبنى رىباھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇ؟

— شۇنداق.

— ئۇ قانداقمۇ بۇنداق سەل قارىلىپ قېلىشقا دۇچ كەلسۇن؟

بۇنداق ئىنساپسىزلارچە مۇئامىلىنىڭ سەۋەبى نېمە؟

— بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىنتايىن ئېغىر سىناقلىرىنى

بېشىدىن ئۆتكۈزدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا بۇنداق

سىناقلىرىنى بېشىدىن ئۆتكۈزمىدى.

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇنداق سىناقلىرىنى بېشىدىن

ئۆتكۈزمىدىمۇ؟! ... ئازاب ۋە قىيناشلارغا دۇچ كەلمىدىمۇ؟! ...

... ھوشىدىن كەتكۈچە، يۈز - كۆزلىرىدىن قانلار ئاققىچە

دۇمبالانمىدىمۇ؟

— ئەلۋەتتە ئۇمۇ باشقىلارغا ئوخشاشلا بۇنداق سىناقلىرىغا دۇچ

كەلدى ئەمما ئادەمنى قورقۇتۇپ چېنىنى ئالغىدەك دەرىجىدىكى

قىيىناشلارغا دۇچ كەلمىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ئاشۇ ئازاب ۋە قىيىناشلار نەتىجىسىدە ئۆلۈم ھەتتا ئۇنىڭغا جان تۆمۈرچىلىك يېقىن قالغانلىقىنى ھېس قىلغىدەك دەرىجىدە قىيىناشلارنى بېشىدىن كەچۈرگەن ئىدى. شۇنداق بولسىمۇ ئۇ ئۆز دىنىدا چىڭ تۇرۇپ، ئازراقمۇ تەۋرىنىپ قالمىغانىدى. بۇندىن باشقا يەنە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۇنى ھىمايە قىلىدىغان قەبىلىسى بار ئىدى. ياردەم سورىسا سورىيالايدىغان، ئۇنىڭغا قىلىنغان قىيىن - قىستاقلارغا توسقۇنلۇق قىلغىدەك كىشىلەرگىمۇ ئېرىشەلەيتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا كەلسەك، ئۇ بىر قۇل ئىدى. ناۋادا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئۆلتۈرۈۋەتسە ئۇنى نېمە ئۈچۈن ئۆلتۈرگەنلىكى ھەققىدە سوراققا تارتىلمايدىغان خوجايىنى بار ئىدى. ئەمما بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇنداق پالاكەتلەرنىڭ كېلىش ئېھتىمالىنى بىلىپ تۇرۇپ ئىسلامنى قوبۇل قىلىپ، ئىمانىنى ئاشكارىلىغان، خوجايىنىنىڭ باتىل ئېتىقادلىرىغا قارشى جەڭ ئېلان قىلغان، خوجايىنىنىڭ زەردىسىنى قاينىتىپ، ئۆز ئەقىدىسىدە قەتئىي تەۋرەنمەي تۇرغان. خوجايىنىنىڭ تەھدىدلىرىگە قىلچە پەرۋا قىلماستىن، ئۇنىڭ قىيىناشلىرىغا سەۋر بىلەن تاقابىل تۇرغان، قىيىناش ئۈستىگە قىيىناشلارنىڭ جەۋر - جاپاسىنى تارتقان بولسىمۇ بىرەر قېتىم ئاھ، دەپ قالمىغان، ئۆلۈم كۆز ئالدىغا كېلىپ قالغانلىقىنى كۆرگەندەك بولغان، ئەمما بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ ئىمانى تېخىمۇ ئاشقان. سۆزلىگۈچىنىڭ ھەمراھى ئۇنىڭغا جاۋابەن:

— سېنىڭچە ئۆلۈشكە ئاز قالغىچە قىيىنلىشقا دۇچ كەلگەنلەر پەقەت يالغۇز بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدى؟... مۇسۇلمانلاردىن ناھايىتى كۆپ ساندىكى كىشىلەر ئۆلۈم بىلەن يۈزمۇ يۈز كېلىپ

قالغاندەك دەقىقىلەرنى بېشىدىن كەچۈرگەندى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇ شۇنداققۇ...

— بۇ ئىش قاچان بولغان ئىدى؟

— قۇرەيشنىڭ ئارقىدىن ئىز قوغلاپ ماڭىدىغانلىقىنى، تۇتۇپلىپلا قالسا ئۆلتۈرۈۋېتىدىغانلىقىنى ئېنىق بىلىپ تۇرۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ھىجرەتكە ئاتلانمىدۇمۇ؟ بۇلارنى بىلىپ تۇرۇپ يەنىلا ئۆز ئەقىدىسى يولىدا ئۆلۈشكۈم رازى بولغان ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھىجرەتتىكى ھەمراھى بولمىغانمىدى؟

— ئۇغۇ شۇنداق، ئەمما قۇرەيش ھەر ئىككىلىسىنىلا تۇتالمىدى. ناۋادا ئۇ قۇرەيشنىڭ قولىغا چۈشۈپ ئېغىر قىيىناش سىناقلىرىغا دۇچ كەلگەن بولسا كىم بىلىدۇ، ئۇنىڭغا بەرداشلىق بېرەلەيدىغان ياكى بېرەلمەيدىغانلىقىنى شۇ چاغدا بىلگىلى بولاتتى. قۇرەيش قولىغا چۈشۈرگەندىن كېيىن خۇددى بەزى بىر مۇسۇلمانلارنى قولغا چۈشۈرگەندە ئۇلارنى قاتتىق قىيىناش ئارقىلىق ئىمانغا ھاقارەت بولىدىغان بەزى سۆزلەرنى ئۇلارغا مەجبۇرى سۆزلەتكىنىدەك ئۆزلىرى ئاڭلاشنى خالايدىغان ئاشۇنداق سۆزلەرنى ئۇنىڭغا سۆزلىتىپ سېلىشىمۇ مۇمكىن ئىدى. كىم بىلىدۇ دەيسەن خۇددى مۇشرىكلار ئەمبار ئىبنى ياسىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قاتتىق قىيىنغاندا ئۇ قىيىناشلارغا بەرداشلىق بېرەلمەي ئۇلارنىڭ ئارزۇ قىلىدىغان سۆزلىرىنى سۆزلەپ سالغىنىدەك سۆزلەپ سېلىشىمۇ مۇمكىن ئىدى.

— ئەمبار ئىبنى ياسىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا كەلسەك مۇشرىكلارنىڭ چىدىغۇسىز ئازابلىرىغا چىداشلىق بېرىپ كەلگەن

بولۇپ، ھەتتا ئەبۇ جەھل ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ ئەۋرەت يېرىگە نەيزە سانجىپ ئۆلتۈرۈۋەتكەندىمۇ چىداشلىق بەرگەن، بۇ چىداشلىقى تاكى ئاتىسىغا ئېتىلغان تاشلارنىڭ ئاتىسىنى ئۆلتۈرۈپ قويغىلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەنگە قەدەر داۋام قىلغان ۋە بۇ جەرياندا ئەقىدىسىگە داغ تەگكۈزىدىغان بىر ئىغىز سۆزمۇ قىلمىغان ئىدى. ئاخىرىدا ئوتتا قىزىتىلغان تاشلارنى ئۇنىڭ كۆكسىگە قويۇپ كۆيدۈرۈشكە باشلىغاندا ئۇ سۆزلەرنى سۆزلەشكە مەجبۇر بولۇپ قالدى. مۇشۇنچىۋالا ئىشلار بولۇپ ئۆتكەندە ئەمدى سەن قويۇپ ئۇنى ئەيىپلەمسەن؟ ھەمدە ئاللاھ ئۇنى مەغپىرەت قىلىپ:

«كىمكى ئاللاھقا ئىمان ئېيتقاندىن كېيىن ئىماندىن يېنىۋالسا، - قەلبى ئىمان بىلەن مۇستەھكەم تۇرسىمۇ مەجبۇرلاش ئاستىدا (ئاغزىدىلا) ئىماندىن يانغانلىقىنى بىلدۈرگەنلەر بۇنىڭدىن مۇستەسنا...»

دەپ ئۇنىڭ ھەققىدە ئايەت نازىل قىلغان كىشىنى چىشلەپ تارتامسەن؟

— ھەي ئاغىنە، سۆزلىگەنلىرىمنى خاتا چۈشەنمە، مەن بۇلارنى دېيىش ئارقىلىق ئۇنى چىشلەپ تارتماقچى ئەمەس، مەن بۇ سۆزلەرنى پەقەت بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاشۇنداق ئېغىر ئازاب ئىچىدە تۇرۇپمۇ مۇشۇرىكلارنى خوش قىلغىدەك بىرەر ئېغىز سۆز قىلمىغانلىقىنى ئەسكەرتىش ئۈچۈن مىسال ئورنىدا كەلتۈردۈم. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نېمىدېگەن چىداشلىق بىر ئادەم دەيمەن، ھەر يوغان قىيا تاشنىڭ ئاستىدا ئىگىرىسىمۇ، قىينالىسىمۇ ئەمما ئۇنىڭ ئاغزىدىن پەقەتلا دۈشمەنلىرىنى غەزەپلەندۈرىدىغان سۆزدىن باشقا ھېچقانداق بىر سۆز چىقىپ قالمىغان... ئەينى چاغدىكى زوراۋانلارنىڭ زوراۋىنى ئەبۇ جەھل ئۇنىڭ بېشىدا تۇراتتى. بلال

رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تاشلارنىڭ ئاستىدا، ئىگە بولغىچىسى بولمىغان، ھېچ بىر ماغدۇرى قالمىغان ئەھۋالدىمۇ ئەبۇ جەھلىنى رەسۋا قىلىۋەتكەن ئىدى. ئۇنىڭ غۇرۇرىنى يەرگە ئۇرۇپ، ئۇنى ساراڭ قىلىپ قويغىلى تاسلا قالغانىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قويۇپ بېرەي دېسە ئۆزىنىڭ يېڭىلىپ قالغانلىقىغا، ئۆلتۈرۈۋەتەي دېسە ئاجىز كېلىپ قالغانلىقىغا بىر ئىسپات بولاتتى. دېمەك، ئۇ ھەقىقەتەن ئامالسىز قالغان ئىدى. تېخىمۇ توغرىسىنى ئېيتقاندا بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قىيا تاشنىڭ ئاستىدا ئىنجىقلاپ يېتىپمۇ رىياسىز بىر ھالەتتە ئۇنىڭغا قارىغاندا ئاكتىپ ئورۇنغا چىققان ئىدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى سېتىۋالغىلى كەلگەندە بولسا بىلال ئاللىقاچان ئۇلارغا ئۆزىنى سېتىۋېتىشتىن باشقا يول تاپالمىغىدەك مەجبۇر ئورۇنغا چۈشۈرۈپ قويغان ئىدى. چۈنكى، ئۇلار ئۇ چاغدا ئۆزلىرىنىڭ شۇ چاغدىكى قىيىن ھالەتلىرىدىن، ھەم بۇ ھېچقانداق قىيىنلىق كار قىلمايدىغان بۇ قۇلنى قانداق بىر تەرەپ قىلىشنى بىلەلمەس ھالغا كەلگەن ئىدى. ئۇلار بۇ قۇلنىڭ خوجايىنى، ئۇنىڭ بويىغا سېلىنغان قۇللۇق سىرتىمىقىنىڭ ئارغامچىسى يەنىلا ئۇلارنىڭ قولىدا ئىدى. ئەمما ئۆزلىرىنىڭ غۇرۇرلىرىنى ئاياق - ئاستى قىلىپ چەيلىۋەتكەن بۇ ئاجايىپ قۇلنى قوللىرىدىن چىقىرىۋېتىشنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن بىر كۆڭۈل ئاراملىقى بولىدىغانلىقىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن ئۇنى سېتىشقا مىڭ مەرتىبە رازى بولۇشقانىدى، يەنە ھەر كۈنى ئۇنى بوي ئەگدۈرەلمەسلىكتىن كېلىپ چىقىدىغان بىئاراملىقلىرىنى ئاخىرلاشتۇرۇش ئۈچۈن ئۇنى سېتىۋېلىش تەلپىگە دەرھال ماقۇل بولدى. بۇلاردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدىكى بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سىنالغانلار ئۈچۈن تەڭدىشى بولمىغان بىر ئۆلگىدۇر.

— سۆزلىگەندە بىر ئاز ئويلىنىپ گەپ قىلغىن... ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەرىجىسىگە ھېچكىم تەڭلىشەلمەيدۇ. ھېچكىم ئۇنىڭ دەرىجىسى ھەققىدە باشقىچە قاراشتا بولمىسۇن! بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجرەت قىلماقچى بولغاندا ئۇنى ھىجرەتتىكى سەپەردىشى قىلىپ تاللىغىنى، ئۇنى مۇسۇلمانلارغا نامازدا ئىمام بولۇپ بېرىشكە تەيىنلىگىنى، ئۇنىڭ ھەققىدە: «ئەگەر ئىنسانلار ئىچىدىن بىرنى ئۆزەمگە دوست تۇتماقچى بولسام ئەلۋەتتە ئەبۇ بەكرىنى دوست تۇتقان بولاتتىم.» دېگىنىنى ئۇنتۇما. مۇسۇلمانلارمۇ ئۇنى بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىسى قىلىپ سايلىمىدىمۇ؟

— بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجرىتىدە ئەبۇ بەكرىنى سەپەرداش قىلىپ سايلىغان بولسا باشقا بىرنى ئەمەس دەل بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى بەيتۇلماننىڭ ساقلىغۇچىسى قىلدى. بۇمۇ ئۇنىڭ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىدىكى مەرتىۋىسىنىڭ يۇقىرىلىقىنىڭ دەلىلىدۇر.

— ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەبۇ ئۇبەيدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە باشقا مۆمىنلەر ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قالسىلا مۇسۇلمانلار ئىچىدە ئەڭ ئۈستۈن ئورۇندا تۇرىدىغانلىقىغا شاھىت بولغان ۋە بۇ ئاساستا ئۇنىڭغا بەيئەت قىلغان.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ پەزىلەتلىك بىرى ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىدىغانلاردىندۇر. چۈنكى، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئازات قىلغان كۈنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىزنىڭ پىشۋايىمىز، ئۇ پىشۋايىمىزنى ئازات

قىلدى، دېگەن ئىدى.

— ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولمىغىنىدا بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھېدايەت يولغا مېڭىپ، زۇلمەتتىن قۇتۇلالمىدى؟

— شۇبھىسىزكى، ئاللاھنىڭ ئىنايىتى بولمىغىنىدا ھېچبىرىمىز ھېدايەتكە ئېرىشەلمىگەن بولاتتۇق.

ئۇلارنىڭ سۆھبىتى ناھايىتى مەنتىقىلىق ئۇسلۇب بىلەن داۋام قىلىۋاتقاندا ئۇلاردىن بىرى ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ قاراپ بىر ئادەم سايسىنىڭ ئۆزلىرى تەرەپكە قاراپ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى ۋە سورۇندىكىلەرنى جىم بولۇشقا ئىشارەت قىلدى. ئولتۇرغانلار: «نېمە دەيسەن؟» دەپ سوراشتى. ئۇ بولسا: «بىلال كېلىۋاتىدۇ.» دەپ جاۋاب بەردى.

ئۇلار دە - تالاشلىرىنى توختىتىپ جىم بولۇشتى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يېتىپ كەلدى. ئولتۇرغانلارغا سالام بەردى ۋە بىللە ئولتۇردى. ئۇ يەردىكىلەر جىمجىتلىقنى داۋام قىلدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئولتۇرغانلارنىڭ بىر - بىرىگە قارىشىپ قويۇشىۋاتقانلىقىنى سېزىپ بۇ يەردە بىرەر ئىش بارلىقىنى پەرەز قىلدى ۋە:

— بىرەر ئىش بولدىمۇ؟ دەپ سورىدى. ئۇلاردىن بىرى:

— سېنىڭ پەزىلەتلىرىڭ بىلەن ئاللاھنىڭ ساڭا ئاتا قىلغان ئىنايەتلىرى ھەققىدە سۆزلىشىپ ئولتۇراتتۇق، دېدى.

— مەن بولسام پەقەت بىر ھەبەشلەردىنمەن. بۇندىن بۇرۇن بولسا بىر قۇل ئىدىم.

سورۇندىكىلەرنىڭ بىرسى جۈرئەت قىلغان ھالدا:

— بۇ يەردىكىلەر سېنىڭ ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىنمۇ پەزىلەتلىكرەك ئىكەنلىكىڭنى دېيىشۋاتىدۇ، دېدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ چىرايى ئۆڭۈپ كەتتى ۋە ئاچچىقلانغان ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپ شۇنداق دېدى:

— مېنى قانداقمۇ ئۇنىڭدىن ئۈستۈن چاغلىغىلى بولسۇن! مەن بولسام ئۇنىڭ ياخشىلىقلىرىدىن بىرمەن.

جەھادقا تەييارلىنىش

ئىسلام قوشۇنى ئىراقتا ئىران قوشۇنى بىلەن، شامدا بىزانس قوشۇنى بىلەن ئۇرۇشۋاتاتتى. بۇ ئۇرۇش يېڭىدىن قۇرۇلغان ياش بىر دۆلەت بىلەن دۇنياغا ھاكىم بولۇپ كېلىۋاتقان ئىككى چوڭ دۆلەت ئوتتۇرىسىدا داۋام قىلىۋاتاتتى. غەلبە خەۋەرلىرى مەدىنىگە يېتىپ كېلىش بىلەن كىشىلەرنىڭ چېھىرلىرىدە سۆيۈنىش كۈلۈمسىرەشلىرى جىلۋە قىلاتتى ۋە كۆڭۈللەرگە جەھادقا قاتنىشىش ئىشتىياقى تۇتاشتاتتى. ئالەم بوشلۇقىدا يېڭى بىر دەۋرنىڭ، يەنە بىر سەھەرنىڭ ئالامەتلىرى، شەرەپ، ئابروي ۋە ھاكىمىيەتكە تولغان يېڭى بىر دەۋردىن بېشارەت بەرمەكتە ئىدى. بۇ خەۋەرلەردىن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ خەۋەردار بولۇپ تۇرغان بولۇپمۇ ئۇ بۇنىڭدىن تولمۇ سۆيۈنۈش ئىچىدە ئىدى. ئەمما كۆپىنچە ۋاقىتلاردا بۇ سۆيۈنۈشنىڭ ئارقىدىن كۆڭلى يەنە غەمكىن بولاتتى. مۇجاھىدلار بىلەن بىرلىكتە جەھادقا قاتنىشالمىغانلىقىدىن كۆڭلى بەكلا يېرىم ئىدى. كۆڭلىدە ئۆزىگىمۇ جەھادقا قاتنىشىش پۇرسىتىنىڭ بېرىلىشىنى تۆت كۆز بىلەن كۈتۈۋاتاتتى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ جەھادقا چىقىشىغا رۇخسەت بەرمەي، خۇددى بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئۆز يېنىدا ئېلىپ قالغىنىدەك

ئۆز يېنىدا ئېلىپ قالغان ئىدى. كۈنلەر شۇ تەرىقىدە ئۆتۈۋەردى، غەلبە خەۋەرلىرى ئارقا - ئارقىدىن كېلىشكە باشلىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىنىڭ جىھادقا چىقىش ئارزۇسىنى داۋاملىق تەكرارلاپ تۇردى. جىھادقا چىقىشقا تاقىتى تاق بولغان ئىدى. ئۇ يەنە بۇ تەلپىدە قاتتىق تۇرماقچى بولۇپ تۇرغاندا ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ خەلىپىسى بولغان ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاغرىپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ ساقىيىشىنى ساقلىماقچى بولدى. ئەمما ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كېسىلى ئېغىرلىشىپ ئورنىغا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى خەلىپىلىككە تەۋسىيە قىلدى. ئارقىدىن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋاپات بولدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىنى قاراڭغۇلۇقتىن يورۇقلۇققا ئېلىپ چىقىشقا ۋاسىتە بولغان، ئېغىر زۇلۇم ۋە قىيناشلاردىن ئازات قىلغان بۇ ئىنساننىڭ ۋاپاتى ئۈچۈن ناھايىتى قاتتىق قايغۇردى. چۈنكى بۇ ئىنسان ئۆزىنىڭ ناھايىتى توۋەن بىر قۇللۇق مەرتىۋىدىن قۇتۇلۇپ، شەرەپلىك بىر ئىنسان بولۇشىغا ۋاسىتە بولغان ئىدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۆمىنلەرنىڭ ئەمىرى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ ئۇنىڭدىن ئۆزىنىڭ جىھادقا چىقىش ئارزۇسىنى بىلدۈردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا:

— ئى بلال! سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋە ئۇنىڭ خەلىپىسى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىدا قالغىنىڭدەك مېنىڭ قېشىمدا قېلىشنى خالىمامسەن؟ دېدى.

— ئى مۆمىنلەرنىڭ ئەمىرى! جىھادقا شۇنچىلىك ئىشتىياقم باركى، بۇنىڭدىن ۋاز كېچەلمىگىدەكمەن، دېدى.

- بۇ يەردە قالساڭچۇ، بىلال! مەن ساڭا موھتاج.
- ئاللاھ ئۈچۈن ماڭا رۇخسەت قىلغىن، مېنى جىھادنىڭ ساۋابىدىن مەھرۇم قىلما.
- بوپتۇ ئەمەسە... خالىغىنىڭچە بولسۇن.
- شامغا بېرىپ ئەبۇ ئوبەيدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قوشۇنىغا قېتىلىمەن.
- ئاللاھنىڭ بەرىكىتى بىلەن بارغىن.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خوشلۇقىدىن قويغان - تۇتقىنىنى بىلەلمەس ھالغا كەلگەن ئىدى. نېمىلا دېگەن بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئۇزۇن ۋاقىتلاردىن بېرى ئەمەلىيلەشمىگەن جىھاد ئارزۇسى ئەمەلگە ئاشقان ۋە ئاشقانە تەشنا بولغان جىھاد قوينىغا ئۆزىنى ئېتىش پۇرسىتى ئۇنىڭ تەقدىرىگە يېزىلغان ئىدى. ئۆزىنىڭ ئۇنىڭ ئۈچۈن نۇرغۇن ئازاب - ئوقۇبەتلەرگە دۇچار بولغان ئاللاھنىڭ دىنىنى تارقىتىش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتىش ئۇنىڭ تەقدىرىگە يېزىلغان ئىدى. ئۇ ئاسارەتكە تۇتۇلغان بىرىنىڭ ئەركىنلىكىگە ئېرىشكىنىدەك بىر ئازادلىك بىلەن ئۆيىگە بېرىپ ئايالى بىلەن كۆرۈشتى. ئۇنىڭ يۈزى خۇشاللىقتىن نۇرلىنىپ كەتكەنىدى. ئايالى دەرھال سورىدى:

— ياخشىلىقتۇر، ئىنشائاللاھ!

— سەپەرگە... سەپەرگە...

— قەيەرگە؟

— شامغا... جىھادقا...

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئايالى ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا

ئېرىشىش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىپ، يېقىنلىرى، يۇرت - ماكانلىرىنى ئارقىغا قالدۇرۇپ شام تەرەپكە قاراپ ماڭدى. مەدىنە بولسا ئۇلارنى ئارقىدىن ئۇزىتىپ قالدى. ئۇلار كېچە - كۈندۈز دېمەي سەپەر قىلدى. يول بولسا ئۇلارنىڭ ئۇلاغلىرىنىڭ ئاياقلىرى ئاستىدا سىيرىلغاندەك بولاتتى. ئاخىرى ئۇلار مەنزىلگە يېتىپ ئەبۇ ئۇبەيدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قوشۇنىغا قېتىلدى. ئۇلار قوشۇننىڭ شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە يۈرۈش قىلىۋاتقان بىر بۈلۈك تارمىقىغا قوشۇلۇپ ئۇدۇل قۇددۇس مەسجىدى تەرەپكە قاراپ يۈرۈپ كەتتى. مۇسۇلمانلار قۇددۇسنى قورشاۋغا ئالدى. بۇ قورشاۋ ئۇزۇن سۈردى. قەلئەنىڭ باش قوماندانى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆزى كەلمىگچە شەھەرنى مۇسۇلمانلارغا تاپشۇرۇپ بەرمەيدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئەبۇ ئۇبەيدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ خەۋەرنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا يەتكۈزدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ قوشۇن قوماندانىغا قۇددۇسقا يېتىپ بېرىشتىن بۇرۇن ئەھۋاللارنىڭ ياخشى ئىكەنلىكىنى ئۈچۈن قوشۇن قوماندانلىرىنىڭ جابىيە دېگەن يەردە يىغىلىشىنى بۇيرۇدى. ئەبۇ ئۇبەيدە جابىيەگە كەلدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىدى. قوماندانلىق مەرتىۋىسىدىكى بارلىق كىشىلەر بىر يەرگە توپلانغان ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يېتىپ كەلدى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى يۈگۈرىشىپ دېگۈدەك ئۇنىڭ ئالدىغا باردى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ ئۇنى قارشى ئېلىشقا چىققانىدى. ناماز ۋاقتى بولغاندا كىشىلەر ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئەزان ئېيتىپ بېرىشى ئۈچۈن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئەمىر بېرىشىنى تەكلىپ قىلدى. ئەمىر قىلىنىشى بىلەن بلال ئەزان ئېيتىش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇردى. پۈتۈن كىشىلەر سۈكۈت ئىچىدە تۇرۇشتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېقىملىق ۋە جاراڭلىق

ئاۋازى خۇددى مەدىنىدە ياڭرىغىنىدەك بۇ يەردىمۇ ھەممە يەردە ياڭرىشقا باشلاپ كىشىلەرنىڭ ئېڭىدىكى تونۇش مەنزىرىلەرنى ئۇلارنىڭ ئالدىدا قايتا جانلاندۇرۇشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولغانلار ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ يىغلاپ كېتىشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەتتا ساقاللىرى ھۆل بولۇپ كەتكۈچە يىغلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرمىگەنلەر بولسا قېرىنداشلىرىنىڭ يىغىسىغا قاراپ تەسىرلەنگىنىدىن يىغلاپ كېتىشتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەزاننى ئوقۇپ بولغاندا بولسا كىشىلەر ھېچ شەپە چىقارماستىن ئولتۇرغان يېرىدە ئولتۇرۇشۇپ قېلىشقاندى. ئاخىرىدا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نامازغا تەكبىر چۈشۈردى، خەلق ئۇنىڭ ئارقىسىدا سەپ تۇتۇپ خۇشۇ ئىچىدە ناماز ئوقۇشقا باشلىدى. نامازدىن كېيىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شەھەر دەرۋازىسىنىڭ ئاچقۇچىنى تاپشۇرۇپ ئېلىش ئۈچۈن بەيتۈلمۇقەددەسكە ماڭماقچى بولدى. مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ياماقلىق كىيىملىرىنى ئالماشتۇرۇپ تەلەپ قىلدى ۋە ئۇنىڭغا سىدام ئاق رەڭلىك بىر كىيىمنى بەردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ كىيىمنى كىيىپ، دولىسىغا پاختا رەختتىن توقۇلغان بىر يۇپۇقنى ئارتتى. ئۇنىڭغا مىنىش ئۈچۈن بىزانس ئاتلىرىدىن بىر ئارغىماق كەلتۈرۈلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاتقا مىندى. ئات يەڭگىل قەدەم تاشلاپ، بويۇنتۇرۇقلىرىنى سېلىپ - سېلىپ مېڭىشقا باشلىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەرھال ئاتتىن چۈشۈپ:

— ئەيبىكە بۇيرىماڭلار. قىيامەت كۈنى ئاللاھ سىلەرنى كەچۈرگەي، ناۋادا بۇلار بىلەن دىلىمغا بىر كىبىرلىك كىرىپ قالغىنىدا سىلەر ئۆز خەلىپەڭلەرنى ھالاكەتكە ئىتتەرگەن بولۇپ

قاتتىڭلار. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «دىلىدا زەررە چاغلىق كىبىر بولغان كىشى جەننەتكە كىرمەيدۇ.» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم. راست ئېيتقاندا سىلەرنىڭ ماڭا بەرگەن بۇ ئاق كىيىمىڭلار بىلەن بۇ ئارغىمىڭلار مېنى غۇرۇردىن ھالاك قىلىشقا تاس قالىدى، دېدى ۋە دەرھال ئۈستىدىكى كىيىمنى سېلىپ ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى ياقىلىق ئەمما پاكىز كىيىمنى كىيدى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پاراڭلاشقان ھالدا قوشۇن بىلەن بىرگە بەيتۇلمۇقەددەس تەرەپكە قاراپ ئىلگىرىلەشكە باشلىدى. ئۇلار سېپىلنى قورشاپ تۇرغان قوشۇنغا يېقىنلاشقاندا قوشۇندىكىلەر مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسىنىڭ كىشىلەر ئارىسىدا كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈشى بىلەنلا يەر - زېمىننى زىلزىلىگە سالغىدەك سادا ياڭرىتىپ قۇددۇس خەلقىگە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كەلگەنلىكى بىلەن خوش بېشارەت بېرىشكە باشلىدى. قۇددۇسنىڭ قوماندانى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆرۈش ئۈچۈن شەھەر سېپىلىنىڭ ئارقىسىدىن بېشىنى چىقىرىپ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى يېقىندىن كۆرۈشنى تەلەپ قىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يېنىدىكىلەردىن ئايرىلىپ ئۆزى يالغۇز ئالدىغا قاراپ ماڭدى. سەپداشلىرى ئۇنىڭغا بىرەر يامانلىق يېتىپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىشىپ ئۇنى توسۇپ قالماقچى بولدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارغا: ئېيتقىنكى، «بىزگە پەقەت ئاللاھنىڭ تەقدىر قىلغان نەرسىسى يېتىدۇ، ئۇ بىزنىڭ مەدەتكارىمىزدۇر. مۆمىنلەر ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلسۇن (يەنى مۆمىنلەر ھەممە ئىشنى ئاللاھقا تاپشۇرسۇن، ئۇندىن باشقا ھېچ ئەھەدىگە يۆلەنمىسۇن).» دېگەن ئايەتنى ئوقۇدى ۋە تۈگىسىگە مىنىپ، ئىمان بىلەن تولغان بىر يۈرەك بىلەن سېپىل تەرەپكە

قاراپ ئۇدۇل يۈرۈپ كەتتى. شەھەرنىڭ باشلىقى ئۇنى كۆرۈشى بىلەن:

— ئۇ... ئاللاھقا قەسەم قىلىمەنكى، ئۇ، مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ دوستى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ! ... دەرۋازىلارنى ئېچىڭلار، دەپ ۋارقىردى.

دەرۋازا ئېچىلدى. كىشىلەر ئۇلار بىلەن توختاملىشىدىغان شەرتلەر ھەققىدە ئۇنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ ئەھۋاللارنى كۆرۈپ كۆزلىرىگە ياش ئالدى ۋە ئاللاھقا شۈكرە ئېيتىش ئۈچۈن ئۇلۇغنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ سەجدىگە باش قويدى.

مانا مۇشۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلار قۇددۇسقا كىردى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلار بىلەن بىللە ئىدى. ئۇلار ئاللاھنىڭ ئۆزلىرىگە مىراس قىلىپ بەرگەن بۇ شەھەرنى ئايلىنىشقا باشلىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىگە: «شۈبھىسىزكى، ئاللاھ ئىران ۋە بىزانىنىڭ سەلتەنتىنى مۇسۇلمانلارغا مىراس قىلىپ بېرىدۇ.» دېگەن كۈننى ئېسىگە ئالدى ۋە: ئى ئاللاھنىڭ ئەلچىسى! سەن ھەرۋاقت ئەڭ توغرا سۆز قىلغۇچىسەن. ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! سېنىڭ سۆزلىرىڭنى يالغانغا چىقارغانلار شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە قەيەرلەردە؟! ئۇلار كېلىپ بۇ ئاپ - ئاشكارا بولغان غەلبىنى بىر كۆرمىسۇنمۇ؟ ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى سەن قەيەردە؟ ئۇلۇغ فەتھى كۈنىدە مەن سېنىڭ يېنىڭدا بولغىنىمدەك ھازىرمۇ خۇددى سەن بىز بىلەن بىرگە تۇرغاندەك ھېس قىلماقتىمەن. سەن مېنىڭ يېنىمدا... سەن مېنىڭ يېنىمدا... دەپ پىچىرلىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياشلار ئاقتى ۋە ئۆز - ئۆزىگە:

ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ساڭا ئاللاھنىڭ رەھىمىتى بولسۇن!
دېگەن سۆزلەرنى تەكرارلىدى.

قۇللۇق

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شامدا يېڭىدىن مۇسۇلمان بولغان
قېرىنداشلىرى بىلەن بىرگە ئولتۇرغۇچ ئۇلارغا دىنلىرىنى
ئۆگىتىۋاتاتتى. ئۇلاردىن بىرسى:

— ئىسلام ھازاق، قىمار، زىناغا ئوخشاش نۇرغۇن نەرسىلەرنى
ھارام قىلىپتۇ. يۇنېمە ئۈچۈن قۇللۇقنى ھارام قىلمىغاندۇ؟ دەپ
سورىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— دۇنيادا ئىشلارنىڭ يۈرۈشى ۋە ئۆز يولىدا داۋام قىلىشىدا
قۇللارنىڭ رولىنىڭ ناھايىتى چوڭ ئىكەنلىكىنى بىلىسىلەر. ناۋادا
ئىسلام قۇللۇقنى بىردىنلا بىكار قىلىۋەتسە قۇل ئىگىلىرى ناھايىتى
چوڭ زىيانغا ئۇچرايتتى. بۇنىڭ بىلەن بىرگە قۇللارغىمۇ،
جەمئىيەتكىمۇ بىرمۇنچە زىيانلار بولغان بولاتتى. قۇل ئىگىلىرى
زىيانغا ئۇچراش بىلەن بىرگە يەنە ناھايىتى نۇرغۇن قۇلمۇ
ئىشىسىز، ئىگىسىز قالاتتى. ئۆزلىرىنىڭ قورسىقىنى تۇيدۇرۇپ
ئىگە چىقىۋاتقان ياردەمچىلىرىدىن ئايرىلىپ قالاتتى. زۆرۈر بولغان
ئېھتىياجلىرىنى قامداش ئۈچۈن بىرمۇنچە ناچار، ناشايان يوللارغا
مېڭىپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. بۇنىڭ بىلەن جەمئىيەت تەرتىبى
بۇزۇلۇپ، ھەممە ئىش قالايمىقان بولۇپ كېتەتتى. ئىجتىمائىي
نىزام تەرتىبىتىن چىققان بولاتتى، دەپ جاۋاب بەردى. باشقا
بىرىمۇ سۆزگە ئارىلىشىپ:

— ئۇنداقتا ئىسلام قۇللارنىڭ ھۆرلۈكىگە ئېرىشىشى ئۈچۈن

قانداق بىر تەدبىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويدى؟ دەپ سورىغان سوئالغا بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— ھېچقانداق بىر دىننىڭ قىلمىغىنىنى ئىسلام دىنى قىلدى. تەۋرات قۇل بولۇشقا بۇيرۇپ كەلگەن بولسا خىرىستىيانلىق ئۇنىڭغا قارشى چىقىمىغان ئىدى. ئىسلام بولسا دەسلەپكى قەدىمدىلا ئىنسانلارغا قۇللارنى ھۆرلۈككە ئېرىشتۈرۈشنى تەۋسىيە قىلدى. قوللىرىدىكى قۇللىرىغا ھۆرلۈك بەرگۈچىلەرگە كەڭلىكى ئاسمان - زېمىنچە كېلىدىغان جەننەتلەرنى ۋەدە قىلدى. ئاللاھ بەندىلەرنىڭ قۇل ئازات قىلىشىنىڭ ئاللاھقا شۈكۈر قىلغانلىقىنى ئىپادىلەيدىغان دەسلەپكى ۋەزىپىلىرىدىن ساندى. ئۇلۇغ ئاللاھ قۇرئاندا سۈرە بەلەدىنىڭ سەككىزىنچى ئايىتىدىن 16 - ئايەتلىرىگىچە: ئىنسان ئۈچۈن ئىككى كۆز، بىر تىل، ئىككى كالىپۇك ياراتمىدۇقمۇ؟ ئۇنىڭغا ياخشى يول بىلەن يامان يولنى كۆرسەتمىدۇقمۇ؟ ئۇ داۋان ئاشمىدى. داۋان ئېشىشنىڭ نېمىلىكىنى قانداق بىلەتتىڭ؟ (داۋان ئېشىش دېگەن) قۇل ئازاد قىلماقتۇر ياكى ئاچارچىلىق كۈندە تۇغقانچىلىقى بولغان يېتىمگە ياكى توپىدا ياتقان مىسكىن (ھالى ناچار كەمبەغەل) گە تاماق بەرمەكتۇر.» دېدى.

سەۋەنلىك بىلەن ئادەم ئۆلتۈرۈپ قويغانلىقىنىڭ كاپارىتى ھەققىدە: «مۆمىن ئادەمنىڭ مۆمىن ئادەمنى سەۋەنلىك بىلەن ئەمەس، قەستەن ئۆلتۈرۈشى ھېچ دۇرۇس ئەمەس، كىمكى بىرەر مۆمىننى سەۋەنلىك بىلەن ئۆلتۈرۈپ قويدىكەن، ئۇ بىر مۆمىن قۇلنى ئازاد قىلىشى ۋە ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ۋارىسلىرىغا دىيەت (تۆلەم) تۆلىشى كېرەك.» دېيىش ئارقىلىق ئىسلامدا قۇللارنىڭ ھۆرلۈكىنى ئۇلارغا زۇلۇم قىلماستىن بېرىشنى تەلەپ قىلدى. بۇندىن باشقا يەنە قۇلغا زاكاتتىن بىر ئۇلۇش ئايرىغان بولۇپ، قۇللار بۇ زاكاتنى

خوجايىنلىرىغا بېرىش ئارقىلىق ھۆرلۈككە ئېرىشىش يولىنى بەردى. بۇ ھەقتە ئۇلۇغ ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ: «زاكات پەقەت پېقىرلارغا، مىسكىنلەرگە، زاكات خادىملىرىغا، دىللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارغا، ئىنسانلارنى ھۆرلۈككە ئېرىشتۈرۈشكە، قەرزدارلارغا، ئاللاھنىڭ يولىغا، ئىبنى سەبىللەرگە بېرىلىدۇ، بۇ ئاللاھنىڭ بەلگىلىمىسىدۇر، ئاللاھ (بەندىلىرىنىڭ مەنپەئىتىنى) ئوبدان بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر.»

ئىسلام قۇللارنى ھۆرلۈككە ئېرىشتۈرۈش سىستېمىسىنى «مۇكاتەبە ئەقد» بىلەن قانۇنلاشتۇرغان ئىدى. بۇنىڭ مەنىسى شۇكى: قۇل ئۆزىگە مەنپەئەتلىك بولغان بىر پۇل تېپىش پۇرسىتىگە ئىگە بولغاندا خوجايىنلىرىدىن ئۆزىنى ھۆرلۈككە چىقىشقا ماقۇل بولغۇدەك پۇلغا ئېرىشىۋېلىشى ئۈچۈن ئىشلەشكە رۇخسەت بېرىلىشىنى سورىغاندا خوجايىنلىرى بۇنىڭغا رۇخسەت بېرىشكە مەجبۇر بولىدۇ. چۈنكى ئۇلۇغ ئاللاھ بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «قۇللىرىڭلاردىن توختام تۈزۈشنى تىلەيدىغانلار (خوجىسىغا مۇئەييەن پۇل - مال تۆلەش شەرتى بىلەن ئۆزىنىڭ ئازاد قىلىنىشىنى تىلەيدىغانلار) بىلەن، ئەگەر ئۇلارنىڭ ساداقىتىنى بايقىساڭلار، توختام تۈزۈڭلار، سىلەرگە ئاللاھ ئاتا قىلغان مال - مۈلۈكنىڭ بىر قىسمىنى (ئۆزلىرىنى ئازاد قىلىشقا ياردەم تەرىقىسىدە) ئۇلارغا بېرىڭلار...»

ئۈچىنچى بىرى سۆز باشلاپ:

— ئىسلام قۇلغا ياردەم بەرگەنمۇ، دېدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— ئىسلام قۇللارغا يۇمشاق، ياخشى مۇئامىلە قىلىشنى پەرز

قىلغان. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ھەمىشە قۇلغا چىرايلىق مۇئامىلە قىلىشنى تەۋسىيە قىلىپ كەلگەن ۋە: «ئاشۇ ئىككى زەئىپ بەندە يەنى قۇل بىلەن ئايال كىشى ھەققىدە ئاللاھتىن قورقۇڭلار» دەپ تاپىلغان ئىدى. ھەتتا ۋاپاتىغا ئاز قالغاندا: نامزىڭلارغا ۋە قۇللرىڭلارغا ئەھمىيەت بېرىڭلار» دەپ تەۋسىيە قىلغان ئىدى. قۇل ئازات قىلىشقا بولسا، كىمكى بىر مۆمىن قۇلنى ئازات قىلسا ئۇ قۇل ئۇنىڭ ئۈچۈن جەھەننەمدىن قۇتۇلۇشنىڭ بەدىلى بولىدۇ.» دېيىش ئارقىلىق رىغبەتلەندۈرگەن ئىدى. قۇللار ئىسلام ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا ھەتتا ئۆزىنىڭ قۇللۇقىنىڭ ئاچچىقىنى ئۇنتۇپ شەپقەت ۋە مەرھەمەت بىلەن مۇئامىلە قىلىنغان ئىدى. بۇ شۇنچىلىك دەرىجىگە بارغانكى، بەزى قۇللار خوجايىنىنى ئۆز قەبىلىرىدىن، ھۆرلۈكلىرىدىن ئەلا بىلگەن ئىدى.

تۆتىنچى بىرى:

— بۇنداق بولۇشى مۇمكىنمۇ؟ دېدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەدىچە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئانىمىز بىلەن توي قىلغاندا خەدىچە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئانىمىز ئۇنىڭغا زەيد ئىبنى ھارىس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قۇل ئورنىدا ھەدىيە قىلغانىدى. زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا رازىلىق ۋە ئۆز خاھىشى بىلەن تۇردى. ھارىسە قەبىلىسىدىن بىر گۇرۇپپا كىشىلەر مەككىگە كېلىپ ئوغۇللىرى زەيد ئىبنى ھارىسە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قۇللۇقتىن قۇتۇلدۇرۇپ قايتۇرۇپ كېتىش ئۈچۈن سېتىۋالماقچى بولدى. ئۇلار تەلەپلىرىنى بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دېگەندىن كېيىن بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ناۋادا زەيد سىلەر بىلەن كېتىشنى خالىسا مەن ئۇنىڭ ئۈچۈن ھېچقانداق ھەق ئالماستىن سىلەرگە قوشۇپ قويىمەن» دېگەن

ئىدى. ئەمما زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قۇللۇق ھالىتى بويىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا قېلىشنى تەلەپ قىلغان ئىدى. بۇنى ئاڭلىغان سورۇندىكىلەردىن بىرى:

— راستتىن ئېيتقاندا بۇ ھەقىقەتەن ھەيران قالغۇدەك بىر ئىش ئىكەن، دېدى.

— ياق... ياق... بۇنىڭ ھەيران قالغۇچىلىكى يوق، چۈنكى، مۇسۇلمانلارنىڭ قۇللىرىغا بولغان شەپقىتى، خۇددى ئائىللىرىنىڭ ئۇلارغا بولغان مېھرى - شەپقىتى بىلەن ئوخشاش ئىدى. تېخىمۇ ئېنىقراق قىلىپ ئېيتقاندا ئائىلىسى ۋە ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى ئۇنتۇلدۇرغۇدەك دەرىجىدە ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مېنى ئازات قىلغان چاغدا مەن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا باغلىنىپ قالدىم ۋە ماڭا بولغان ياخشى كۆرۈشى سەۋەبىدىن ئۇنىڭدىن ھېچ ئايرىلغۇم كەلمىدى. مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىنمۇ ئۇنىڭ ئۆيىگە بېرىپ تاكى ئۇنىڭ ئازات قىلغۇچىسى بولۇپ ئايرىم ياشاشقا كۆنگەنگە قەدەر ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغانىدىم. ئىسلامنىڭ كېلىشى قۇل بىلەن ئۇنىڭ خوجايىنى ئارىسىدا ھېچبىر پەرقنى قالدۇرمىدى. چۈنكى ئاللاھ: «ھەقىقەتەن ئەڭ تەقۋادار بولغانلىرىڭلار ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا ئەڭ ھۆرمەتلىك ھېسابلىنىسىلەر (كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىدىن ئارتۇق بولۇشى نەسەب بىلەن ئەمەس، تەقۋادارلىق بىلەن بولىدۇ)، ئاللاھ ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر.» دېگەن ئىدى. ئىسلام قۇللارغا ئەھمىيەت ۋە مەسئۇلىيەت بېرىشتىن باش تارتىمىغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئازات قىلغان زەيد ئىبنى ھارىسى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ھاممىسىنىڭ قىزى زەينەپ بىنتى جەھشى

رەزىيەللاھۇ ئەنھانى نىكاھلاپ بەرگەنلىكى، ئۇنىڭدىن كېيىن زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوغلى ئۇسامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قوشۇن قوماندانلىقىغا تەيىنلىگەنلىكى بۇنىڭ مىسالىدۇر. بۇنىڭدىن بۇرۇن بىر قۇلنىڭ بۇلارنى ئويلىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى. يەنە كېلىپ بۇ ئىشلارنىڭ ئادەتتىكى قەبىلىلەر ئىچىدە ئەمەس، بەلكى قۇرەيشتەك نەسەبى يۇقىرى بولغان قەبىلىنىڭ ئىچىدە ئىجرا قىلىنىشىنى تەسەۋۋۇر قىلالايتتىڭمۇ؟ بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئىسلام قەبىلە ۋە ئىرق ئۈستۈنلۈكىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، ئىنسانلار ئارىسىدا باراۋەرلىكنى ئوتتۇرىغا چىقارغاندۇر. سورۇن ئەھلىدىن يەنە بىرى:

— بۇلار ھەقىقەتەن ناھايىتى ياخشى ئىشلار... بۇنىڭدىنمۇ ياخشى بولىدىغىنى قۇللۇقتىن ئىبارەت ئىنساننىڭ تەبىئىتىگە ياقمايدىغان بۇ تۈزۈلمىنى پۈتۈنلەي ئەمەلدىن قالدۇرۇش كېرەكلىكىدۇر، دېدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— مەن سىلەرگە بايا دەپ ئۆتكىنىمدەك، قۇللۇق تۈزۈمىنى بىراقلا ئەمەلدىن قالدۇرۇۋەتكەندە قۇللارنىڭ خوجايىنلىرىنىڭمۇ، قۇللارنىڭمۇ زىيانغا ئۇچراش ئېھتىمالى چوڭدۇر. ئىسلام قۇللارنىڭ ھالىنى ياخشىلاش ۋە ھۆرلۈككە كۆندۈرۈشنى داۋام قىلىش ئاساسىدا بۇ ئەھۋالنى ھەل قىلىش يولىنى تاللىغان بولۇپ، بۇنىڭدىن باشقا يەنە قۇللۇققا كەلگۈسىدە بىراقلا خاتىمە بېرىش ئۈچۈن بەزى بىر شەرتلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان ئىدى. سىلەرنىڭ بىلىشكە تېگىشلىك بولغان تەرىپىڭلار شۇنىڭدىن ئىبارەتكى، ئىسلام ئىنساننى قۇل قىلىشنى ھارام قىلغان، بىراق پەقەتلا مۇسۇلمانلارغا قارشى قوراللانغان، ئۇلارنى دىنلىرىدىن قايتۇرۇپ ۋە ئاللاھنىڭ يولىدىن يىراقلاشتۇرۇشنى مەقسەت قىلغان يات

دندىكىلەر ئارىسىدا بولىدىغان چوڭ ئۇرۇشلار چىقىپ قالغان ئەھۋالدا ئۇلاردىن ئەسىرگە چۈشكەنلەرنى قۇل قىلىشقا رۇخسەت قىلغاندۇر. شۇ سەۋەبتىن مۇسۇلمانلارنىڭ ھۆكۈمدارلىرىغا قولغا چۈشكەن ئەسىرلەرنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش ئىختىيارلىقلىرى ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە بېرىلگەن بولۇپ، بۇ رەھبەرلەر خالىسا ئەسىرلەرنى ئۆز يانلىرىدا ئېلىپ قېلىشقا، خالىسا قويۇپ بېرىشكە ياكى قارشى تەرەپكە ئەسىرگە چۈشۈپ قالغان مۇسۇلمان ئەسكەرلەرگە ئالماشتۇرۇشقا ھوقۇقلۇق قىلىنغاندۇر. ئەلۋەتتە بۇنداق قىلىشنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتىنى ئاجىزلاشتۇرۇشنى ۋە ئاللاھنىڭ نۇرىنى ئۆچۈرۈشنى قەستلىگەنلەرنىڭ ھەيۋىسىنى سۇندۇرۇش، غۇرۇرنى يەرگە ئۇرۇش بىلەن بىللە ئىسلام دىنىنى ھىمايە قىلىش جەھەتلەردىمۇ بىرمۇنچىلىغان پايدىلىرى باردۇر. شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، بۇ خىل شەكىلدە رۇخسەت قىلىنغان قۇل قىلىش تۈزۈلمىسى مۇسۇلمانلارنىڭ شەرىئەت بويىچە ئىش ئېلىپ بېرىشى جەريانىدا تەدرىجىي ئاخىرلىشىدۇ ۋە ئىنسان تەبىئىتىگە ياقمايدىغان قۇللۇقتىن ئىبارەت بۇ تۈزۈم جەمئىيەتتىن تەل - تۈكۈس يوق بولىدۇ، دېدى.

سورۇندا ئولتۇرغانلاردىن يەنە بىرى مۇنداق دېدى:

— ھېچ بولمىغاندا شەيتان ئىرادىسى ئاجىز بىر قىسىم كىشىلەرنى ئازدۇرۇپ بالىلار ۋە ئاياللارنى ئېلىپ قېچىپ قۇل بازارلىرىدا سېتىشتەك ئىشلارغا ۋەسۋەسە قىلىشى مۇمكىن، بۇ ھەقتە سەن قانداق قارايسەن؟ بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— ئىسلام بۇنى قەتئىي توسۇپلا قالماي، بۇنداق ئىشلار بىلەن شۇغۇللانماقچى بولغانلارنى قاتتىق ئازاب بىلەن ئاگاھلاندۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ لەۋزى بىلەن رىۋايەت قىلىنغان بىر

ھەدىس قۇدىسىدا ئاللاھنىڭ بۇ ھەقتە: «ئۈچ تۈرلۈك ئىنسان باركى، قىيامەت كۈنىدە مەن ئۇلارغا دۈشمەن بولىمەن، بۇ ئۈچ تۈرلۈك ئىنسان بولسا مېنىڭ ئىسمىم بىلەن قەسەم قىلىپ، قەسىمىنى بۇزغۇچىلار، ھۆر ئىنساننى قۇل قىلىپ سېتىپ ئۇنىڭ پۇلىنى يېگەنلەر ۋە بىركىمنى ئىشىغا سېلىپ ئۇنىڭ ھەققىنى بەرمىگەنلەردۇر. دېگەنلىكىنى بايان قىلغان.»

باشقا بىرى سۆزگە ئارىلىشىپ:

— كۆپىنچە ۋاقىتلاردا بۇ ناچار تۈزۈمنىڭ قانداق قىلىپ مەيدانغا كېلىپ قالغانلىقىنى ئۆز - ئۆزەمدىن سوراپ كېلىۋاتاتتىم، ئەمما تا ھازىرغىچە بۇنىڭغا قانائەتلىنەرلىك بىر جاۋاب تاپالمىدىم، دېدى. ئۇ يەردە ئولتۇرغانلاردىن يەنە بىرى:

— قۇللۇق، مەدەنىيەت ۋە دەسلەپكى قەدەمدىكى تەرەققىيات يۈزلىشىگە تاشلانغان تۇنجى قەدەم بىلەنلا باشلانغاندۇر، دېدى.

يۇقىرىغا قاراپ تەرەققىي قىلىشنىڭ تۇنجى قەدىمىنى قۇللۇق تۈزۈمى بىلەن باشلايدىغان ئىشىمۇ بولامدۇ؟ ...

— شۇنداق، راستىنلا شۇنداق بولغان ئىكەن. ئەينى چاغلاردا ئۇرۇشلار ئاساسەن ئۆز ئارا قوشنا قەبىلىلەر ئارىسىدا پارتلايدىغان بولۇپ، ئىنسانىيەت قۇرۇلمىسى تەرەققىي قىلغىنىچە ۋە مەلۇم بىر رايونلارنى ۋەتەن قاتارىدا ئىگىلەشكە باشلىشى بىلەن تېرىقچىلىق ئىشلىرىدا ئادەم كۈچىگە بولغان ئېھتىياج كېلىپ چىققان. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۇرۇشلاردا قولغا چۈشۈرگەن ئەسىرلەرنى ئۆلتۈرۈۋېتىشنىڭ ئورنىغا ئۆز ئىشلىرىغا سېلىش تۈزۈمىنى يولغا قويماقچى بولۇشقان. شۇنىڭ بىلەن قۇللۇق تۈزۈمى بۇ شەكىلدە مەيدانغا كېلىشكە باشلىغان. پەلسەپە شۇناسلارنىڭ كۆپىنچىسى

بۇنى تەبىئىي ۋە زۆرۈرىي بىر تۈزۈم قاتارىدا قوبۇل قىلىشتى.
 بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— كۆرۈپ تۇرۇپسىلەركى، ئىسلام بۇنى ئىنسان تەبىئىتىگە
 ئۇيغۇن ۋە زۆرۈرىي تۈزۈم قاتارىدا دەپ قارىماي ئەكسىچە
 نەپرەت قىلىنىدىغان بىر تۈزۈم دەپ قاراپ ئۇنى تەدرىجىي ھالدا
 يىلتىزىدىن قومۇرۇپ تاشلاشقا تىرىشىدۇ. شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى،
 مۇسۇلمانلار بۇ ھەقتە ئوتتۇرىغا قويۇلغان ھۆكۈملەرنى ئۆگىنىشى
 ۋە ئۇلۇغ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىگە ئەگىشىشكە
 تىرىشىشى بىلەن قۇللۇقمۇ ئاخىرلىشىدۇ، دېدى.

بۇ يەردىكى سۆھبەت خېلى كەچ بولغۇچە داۋام قىلدى،
 سۆھبەت ئاخىرلاشقاندا بولسا بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆيىگە
 قايتتى.

ئاغرىنىش

ئامۋاس كەنتىنىڭ ئۈستىگە قاراڭغۇلۇق ئۆزىنىڭ قاراڭغۇ
 پەردىسىنى قېلىن چۆمكۈۋەتكەندى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
 كارۋىتىغا بېرىپ ياتتى. كۆزلىرى ئۇيقۇسىراپ كەتكەندى.
 ئاخىرى تاتلىق ئۇيقۇ قوينىغا بۆلەندى. ھەممە كىشىلەر ئويىغا
 كەتكەن، ئەتراپنى جىمجىتلىق باسقان ئىدى. بلال رەزىيەللاھۇ
 ئەنھۇ ئۇيقۇ قوينىدا ئۇيان - بۇيانغا ئۆرۈلەتتى. ئۇ، ئوڭ
 ۋە سولغا ئۆرۈلۈپ تۇراتتى، چىرايىدا بولسا چوڭقۇر خىيالغا
 چۆمگەندەك ئىزنالار پەيدا بولاتتى. بەزىدە ناھايىتى رازىمەنلىك
 بىلەن كۆلۈمسىرەيتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ چۈشىدە پەيغەمبەر
 ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاق كىيىم كىيگەن ھالدا ئۆزى تەرەپكە قاراپ
 كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرەپكە

قاراپ يۈگۈردى. ناھايىتى ھاياجانلانغان ۋە سۆيۈنگەن ھالدا ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ تۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ لەۋلىرى ھەرىكەتكە كەلدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پۈتۈن دىققىتى بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ تۇراتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇددى تاپا - تەنە قىلغاندەك تەرىزدە: «بۇ قانداق بىر ۋاپاسزلىق بلال... بۇ قانداق بىر ۋاپاسزلىق بلال.. بىزنى قاچانغىچە زىيارەت قىلمايسەن؟» دېدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇيقۇسىدىن ئويغاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بۇ قانداق بىر ۋاپاسزلىق بلال... بۇ قانداق بىر ۋاپاسزلىق بلال» دېگەن ئاۋازى ئۇنىڭ قۇلاقلىرى تۈۋىدە ھېلىھەم جاراڭلاپ تۇراتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىنى ئاجايىپ بىر ئېغىر ھەسرەت ئىچىدە قالغاندەك ھېس قىلدى. ئۇنىڭ قەلبىنى كۆتۈرۈش تەس بولغان بىر قايغۇ قاپلىۋالغانىدى. ئۇ ئۆز ئۆزىگە: ۋاپاسزلىقمۇ... ياق ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ياق... شۇنداق، ئارىدىن بىر قانچە يىللار ئۆتۈپ كەتتى. مەن سېنىڭ مەسجىدىڭنى زىيارەت قىلىمىدىم. ئەمما بۇ ۋاپاسزلىق قىلغانلىقىمدىن ئەمەس ئىدى... سېنىڭ سىمايىڭ ھېچ كۆز ئالدىمدىن كەتمەيدۇ. سېنى بىر مىنۇتمۇ ئۇنتۇپ قالدىم، ئىسمىڭ ئاغزىمدىن چۈشمىدى. دىلىم نامازلاردا ساڭا دۇرۇد ئېيتىشتىن ھېچ توختاپ قالمىدى. ياق، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! بۇنى سەن ۋاپاسزلىق دەپ قارىمىغىن. دەرھال تەييارلىنىپ سېنىڭ مەسجىدىڭنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن نۇر شەھىرى بولغان مەدىنىگە يېتىپ بارمەن، دەپ پىچىرلىدى ئۇ.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ياتقان يېرىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كەتتى ۋە ئۇدۇل ئىشكىكە بېرىپ ئىشكىنى ئاچتى. ھەر تەرەپنىڭ

قاراڭغۇ ئىكەنلىكىنى كۆردى. ئاسمانغا قارىدى. ئاجىزلاپ قالغان نۇرلىرىنى چىچىۋاتقان يۇلتۇزلارنى كۆزەتتى. يۇلتۇز نۇرلىرىنىڭ سۇسلىشىپ ئۆچۈشكە ئاز قالغانلىقىنى كۆردى. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي بۇلارمۇ يوق بولۇشقا باشلىدى. كېچە ھەقىقەتەن ناھايىتى بەك قاراڭغۇ ئىدى. كۈن چىقماستىن بۇرۇن يولغا چىقىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئەمما قاچان سەھەر بولار، قاچان؟... ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان سېغىنىش ھېسسىياتى ئۇنىڭ يۈرىكىنى يالقۇن كەبى كۆيدۈرۈپ تۇرۇۋاتسا ئۇ يەنە تاڭ ئېتىشىنى ساقلىيالىسۇنمۇ؟ ۋاقت بەكمۇ ئاستا ئۆتمەكتە ئىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ئۆي ئىچىدە ئۇياقتىن بۇياققا ماڭاتتى. ئۇنىڭ يادىغا ئوزۇق - تۈلۈك تەييارلىقى كەلدى. توغرا ئۇ سەپەر ئۈچۈن تېخى ھېچبىر تەييارلىق قىلمىغان ئىدى. ئۇ ناھايىتى قىسقا ۋاقت ئىچىدىلا تەييارلىقلىرىنى قىلىپ پۈتتۈردى. لېكىن كېچە يەنىلا تۈگىمەيۋاتاتتى. ئۇ ئىچى تىتىلدىغان ھالدا: كاشكى قاننىم بولغان بولسا، مەھبۇبىنىڭ مەدىنىدىكى مەسجىدىگە مېنى ئۇچۇرۇپ ئېلىپ بارغان بولسا... دېگەنلەرنى خىيالدىن ئۆتكۈزدى.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئايالى ئويغاندى ۋە ئېرىنىڭ ئۆي ئىچىدە ئۇيان - بۇيان مېڭىپ يۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ بىر نەرسىگە بىئارام بولۇۋاتقانلىقىنى سەزدى - دە:

— بىرەر ئىش بولدىمۇ؟ دەپ سورىدى.

— مەدىنىگە بارماقچىدىم.

— نېمىشقا؟

— پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىنى زىيارەت قىلماقچىمەن.

— تاڭ ئاتقىچە ئۇخلىۋالساڭ بولماسمۇ؟

— ئۇيقۇم قاچتى.

ئاخىرى ئۇيۇق يۈزىدە كۈنىنىڭ چىقىشىدىن دېرەك بېرىدىغان ئالامەتلەر كۆرۈندى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆيىدىن يۈگەرگەندەك چىقتى - دە تۆگىسىگە مىنگىنچە يولغا چۈشتى. ھايۋانمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شەھرىگە يېتىپ بېرىش ئۈچۈن ئىلدام يۈرۈپ كەتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئالدىنقى كۈنى مەدىنىگە قاراپ يولغا چىققان كارۋانغا يېتىشىۋېلىشى كېرەك ئىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىردەم - بىردەم تۆگىسىنى دېۋتەتتى. تۆگىمۇ قەدەملىرىنى ئىتتىك ئېلىپ پۈتۈن كۈچى بىلەن چاپاتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يولنى ئۇزىراپ كەتكەندەك ھېس قىلغان بولسىمۇ ئاخىرىدا يەنىلا كارۋانغا يېتىشىۋېلىپ ئۇلارغا قوشۇلدى. ئۇ يول بويىچە ئۇنىڭ قۇلىقىغا ئىچىدىن كېلىۋاتقان نىدادىن، تۆگىسىنىڭ ھېرىپ دەم ئېلىشىنى خالىغان ھالدا پۇشقىرىشىدىن باشقا بىر ئاۋاز كىرمەيتتى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شۇ تاپتا بەنى جۇمۇھ قەبىلىسىنىڭ تىجارەت ماللىرىنى ئاپىرىپ - ئېلىپ كەلگەن، قۇللۇق كۈنلىرىنى باشتىن كەچۈرگەن شام يولىدا ئىدى. ئۇ بۇ يولدىن ھەر بىر قېتىم ماڭغىنىدا ئەينى چاغدىكى ئەسلىملىرى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا جانلىناتتى. جىھادنى باشلاش مەقسىتىدە مەدىنىدىن چىقىپ ئەبۇ ئۇبەيدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قوشۇنىغا قوشۇلۇش ئۈچۈن ماڭغانىمۇ بۇ ئەسلىمىلەر ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا جانلانغان ئىدى. كۆڭلى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىدىن ئاغرىنغان قىياپەتتىكى دېگەن سۆزلىرىنى ئويلاش بىلەن مەشغۇل ئىدى.

ئاخىرى دېگەندە مەدىنىنىڭ چەت - ياقا مەھەللىلىرى كۆرۈندى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆڭلى قاناتلىنىپ ئۇچىدىغاندەك ھالەتكە كەلگەن ئىدى. تۆگىسىنىڭ مېڭىشىنى تېزلىتىپ كارۋان توپىدىن ئايرىلىپ چىقتى. يۈرىكى بولسا ھاياجاندىن دۈپۈلدەيتتى. ئۇنىڭ يۈرىكىدە ئەيمىنىش بىلەن مەھبۇبىنىڭ مەسجىدىگە ئۇچۇپ دېگۈدەك كىرىش ئارزۇسى... ئۇزاق ۋاقىتلىق ئايرىلىشتىن كېيىن بۇ ھۆرمەتلىك رەھبىرىنىڭ ھۇزۇرىدا قانداق تۇرۇشى ھەققىدىكى ئەندىشىسى... مەدىنىگە ھەر قېتىم قايتىپ كەلگەندىكى ۋە ئۇ يەردىن چىققان چاغدا ھېس قىلىدىغان ھاياجانلاردىن ئىبارەت تۇيغۇلار بىر - بىرىگە ئارىلىشىپ كەتكەنىدى. ئەمما ئۇ، بۈگۈن ھېس قىلغان ھاياجاننى ھېچقاچان ھېس قىلمىغانىدى. ئۇ بۇرۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات ۋاقتىدا ئۇنىڭ بىلەن ھەر ئۇچراشقاندا، ۋاپات بولغاندىن كېيىن مەسجىدىگە ھەر قېتىم زىيارەت ئۈچۈن كىرگىنىدە ئىچىدە ناھايىتى ھۇزۇرلۇق بىر تۇيغۇ پەيدا بولاتتى. ئەمما ئۇ، بۈگۈنكىدەك بىر ھاياجاننى، بۈگۈنكىدەك قاتتىق سېغىنىشنى پەقەتلا ھېس قىلىپ باقمىغان ئىدى.

مانا ئەمدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىلا تۇراتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يۈرىكى ئاغزىغا تىقىلغاندەك بولۇپ نەپەس ئېلىشى تېزلىتىپ، تۆگىسى ئۇنى مەسجىدىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ، ئۇنىڭ چۈشۈپلىشى ئۈچۈن چۆكتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تۆگىسىدىن چۈشۈپ خۇشۇ ئىچىدە مېڭىپ مەسجىدىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەلگەندە ئىشىككە ئۇدۇل قاراپ مېڭىپ ئاخىرى قەبرىنىڭ ئالدىغا ئېغىر قەدەملەر بىلەن يېتىپ كەلدى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ پۈتۈن بەدىنى لەرزىگە

كەلدى. ھاياجاندىن تىترەپ تېشىغىمۇ چىقىرىلمىغان پەس ئاۋازى بىلەن:

ئەسسالامۇ ئەلەيكە ئى ئاللاھنىڭ بەيغەمبىرى! دەپ سالام بەردى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بۇغۇزىدا بىرنەرسە تۇرۇپ قالغاندەك بولدى. كۆزلىرىدىن تۆكۈلگەن ياشلىرى ئۇنىڭ يۈزلىرىنى يۇدى. ئۇ ئاۋاز چىقارماستىن بېشىنى ئالدىغا ئەگدى. روھىي دۇنياسى بولسا بۇرۇنقى ئەسلىمىلەر ئىچىدە پەرۋاز قىلىشقا باشلىدى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كەڭچىلىك ۋاقتلاردىمۇ، تارچىلىق ۋاقتلاردىمۇ، ئاسانلىق ۋە قىيىنچىلىق ۋاقتلاردىمۇ، ئۇرۇش ۋە تىنچلىق ۋاقتلاردىمۇ ئۆزىگە قانچىلىك يېقىن تۇرغانلىقىنى ۋە ئۆزىگە قانچىلىك شەپقەت كۆرسەتكەنلىكىنى ئەسلىدى. ئۇنىڭ ھاياجانلىق كەيپىياتى بىرئاز پەسكويغا چۈشكەندەك بولدى. ئۇ ئۆزىنى ئوڭشىۋالدى. كۆڭلى بىرئاز ئارامغا چۈشكەندى. بۇ ئارىدا ۋاقىت ناھايىتى تېز ئۆتمەكتە، بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ۋاقىتنىڭ قانداق ئۆتكەنلىكىنى سەزمەس ھالەتتە ئىدى. ئۇنىڭ روھى بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ روھى بىلەن ئۇچراشقانداك بولۇپ كۆڭلى ئەمىن تاپقاندى. ئۇ ئۆزىنىڭ ھازىرقى ھۇزۇرلۇق ھالىتىنىڭ بۇزۇلۇپ كېتىشىنى خالىمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ تۇرغان يەردە شۇ پېتى تۇرۇۋەردى. كېچە قاراڭغۇ يۇپۇقلىرىنى يېپىشنىڭ بىشارىتىنى بېرىشكە باشلىدى. ئەمما بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا بۇلارنى سەزگىدەك ئەمەس بولۇپ تۇرغان يېرىدىن قىمىرلاي دېمەيتتى. ئەتراپتىن ھېچنېمىنى سەزمەيتتى. بىر چاغدا بىرىلىرىنىڭ ئۆزىگە گەپ قىلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى:

— بلال! ... بلال! ...!

— بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تىرەن خىيال دۇنياسىدىن ئېسىگە

كېلىپ ئاۋاز كەلگەن تەرەپكە بۇرۇلدى. مەھبۇبىنىڭ نەۋرىلىرى بولغان ھەسەن بىلەن ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمالارنى كۆردى. ئۇنىڭ قايغۇسى يېڭىلاندى. كۆزلىرىدىن ياشلار تاراملاپ ئاقتى. ئۇ، ئۇ ئىككىسىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ دېگۈدەك بېرىپ ھەر ئىككىلىسىنى باغرىغا بېسىپ ئۇلارنى سۆيىدى، ئۇلارنىڭ باش - كۆزلىرىنى سىلاشتۇردى ۋە: سىلەرنى ھەر كۆرسەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئەسلەيمەن، دېدى ئۇ پەس ئاۋازدا. ئۇلار ئارىسىدا بىر ھازاغچە جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈردى. ئاخىرىدا ھەسەن جىمجىتلىقنى بۇزۇپ:

— سەن قاچاندىن بېرى بۇ يەردە ئىدىڭ؟ دەپ سورىدى.

— قۇياش ئۇيۇققا قاراپ قايرىلغاندا كارۋان مەدىنە تەۋەسىگە كىرگەنىدى. مەن دەرھال كارۋاندىن ئايرىلىپ سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىزنىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن بۇ يەرگە يۈگۈردۈم.

— كېچىنى نەدە ئۆتكۈزمەكچىسەن؟

— مەسجىدتە.

— يۈرگىنە بىلال! بىزنىڭ ئۆيىمىزگە كەلگىن، بىزگە مېھمان بول.

ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسىنىڭ يېنىدىن ئايرىلىپ ھەسەننىڭ ئۆيى تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ئۇلار يولدا كېتىۋاتقاچ بۇرۇنقى ئىشلاردىن سۆزلىشىپ ماڭدى. ھۈسەين بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قاراپ:

— پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن سەن بىزنى

ئاۋازىڭدىن مەھرۇم قىلدىڭ، بلال! سېنىڭ بامدات نامىزى ئۈچۈن ئەزان ئېيتىپ بېرىشىڭنى تەلەپ قىلىمىز، دېدى. ھەسەنمۇ...

شۇنداق بلال! سەن ھەقىقەتەن بىزنى شۇ يېقىملىق ئاۋازىڭدىن مەھرۇم قىلدىڭ، بامدات نامىزىغا ئەزان ئېيتىپ بېرەمسەن؟ دەپ چىڭ تۇرۇۋالدى.

— ماقۇل، ئاللاھ خالىسا، دەپ جاۋاب بەردى بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ.

ئۇلار يولدا ھېچكىمگە ئۇچراشماي ئۆيگە يېتىپ كەلدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ يەردە قونۇپ قالدى. شەپەق خۇددى قىلىچ قېنىدىن سىيرىلىپ چىققان دەك ئاستا كۆتۈرۈلشى بىلەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەسجىدكە بېرىپ مەسجىد ئۆگزىسىگە چىقتى. ئۇنىڭ دىلى ئۆزىمۇ تەسۋىرلەپ بېرەلمەيدىغان سۆيۈنۈش تۇيغۇسى بىلەن تولدى. سەھەر شامىلى ئۇنىڭ يۈزلىرىنى سىيلاپ ئۆتۈپ، ئۇنىڭ كەيپىياتىنى تېخىمۇ جانلاندۇرۇۋەتتى. ئۇ ئەتراپتىكى ئۆيلەرگە بىرەر قۇر نەزەر تاشلىدى. بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات ۋاقتىدىكى ئەسلىمىلەر ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا يەنە بىر قېتىم جانلاندى. ئۇ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن ئەزان ئېيتىشنى باشلىدى. ئەزان ئاۋازى دولقۇن - دولقۇن بولۇپ مەدىنىنىڭ ھەر تەرىپىگە تارقالدى:

ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر!

ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر!

مەدىنە تەۋرەپ كەتتى، كىشىلەر ئۆزلىرىنى ناھايىتى چىرايلىق

چۈش كۆرگەندەك ھېس قىلدى. ئەر - ئاياللار بىر - بىرىگە،
ھەر بىر ئادەم يېنىدىكى ئادەمگە قاراشتى ۋە بىر - بىرىدىن:
بۇ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەمەسمۇ؟ دەپ سوراقتى. بلال
رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەزان ئېيتىشنى داۋام قىلىۋاتاتتى.

ئەشھەدۇ ئەن لا ئىلاھە ئىللاھ!

ئەشھەدۇ ئەن لا ئىلاھە ئىللاھ!

كىشىلەر ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى ۋە: بۇ بلال رەزىيەللاھۇ
ئەنھۇ، خاتا ئەمەس، ئۇ دەل بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئەمما
ئۇ شامدىن بۇ يەرگە نېمە سەۋەب بىلەن كەلگەندۇ؟ ...
دېيىشتى. ئەر كىشىلەر ئۆيلىرىنىڭ ئىشىكلىرىنى ئېچىشتى.
خۇددى سېھىرلەنگەندەك بىر ھالەتتە بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ
يېقىملىق ئاۋازىغا مەپتۇن بولغان ھالدا مەسجىد تەرەپكە قاراپ
يۈگۈرەشتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئەزنى بولسا داۋام
قىلىۋاتاتتى.

ئەشھەدۇ ئەننە مۇھەممەدەر رەسۇلىللاھ

ئەشھەدۇ ئەننە مۇھەممەدەر رەسۇلىللاھ

مۇسۇلمانلار باشلىرىنى ئېگىپ جىم بولۇشتى. ئاۋاز بولسا
قەلبلەرنى لەرزىگە سېلىپ ھايانغا تولدۇرغاندى. كۆزلەر بولسا
ياش بىلەن توشقان ئىدى. ئاياللارمۇ ھۇجرىلىرىدىن چىقىشىپ
تېزلىك بىلەن مەسجىدكە يېتىپ كېلىشتى. ھەممە كىشىنىڭ
كۆڭلىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ياشىغان كۈنلەرنىڭ

ئەسلىمىلىرى كەلگەن ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەسرەتلىرى يېڭىلىنىپ كۆزلىرىدىن ياشلار يامغۇردەك تۆكۈلۈشكە باشلىغان ئىدى. ھەممە يەر خۇددى گۆردەك جىمجىتلىققا تولغان ئىدى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاۋازى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلگەن ھالدا كىشىلەرنى نامازغا چاقىرىۋاتاتتى:

ھەييە ئەلەس سالاھ!

ھەييە ئەلەس سالاھ!

مەدىنە خەلقى بۇ چاقىرىققا ئاۋاز قوشتى. جامائەت ھەممىسى بىر ئېغىزدىن: «لا ھەۋلە ۋەلا قۇۋەتتە، ئىللاھ بىللاھ» دەپ جاۋاب بەردى. بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەزانى داۋام قىلدى:

ھەييە ئەلەل فەلاھ!

ھەييە ئەلەل فەلاھ!

ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر!

لا ئىلاھە ئىللاھ.

بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەزانى ئوقۇپ بولدى. كىشىلەر ئۇ ئۆگزىدىن چۈشۈپ ئۆزلىرىنىڭ ئارىسىغا قېتىلغىچە ئورۇنلىرىدىن قېمىر قىلماستىن تۇرۇشۇپ قالغان ئىدى. ئۇ يەرگە چۈشۈپ بولغاندىن كېيىن ھەممىسى كېلىپ ئۇنى ئورۇنلىشىشى ۋە ئۇنىڭدىن ھال - ئەھۋال سورىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ كەلدى ۋە بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قۇچاقلاپ كۆرۈشتى. ئاندىن كېيىن

ناماز ئۈچۈن تەكبىر ئېيتىلدى. مۇمىنلەرنىڭ ئەمىرى بولغان ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىمام بولۇپ تەكبىر ئالدى. جامائەتمۇ تەكبىر ئېلىپ ئۇنىڭغا ئىقتىدا قىلدى. ئۇلار ئالەملەرنىڭ پەرۋاردىگارى بولغان ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن نامازلىرىنى ئوقۇشقا باشلىدى.

ۋىسالغا يېتىش

(ياخشى كۆرگەن كىشىلەر بىلەن ئۇچرىشىش)

ناماز ئوقۇلۇپ بولۇنغاندىن كېيىن ھەممە ئادەم ئۆز ئىشى - كۈشلىرى ئۈچۈن مەسجىدىن ئايرىلىپ ئۆز يوللىرىغا مېڭىشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا مەسجىدە بىرگە قېلىپ قالدى. ئۇلار ئولتۇرۇپ ئۇنىڭدىن - بۇنىڭدىن گەپلەشتى. ئۇلار يەنە ئاللاھنىڭ شام زېمىنىنى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن بەخش ئەتكەنلىكى ھەققىدە سۆزلەشتى. ئۇنىڭدىن كېيىن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئورنىدىن تۇرۇپ مەدىنىدىكى قەدىناس دوستلىرىنى زىيارەت قىلدى. بۇنىڭدىن 20 يىل بۇرۇن ئۆزى تارتقان قاتتىق قىيىن - قىستاقلار سەۋەبىدىن كېيىن ھىجرەت قىلىپ كەلگەندە ئۆزىگە ئىللىق قۇچىقنى كەڭرى ئاچقان بۇ گۈزەل شەھەرنى ئايلىنىپ زىيارەت قىلدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەدىنىدە ئاللاھ خالىغان بىر مەزگىلگىچە تۇرۇپ قالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن شامغا قايتىشقا قارار قىلىپ، شامغا ماڭىدىغان كارۋانلارنى سۈرۈشتۈرۈشكە باشلىدى. ئىككى كۈندىن كېيىن يولغا چىقىدىغان بىر كارۋاننىڭ خەۋىرىنى ئالغاندىن كېيىن، سەپەر ئۈچۈن بىرەر قۇر تەييارلىق قىلىۋېلىپ ئاندىن مەدىنىنىڭ كوچىلىرىنى قايتىدىن ئايلىنىشقا باشلىدى.

ئۇ بۇ يەردىن ئايرىلىشتىن بۇرۇن قانغىچە بىر كۆرۈنۈش ماچىسى بولدى. ئۇ مەيلى نەگىلا بارمىسۇن ئۇنىڭ يادىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ياشىغان كۈنلەر كېلىۋېلىپ بۇ يەردىن خۇددى مەڭگۈلۈك خوشلىشىۋاتقان دەك بىر تۇيغۇسى ئۇنىڭ دىلىدا بارغانسېرى كۈچىيىپ بېرىۋاتاتتى. كۆڭلىدە ئۆزۈمۈ ھېس قىلمىغان بىر قايغۇ ھېسسىياتى دولقۇنىلاتتى. بۇ ھېسسىياتى 20 يىل بۇرۇن مەككىنى تاشلاپ ھىجرەتكە ئاتلانغاندا ھېس قىلغان ھېسسىياتلىرىمۇ بۇنچىلىك كۈچلۈك ئەمەس ئىدى. ئۇ بۇندىن بۇرۇن مەدىنە شەھىرىدىن كۆپ قېتىملاپ ئايرىلىپ چىقىپ باققان بولسىمۇ بۇ قېتىمدەك بىر ھىجرانىي تۇيغۇدا بولمىغان ئىدى. ماڭدىغان كۈن كېلىپ كارۋانىنىڭ يولغا چىقىشىغا بىر سائەتتىن ئارتۇق ۋاقىت قالغانىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دوستلىرى بىلەن ۋىدالىشىش ئۈچۈن باردى. ئۇلارنىڭ ھەر بىرى بىلەن قول ئېلىشىپ خوشلاشقىنىچە كۆزلىرى ياشقا تولاتتى ۋە دوستلىرىنى باغرىغا چىڭ باسقۇسى كېلەتتى. ئاخىرىدا ئۆزىنى بىرئاز تۇنۇۋېلىپ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قېشىغا خوشلىشىش ئۈچۈن كەلدى. ئۇنىڭ يېنىدىنمۇ كۆڭلى يېرىم بولغان ھالدا ئايرىلدى. ئۇ قايتىۋېتىپ ئۆز ئۆزىگە: «بۈگۈن ماڭا نېمە بولغاندۇ؟ ئۆزۈممۇ بىلەلمەيدىغان ئاجايىپ غەيرىي بىر تۇيغۇلارغا كېلىپ قېلىۋاتمەنمۇ؟ ... مەدىنە كوچىلىرىدا كېتىۋاتقىنىمدا، كوچىلاردا ئايلىغانىمدا، نېمە ئۈچۈن خۇددى بۇ ئەڭ ئاخىرقى قېتىم ۋىدالىشىۋاتقان دەك بىلىنىدۇ؟ ... بەلكىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ماڭا چۈشۈمدە ئاغرىنىشى بۇ دۇنيادىن كېتىشتىن بۇرۇن مەدىنىدىكى دوستلىرىم بىلەن ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىم خوشلىشىۋېلىشىمغا بولغان ئىشارىتىمىدۇ؟» دەپ پىچىرلىدى.

بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كارۋان تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ گەرچە ئۆزى يالغۇز كېتىۋاتقان بولسىمۇ تۇيغۇسىدا يالغۇز ماڭمايۋاتقاندەك، خۇددى ئىچىدە بىرىلىرى بىلەن دە - تالاش قىلىشىۋاتقاندەك قىلاتتى. ئۇ شۇ تەرىقىدە مېڭىپ كارۋاننىڭ يېنىغا باردى. تۆڭگىسىنى تەييار قىلىپ يولغا چىقىش ۋاقتىنى ساقلىغاج ئۆز ھېسسىياتلىرىنى كونترول قىلىشقا تىرىشتى.

كارۋان يولغا چىقتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا كارۋاننىڭ ئارقىسىدىن ئېغىر قەدەملەر ئېلىپ ماڭاتتى. ئۇ بىردەم - بىردەم ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ مەدىنە شەھىرىگە قارايتتى. مەدىنە شەھىرى ئاستا - ئاستا كۆزدىن غايىپ بولۇشقا باشلىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۆڭلىدە بىر تەنھالىق تۇيغۇسى پەيدا بولدى. ئارىدىن بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن مەدىنە بولسا ئۇيۇقتا كۆزلەردىن پۈتۈنلەي غايىپ بولدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خۇددى ئۆز روھىدىن بىر پارچىسىنى تاشلاپ ماڭغاندەك ھىجران ئوتىدا پۇچىلاندى. كارۋان شام تەرەپكە قاراپ خېلىلا ئىلگىرىلىگەن بولۇپ، يولنىڭ ئۆزىنىشى بىلەن بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كەيپىياتىمۇ ئاستا - ئاستا ئىزىغا چۈشۈشكە، ئۆزىنى تۇتۇپلىشقا باشلىغان ئىدى. خېلى ئۇزۇن كۈنلەرنى باشتىن كەچۈرگەن بۇ سەپەردىن كېيىن كارۋان ئاخىرى شامغا يېتىپ كەلدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆيىگە قايتىپ سەپەر ھاردۇقىنى چىقىرىش ئۈچۈن دەم ئېلىشقا باشلىدى.

شۇنداق قىلىپ بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ شامدىكى ھاياتى يەنە باشلانغان ئىدى. كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى ئۇ تېنىدە ناھايىتى بىر ئارامسىزلىق بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. بۇ سەۋەبتىن ئۆيىدىنمۇ چىقالمىدى. كۈنلەر ئۆتكەنسېرى بۇ ھالسىزلىقى بارغانچە

ئېغىرلىشىشقا، ئۆزى بولسا ئورۇقداشقا باشلىدى. ئۇنىڭ نەپەس ئېلىشىمۇ بارغانسېرى قىيىنلىشىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئايالى ئۇنىڭ كېسىلىگە قاراپ ئۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلماي ئولتۇراتتى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كۆزلىرىنى ناھايىتى تەستە ئېچىپ ئايالىغا قارىدى. ئايالى:

— قانداقراق ھېس قىلىۋاتسەن؟ دەپ سورىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

— ئايرىلىدىغان ۋاقىت يېقىنلاشتى، دېيەلدى ئارانلا. ئاندىن كۆزلىرىنى مەلۇم بىر نۇقتىغا تىكتى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا بەزى بىر چېكىتلەر تىزىلىپ ئۆتتى. ئۇ چېكىتلەر شەكىلگە كىرىپ ئاخىرىدا ئۇلارنىڭ ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان كىشىلەرنىڭ سىماسى بولۇپ كۆرۈندى. ئۇلار بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قاراپ ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇشتى: بۇ مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم، بۇ ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئاۋۇلار بولسا ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ قاتارىغا قوشۇۋېلىشقا چاقىرىش ئۈچۈن كەلگەن بۇ ئىككى سۆيۈملۈك كىشىنىڭ دوستلىرى... بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ لەۋلىرىدە بىلىنەر - بىلىنمەس بىر تەبەسسۇم جىلۋىلەندى. ئاندىن كېيىن چوڭقۇر بىر نەپەس ئالدى. كۆزلىرىدىن ياشلار سىرغىپ چىقتى ۋە بېشىنى مەيدىسى تەرەپكە قارىتىپ ساڭگىلىتىۋالدى. ئايالى ناھايىتى قايغۇلۇق ھالدا بىر ئاھ تارتتى ۋە: مەن ئەمدى قانداق قىلاي! دەپ پەرياد ئۇرۇشقا باشلىدى. بلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاخىرقى غەيرەتلىرىنى يىغىپ كۆزلىرىنى ئاچتى ۋە ئاخىرقى نەپەسلىرىنى تەسلىم قىلىۋېتىپ ئايالىغا مۇنداق دەپ پىچىرلىدى:

يىغلىماي خوش بولساڭ بولىدۇ... ئەگەر بىلسەڭ، بۇ ئىنتايىن خوش بولىدىغان بىر ئىش!... ئەتە دوستلىرىمىز،

مەھبۇبلىرىمىز بىلەن ئۇچرىشىمىز، يەنى مۇھەممەد سەللەللاھۇ
ئەلەيھى ۋەسەللەم ۋە ساھابىلىرى بىلەن ...

